

Eksioğlu Vakfı

YIL: 13 • SAYI: 29 • OCAK 2007

AİLE DERGİSİ

İkizdere Vadisi

Gür ormanları,
bulutlu dağları,
coşkun akan dereleri,
hayat dolu yemyeşil yaylaları,
doğa harikası turizm cenneti...

Yeni yılınız kutlu olsun

Sizleri bekliyoruz...

Alice Village

aracınız evdeki garajda, sokaklar trafiğe kapalı !

1. ETAP (209 konut) Yaşam başladı... 2. ETAP (184 konut) Aralık 2006'da hazır

Alice Prensipleri

ÇAĞDAŞ MİMARLIK ANLAYIŞI

ÇEVRECİ YAKLAŞIM

AKILLI TEKNOLOJİ KULLANIMI

İNSAN ODAKLI TASARIM

SAĞLAM ZEMİN ÖNCELİĞİ

TAM GÜVENLİK

YARIM YÜZYILI AŞKIN TECRÜBE

MEMNUNİYET ÖN KOŞULU

SOKAKLAR YAŞAMAK İÇİNDİR

• Yaşam alanı tamamen trafiğe kapalı
SAĞLIKLI VE KONFORLU BİR YAŞAM

- Spor tesisleri
Futbol, tenis, basketbol, voleybol
açık sahaları, Açık ve kapalı yüzme
havuzu Squash salonu, bilardo,
masa tenisi
- Güzellik ve bakım tesisleri
Fitness salonu, sauna, buhar odası,
masaj salonu, kuaför, solaryum
- Çocuklar için oyun alanları
- Sosyal tesisler
Sinema salonu, kafe
Yürüyüş ve bisiklet parkurları

ARACINIZ EVİNİZİN İÇİNDE

- Garajdan salonunuza geçebilirsiniz
- Özel kapalı misafir otoparkı

KOMŞULUK GERİ DÖNÜYOR

- Eski İstanbul tarzı sokaklarda yeni bir yaşam başlıyor

SİZ VE SEVDİKLERİNİZ GÜVENDE

- En güvenli ve sağlam zeminli bölge
- Yeni Deprem Yönetmeliği'ne uygun
- Profesyonel site yönetimi, 7/24 güvenlik

ÇEVREYE TAM UYUM

- Toplam arazinin %20'si inşaat alanı
- Bütün konutlar %100 çevre uyumlu
- Aydınlık, doğa ve gölet manzaralı evler

Alice İnşaat'tan Size Özel Kredi

YENİ

Şimdi Alice İnşaat tarafından sağlanan özel krediyle, çok daha uygun koşullarda Alice Village ailesine katılabilirsiniz.

KARMAŞADAN UZAK, ŞEHİRİN İÇİNDE

- TEM Otopanı'na 6 dk.,
- E-5 Otopanı'na 10 dk.,
- Boğaziçi Köprüsü'ne 10 dk.,
- Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'ne 15 dk.,
- Çamlıca'ya 10 dk., 4. Levent'e 15 dk.,
- Kadıköy sahil yoluna 15 dk.

Alice İnşaat
Samandıra Kışlası karşıtı
Sarıgazi / İstanbul

0216 621 99 35 pbx
www.alicevillage.com

Ekşioğlu

Vakfı
AİLE DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
Ekşioğlu Vakfı Adına
Vakıf Başkanı
Ali EKŞİ

Genel Yayın Yönetmeni:
Sarpay EKŞİOĞLU
Yönetim Kurulu Üyesi
Başkan Vekili

Yazı İşleri Müdürü:
Resul EKŞİ
Muhasip Üye

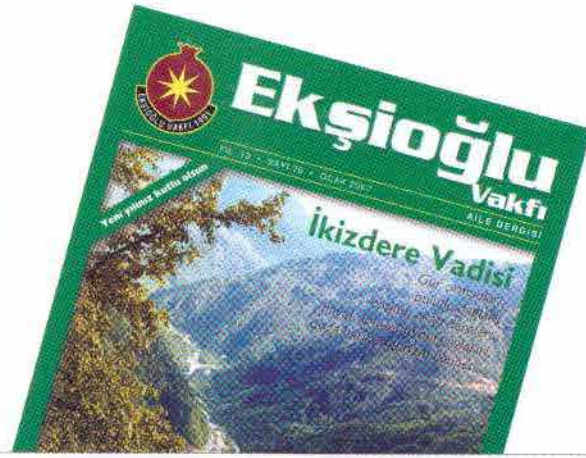
Yapımcı:
Yakup EKŞİ
Vakıf Koordinatörü
(Emekli Öğretmen)

Seçici Kurul:
Resul EKŞİ
Mehmet EKŞİ
Ali EKŞİ
Ali EKŞİOĞLU
Ebru EKŞİOĞLU (Köseoğlu)

Yazışma Adresi:
Kozyatağı Bayar Caddesi
Gülbahar Sokak
Ege Yıldız Blokları
No:13 A-Blok Kat:2 D:8
Kadıköy - İSTANBUL
Tel: 0.216 410 78 00
0.216 410 78 09
Faks: 0.216 410 78 07
www.eksiogluvakfi.org
vakif@eksiogluvakfi.org

Baskı:
Kareks Ofset
0.212 629 03 77

Tasarım:
MERART Reklamcılık
0.216 415 28 16

Başyazı (Ali EKŞİ)	3
Vakıftan (Mustafa EKŞİ)	4
Vakıftan (Dr. Davut EKŞİ)	5
Vakıftan (Abdullah ÇELEBİ)	6
Vakıftan (Yakup EKŞİ)	7
Çalışma Programı	8 - 9
Etkinlerimiz	10 23
Komşularımızdan	24 26
Etkinlerimiz	27 29
Hayatın İçinden	30 39
İş Adamlarımız	40 43
Yörelerimizden	44 50
Aile Tarihimiz	51
Yörelerimiz	52 56
Aramızdan Ayrılanlar	57
Tanıtım	58 - 59
Sağlık Köşesi (Dr. Mete EKŞİOĞLU)	60 - 61
Kültürümüz	62
Yöresel	63
Yöremizden Kısa Kısa	64 73
Şiir Köşemiz	74 - 75
Tarihten Bir Sayfa	76 - 77
Tarihten Notlar	78
Aktüalite	79
Spor	80
Çizgi	81

Dergimizde yayınlanan yazı,
resim, illüstrasyon ve konular
kaynak gösterilerek kullanılabilir.

2007 yılı

*sizlere ve tüm sevdiklerinize
sağlık, huzur ve barış getirmesini diler,
saygılar ve sevgiler sunarız.*

*Ekşioğlu Vakfı
Meclis Başkanlığı*

*Ekşioğlu Vakfı
Yönetim Kurulu*

Ali Ekşi

Yönetim Kurulu Başkanı

Beklentiler farklı olunca...

Büyük bir aileyi bünyesinde toplayan bir Vakfın Başkanı olmak hiç kuşkusuz çok gurur verici... Özellikle bendeniz, küçük yaşta gurbet hayatına atıldım. Çocukluk yıllarımı geçirdiğim çevremden, köyümden dolayıısıyla akrabalarımın uzun süre ayrı kaldım. Nüfusu 50-60 binlerle ifade edilen akrabamı tanımak bir yana, uzun süre ayrı kaldığım yakın çevremdekilerle bile görüşmeye görüşmeye adeta yabancılaşır hale geldik.

Son yıllarda, Vakfımız sayesinde bu yabancılaşma sürecinin büyük ölçüde durduğunu, hatta ters yöne döndüğünü gördük. Kadınlarımız, "Kadınlar Kolu"nda, gençlerimiz "Gençlik kolu"nda örgütlendi. Uzun yıllar görüşemeyen, hatta yaşadığı sürece görüşme olanağı bulamayan aile bireylerimiz Vakıf etkinliklerinde buluştu. Hasret giderdi. Eskimeye yüz tutan aile bağları kırık dökük ama, unutulmayan anılarla yeniden güçlendirildi.

Ben ve benim gibi pek çok aile bireyi, yurt düzeyinde çeşitli il ve ilçelerde yaşamakta olan akrabalarımızın varlığından büyük oranda Vakfımız sayesinde bilgi sahibi oldu. Giresun'un Alucra ilçesindeki akrabalarımıza, Kastamonu'nun Taşköprü ilçesindeki akrabalarımıza Bolu-Gölyaka'daki akrabalarımıza, Adana'nın

İmamoğlu ilçesindeki akrabalarımıza, Konya, Sivas, ve Babaeski'deki akrabalarımıza ulaşma imkanı bulduk.

Ardeşen, Mesudiye ve Dernek Pazarı'ndaki akrabalarımızla tanışıp kaynaşmamız Vakıf öncesine dayanıyor olsa da, sıcak bağların daha da güçlendirilmesi Vakıf etkinliklerimizle gerçekleştirildi.

Sonuç olarak, bu büyük ailenin derlenip toparlanması, aile bağlarının daha da güçlendirilmesi noktasında Vakfımız önemli bir misyonun sahibi oldu. Bu çorbada bir tuzu bulunan herkese minnet ve şükran borcumuz vardır.

kaynağı durumundaki iş adamlarımızın seslerine, istek ve arzularına kulak vermek durumundayız. Vakfımız'a gelir getirecek bir mülk temininde, üyelerimizi asgari müştereklerde buluşturmak gibi bir görevimiz de vardır. Aksi halde, Vakfımız'ın birleştirici ve kaynaştırıcı misyonu kesintiye uğrayabilirdi.

"Ekşioğlu Vakfı" bir aile Vakfıdır. Kendisini "Ekşioğlu" olarak tanımlayan her birey Vakfımız'ın doğal üyesidir. Zengin-fakir- kadın- erkek genç- yaşlı demeden her doğal üyesimizin Vakıf etkinliklerine ilişkin söz söyleme ve fikir üretme hakkı vardır.

Sosyal yapısı böylesine hoş görüş ile donatılmış bir aile Vakfına rastlamak çok kolay olamasa gerek... Takdir edersiniz ki, nüfusu 50-60 binlerle ifade edilen böylesine büyük bir aileyi Vakıf etkinlikleri noktasında ortak bir paydada buluşturabilmenin ciddi zorlukları vardır. Bu ortak paydanın temini ve tesisi ise Vakıf Yönetim Kurulu'nun görevleri arasındadır.

Vakfımız'a mülk kazandırma projelerimiz kapsamında üyelerimizden farklı görüş ve farklı öneriler almakta-
tayız. "Vakıf adına bir kültür merkezi kurulsun" diyenler, Vakıf Hastanesi isteyenler, Vakıf Kolejini daha uygun bulanlar, düğün salonu yada çok amaçlı salon önerisinde bulunanlar, hatta, "mevcut şartlarda etkinliklere

Vakfımız'a mülk kazandırma projelerimiz kapsamında üyelerimizden farklı görüş ve farklı öneriler almaktayız.

Vakfımız ekonomik ve kültürel alanda önemli hizmetler vermesine karşın, Vakfımız adına kalıcı mülk temini konusunda arzu ettiğimiz noktaya ulaştığımız söylenemez. Nedenlerinin tamamını ekonomik gerekçelere bağlamak doğru olmaz... Üyelerimizin, aile bireylerimizin dolayısıyla işadamlarımızın vakfımızdan farklı hizmet beklentileri ve arzuları vardır. Biz Vakıf Yöneticileri olarak üyelerimizin, özellikle Vakfımız'ın finans

devam edilsin" diyenler... Daha benzer durumda pek çok öneriler...

Hiç kuşkusuz Yönetim Kurulu olarak, üyelerimizden gelen alternatif teklif ve önerileri Vakfımız yararına bulur ve saygı ile karşılarız. Ancak, ortak paydanın saptanmasında son noktayı Ekşioğlu Vakıf Meclisi'nin de ötesinde "Genel Kurul"un koymasından yana olduğumuzu ifade eder, en içten duygularla sevgiler ve saygılar sunarım.

Mustafa Ekşi
Vakıf Meclis Başkan Vekili

Vakıf olmalı mı?

Üyesi olun veya olmayın, ailenin bir ferdi olarak size bir soru sormak istiyorum;

Vakıf olmalı mı?

"Evet" diyenleri canı gönülden destekliyorum. Ancak "gereksiz" diyenlerden de bu yazıyı okumalarını rica ediyorum.

- Vakıf zenginler kulübüdür,
- Vakıf ailenin belli bir kesimini temsil ediyor,
- Vakıf yöneticileri tarafından kendi reklamları ve işleri için kullanılıyor,
- Vakıf siyaset yapıyor,
- Vakfa küskünüm
- O oradaysa ben yokum,
- Vakfın bana ne faydası var? gibi düşüncelerle vakfa sıcak bakmayan akrabalarımıza bunun böyle olmadığını, bir gün vakfın onlara da lazım olabileceğini mutlaka anlatmamız gerekiyor. Neden mi? Karşılaştığımız, zaman zaman muhatabı olduğumuz aile içinden veya dışından kişiler tarafından yöneltilen bazı sorulara doğru cevaplar verebiliyormuyuz? Hatta sadece cevap verebiliyor muyuz?
- Akraba sayınız kaç?
- Soyağacınızı biliyor musunuz?
- Geçmişinizi anlatırmısınız?
- Ekşi ve Ekşioğlu aynı mı?

Başka soyadlarınız da mı var?

- Şu kişi akrabanız mı? Akrabanız ise size yakınlığı nedir?

Bu soruları çoğaltmak elbette mümkündür.

Ülkenin en kalabalık ailelerinden biri olan Ekşioğlu aile bireylerinin bu sorulara "doğru" cevap vermek gibi bir sorumlulukları olmalıdır.

Bilinen aile tarihimiz boyunca, aile büyüklerimizin onurlu ve şerefli, bayrağına ve ezanına sahip, vatani için ca-

"Ekşioğlu Vakfı çatısı altında biraya gelerek" akrabalarımızın tamamını tanımak mümkün olmadığı gibi böyle bir çaba içerisine girmeninde zaman kaybı olacağı bir gerçektir. Bir stadyuma toplayacağınız binlerce kişiyi aynı yerde kaç defa biraraya tekrar tekrar getirirseniz kaç birbirini tanıyabilir? Çok azı. Ama hepiniz bir defada vakfı tanıyabilirsiniz Vakfın tüzüğünü ve çalışmalarını; web sitesinden dergisinden, posta yolu ile, yöneticilerden, vakıf merkezine giderek kaynağından öğrenebilirsiniz. Bu sayede Vakfınızı tanıyarak, akrabalarınızla iletişimi rahatlıkla sağlayabilir, birçok sorunununda cevabını öğrenebilirsiniz.

Vakıflar genelde aynı amaçlarla kurulurlar. Bunlar vakıf tüzüğümüzde vardır. Ancak akraba vakfı olmak farklı bir yapılanmayı gerektirir. Normal üyeliğin dışında her akraba vakfın doğal üyesidir.

Her doğan akraba çocuğu Vakfın en son doğal üyesi unvanını alır.

Bilinen aile tarihimiz boyunca, aile büyüklerimizin onurlu ve şerefli, bayrağına ve ezanına sahip, vatani için canını veren insanlar oldukları belgelerle ortaya konmuştur.

nını veren insanlar oldukları belgelerle ortaya konmuştur.

Yukarıdaki sorulara doğru cevaplar vermek mecburiyetinin yanında, dedelerimizin yaşam felsefelerini örnek almak, bizden sonrakilere aile bayrağını lekesiz tertemiz teslim etmekte en önemli görevimizdir.

Bu denli kalabalık bir ailenin fertleri olarak "Bizler bunu nasıl yapacağız?" sorusunun tek cevabı vardır;

Bu nedenlerden dolayı, bizlere cep telefonlarımız kadar yakın olan Vakfımızla hepimiz iletişim kurmalıyız.

Çok az sayıda da olsa Vakfa sıcak bakmayan akrabalarımıza şimdi tekrar sormak istiyorum; **Vakıf olmalı mı?**

"Olmalı" diyenleri de, hala **"gereksizdir"** diyenleride mutlaka vakfa bekliyoruz.

Ekşioğlu vakfı hepimizindir.

Ama öncelikle genç kuşak akrabalarımızın...

Dr. Davut EKŞİ*

Tarih Öğretmeni
davut.eksi@mynet.com

Anne / Baba! “Beni ayaklarımla” gezmeye götür...

"Küçük kız, annesiyle yürürken birden durdu. Yağmur damlacıklarıyla ıslanan gözlüğünü çıkartarak baktığı şey, babasıyla birlikte bisiklette giden başka bir kız çocuğuydu. Bisikletteki kız düşmemek için babasına sıkı sıkı sarılmış ve soğuktan pembeleşen yanaklarını, onun sırtına dayamıştı.

Adamın ara sıra arkasına dönüp söylediği sözler, küçük kızı kıkır kıkır güldürüyordu.

Kaldırımındaki kız, bisikletin arkasından bakarken, annesi durumu fark edip:

- Baban günde on dakikasını ayırıp seni okula bırakıyor, dedi. Hemde mercedesiyle. İstersen seni bisikletle okula götürsün ha, ne dersin?

Küçük kız, buğulanan gözlerini annesinden saklarken;

- Çok isterdim, diye karşılık verdi. Belki de böylelikle babama sarıldım¹

Dokunmak ve sarılmanın "inşa ve ihya edici gücü"...

Bir idareci anlatmıştı. "Okulda, çok "haşarı çocukları" uyarmak istediğinde diğer yolları denedikten ve başarısızlıktan sonra, derde şifa olan

bir yolu deniyordu: Şaka yollu bu öğrencileri "dövüyordu". Şaka yollu bu davranış sonucu, çocuklarla sağlanan fiziki temas, -çocuklar adeta çorak bir toprak gibi sevgiye aç olduklarından onlarla ilişki meğerki bu yolla kurulmuş olsun bir rehabilite sinerjisi sağlıyor" diyordu.

Çocuklara sevgi 5 yolla iletebilir:

**Gözlerle,
Sözlerle,
Dokunarak,
Dinleyerek,
İlgili Odaklayarak².**

Bunlar içinde dokunmanın özel bir ağırlığı var. "İnşa ve ihya edici bir güç": dokunmak/sarılmak/kucaklamak...

"Babam beni oğlum diye kucaklayınca kendimi adeta bir kral gibi hissederdim" diye bir sözü hatırlıyorum.

Çok yoğun bir tempoda yaşıyoruz. Şehirler de bu durum biraz daha fazla. Kendimizi bile "göremediğimiz anlar" oluyor. Anne baba olmak sorumluluğu bu durumdan da "vazife" çıkarmayı ve çocuklarla ilgilenmeyi şart koşuyor. Bazen yorgun

argın eve geldiğiniz bir saatte, çocuğun dışarı çıkmak ve gezmek talebi, "Beni arabayla gezdirme, 'ayaklarımla' gezdir" sözüyle çıkıyor karşımıza. Çocuklarımızla aynı atmosferi soluduğumuz ve birbirimize "sarıldığımız" eğlence ve etkinlikleri gerçekleştirmeye özen göstermeliyiz.

* Cumhuriyet Tarihi

¹ Hayatın İçinden-Sevgi Hikâyesi, Cüneyt Suavi, Zafer Yayınları

² Sevgili Anne ve Babacığım, Lütfen Bu Kitabı Okur musunuz?, Hasan Yılmaz, Çizgi Kitabevi.

Çocuklara sevgi 5 yolla iletebilir:
**Gözlerle,
Sözlerle,
Dokunarak,
Dinleyerek,
İlgili Odaklayarak².**

Abdullah Çelebi

Eğitimci - Şair - Yazar
Tema Vakfı Düzce İl Tems.

Tanıdığım Hızır Ekşi

Ülkemizde ve tüm dünyada haberlere konu olan, asrın felaketi denilen Marmara depreminin en çok zarar verdiği illerin başında Düzce gelir. Deprem Düzce'ye verdiği sıkıntılar ilk etapta can ve mal kayıpları şeklinde olmuştur. Ancak yaraların sarılmaya başlandığı günlerin ardından ortaya çıkan en büyük sorunlardan birisi de hiç şüphesiz ki konut problemi olmuştur. Deprem nedeniyle evleri olmayan binlerce Düzceli'nin bu problemi ile karşılaşan devletimizin, acil ve yerinde kararlar alarak bir şeyler yapması gerekiyordu. Bu nedenle bu olağan üstü hal durumunda dünyada eşine az rastlanır, en az sebebi kadar olağan üstü bir proje olan "Kalıcı Konutlar Projesi"ne başlanmıştır. Artık sıra afet nedeniyle tüm dünyanın dikkatini çeken Düzce'nin kalkınma projesini uygulamaya geçirmektiydi. İşin henüz ilk aşaması olan bu noktada problemler de yavaş yavaş kendini göstermeye başlamıştı: "Tamam bu proje yapılacak, ama bunu kim ya da kimler yapacaktı?". Bu proje ve diğer kalkınma projeleri ile birlikte Düzce, birçok kuruluşların dikkatini çekmeye başladı.. Fakat art niyetli şirketlerin de dikkatleri Düzce'nin üzerindeydi. Devletimiz halkımızdan aldığını hakıyla-haklıya vermek için bu projeyi en

güvenilir kişi ve kişilere vermeliydi. Öncelikli tercihler ülkemizin yetiştirdiği ticari ahlak sahibi ve dürüst insanlar olmalıydı.

Düzce'de, yıllardır gerek ailesinden gelen gerekse piyasa mücadeleleriyle edindiği ticari kariyerini ve tecrübesini, bu büyük ve şerefli projede değerlendirme kararı almış, 1998 yılında Düzce'de EKŞİOĞLU KARDEŞLER İnşaat şirketini kuran Hızır EKŞİ', aldığı bu önemli görevi zamanında tamamlamış ve teslim etmiştir. Deprem zamanında en küçük bir sıkıntının dahi büyük zorluklara yol açabildiği bir dönemde, böylesi büyük bir taşın altına elini sokmaktan hiç çekinmemiştir. EKŞİ'nin yaptıkları işler sadece bunlarla sınırlı kalmadı tabi ki, Düzce'nin çeşitli bölgelerinde kurduğu kooperatif kanalıyla inşa ettiği büyük siteler villalar ile Düzcelinin konut sıkıntısını, tecrübesini ve deneyimlerini kullanarak aşmaya çalışmıştır ve halen devam eden projeleri ile de bu çalışmalarına devam etmektedir.

Rize ili İkizdere ilçesine bağlı Derinköy'ünden Şükrü EKŞİ'nin oğlu olan Hızır EKŞİ, yukarıda bahsedilen işlerin yanında önemli ölçüde kamu hizmet binalarının inşaatlarını yapmış ve halen yapmaya devam etmektedir. Bu alandaki en büyük özelliği aldığı işlerin bü-

yük çoğunluğunu süresinden önce teslim etmesidir. Tabii ki Hızır EKŞİ saydığımız bütün bu işleri bir bedel karşılığında yapmıştır, Ancak unutulması gereken işe, işe olan sadakat ve dürüstlüktür. Bugün insanların bir çoğu dürüst olmayan şirketlerden ve iş adamlarından dolayı mağdurdur. Bunu da unutmamak gerekir.

Hızır EKŞİ denince akla Dürüstlük, güven, ehliyet, sözüne sadakat, helalinden kazanma isteği, işine sonsuz sevgi-saygı ile bağlılık, özel hayatına titizlikle dikkat, sosyal sorumluluğu paylaşma gibi yüce ve kutsal duygular akla gelir. Bu özelliklerin hepsinin önemli olduğu tartışılmaz tabii ki. Ancak günümüzde öne çıkan **SOSYAL SORUMLULUK** ilkesinin önemini vatan ve millet sevgisi ile öne çıkaran HIZIR EKŞİ 'nin sosyal faaliyetlerinden ötürü aldığı üstün hizmet, takdir, teşekkür belge ve plakeleri, ödülleri en çok gurur duyduğu yönünü teşkil etmektedir. Asaletini, soyunu, töresini, nereden gelip-nereye gittiğini, örfünü, ahlakını, biran olsun unutmayan, inançlarından asla taviz vermeyen kişiliği Hızır EKŞİ'nin en belirgin özelliğidir. Ama en az bu kadar belirgin olan başka nitelikleri de vardır ama bunlar ona EKŞİ soyundan, İkizdere toprağından, Rize'nin suyundan, havasından gelmektedir ki, onların başında tüm hemşerilerinde olduğu gibi şive, kemeçe, horonun geldiğini söylemeye gerek var mı bilmem.

Başta müzik olmak üzere şiir ve edebiyata düşkünlüğü ve desteği ,çevre sorunlarına duyarlılığı her türlü takdirin üzerinde olan EKŞİ'ye DÜZCE ve Düzce insanı çok şey borçludur. Kendisinde Düzce ve Düzceliye minnettardır. Bu bilgi ve kanaatlerimi okuyan değerli ekşi'ler şunu kesin bilsin ki bu satırların yazarı inanmadığı ve kesin emin olmadığı şeyleri yazmaz.. sadece şu güzel dergiye ve bu vatansever, çalışkan aileye küçük bir katkımız olsun. Allah bu ülke için taş taş üstüne koyan herkesten razı olsun.

Yakup Ekşi

Emekli Öğretmen - Editör

Dilde kirlenme

Doğada kirlenme, denizlerde kirlenme, siyasette kirlenme, ticarette kirlenme ve daha pek çok şeyde kirlenme derken, son yıllarda yoğun olarak bir de **"dilde kirlenme"** sürecini yaşamaktayız.

Öğrenciliğini Anadolu kentlerinde yaşayanlar çok iyi anımsarlar... **"Türkçe Dersi"** zor geçen derslerdendir. Çünkü yöresel **"aksan, şive, ağız, lehçe ve üslup"** farklılıkları çoğu kez öğrencileri bu dersten başarısız hale getirebilmektedir. Anadolu kentlerinden İstanbul'a naklen gelen öğrenciler söyleyiş (şive) ve lehçe bakımından büyük zorluklarla karşılaşmaktadırlar. Hatta bu nedenle çocuklarımız uzun süre uyum zorluğu yaşamaktadırlar.

En doğru ve örnek Türkçe **"İstanbul Türkçesi"** gösterilirdi eskiden. Bendeniz, öğrenciliğimi noktatalı kırk yıl, öğretmenliğimi noktatalı da on yıl oldu. Doğrusu, okullarda **"İstanbul Türkçesi"**nin günümüzde de örnek Türkçe gösterilip gösterilmediğini bilmiyorum. Ama gösteriliyor oluşu, tartışılır kanısındayım...

Çünkü İstanbul'da eskiden olduğu gibi örnek gösterilebilecek "düzgün bir Türkçe"nin konuşulmadığını görmekteyiz. İstanbul Türkçesi'nin daha çok gençler tarafından sulandırılması kaygı vericidir. Günlük yaşıntıda pek çok örneklerini görme-

miz mümkün... Neyapiyor sunuz yerine, "napiyor sunuz"lar, Vallahi yerine **"Valeyi"**ler, Geleceksin yerine, **"Geliceksin"**ler, el sallayarak bay-bay yerine **"ba-ba"**lar, Örneğin (mesela) yerine **"atıyorum"** (bu atmak her neyse). Teşekkür yerine **"mersi"**, Hoşçakal yerine **"bay-bay"**, iyi günler yerine **"kendine iyi bak"** ve benzeri bir çok sözcük ve deyimler gençlerimizin dilinde giderek değer kazanmaktadır. Bu durum İstanbul Türkçesi'ni tartışılır hale getirmiştir.

Cumhuriyet öncesi Arap ve Fars dillerinin kışkacında bulunan Türkçemiz'i, Atatürk'ün kurduğu **"Türk Dil Kurumu"** yardımıyla birazcık arındırmaya çalışırken, maalesef Batı dillerinin etkisine girdiğini görmekteyiz. Bunun en acı örneği büyük caddelerimizdeki iş yeri tabelalarıdır.

Aşevleri, önce **"Lokanta"** oldu, daha sonra **"Restoran"** a dönüştü...Çayevleri, önce **"Kıraathane"** oldu, sonra **"kahvehane"**ye dönüştü, hızını alamadı ve günümüzde **"Cafe"** olarak hizmet vermeye başladılar. Yunak' lan önce **"hamam"** oldu, şimdi **"sauna"**... Ya Berberlerimiz...? **"Kuaför"** olmaları yetmedi... **"Cuafore Men"**yada, **"Cuafore Women"**oldular!! Pidecilerimiz **"Pidelant"**, gömlekçilerimiz **"göm-**

lekch" doncularımız **"dooncu"** oldu.

Bu akıma bizim inşaatçı **"uşaklar"**ın da biraz katkısı olduğunu düşünüyorum. Ateş yaktığımız ocağın adını **"Şömine"** olarak değiştirdiler... Çift katlı evlerin ismini **"dubleks"** koydular... Evin girişine **"Antre"** demeye başladılar. **"Uzlaşi"** sözcüğünün yerine **"konsensüs"** demek adeta moda oldu... Türkçemiz'de çok güzel karşılıkları olan bu yabancı sözcük sevdası neden? Türkçe sözcüklerimizi yabancı literatürlere bandırarak kullanmayı nasıl izah edebiliriz?

Türkçe sözcükleri unutulmaya terk ederek, yabancı sözcükleri dilimize taşımak **"Çağdaşlık"** adına yapılıyorsa bu daha da kaygı vericidir. Sormazlar mı insana ...? Çağdaşlık adına ismini yabancılaştırdığımız mekanlarda, yine çağdaşlık adına hangi yenilikleri yaptık...? Halka açık WC lerimiz mi çok çağdaş...? Sigara dumanından girilmeyen **"Cafeler"**mi...? İçi margarin doldurulmuş yemeklerin satıldığı, kıymadan dönerlerin yapıldığı **"restoranlar"**mi...? Bir muayene için saatlerce beklenen **"Hospitaller"** mi? Salkım saçak yolcu taşıyan minibüsler mi?

Efendim, mekanları çağdaşlaştırmak onların isimlerini yabancılaştırmakla olmaz. Fiziki yapılarında bir takım olumlu değişiklik yapmakla olur. Kahvehanelerimizde kitaplık, gazete okuyup televizyon izleme bölümleri oluşturabiliyor muyuz...? Lokantalarımızda insan sağlığına uygun yemekler pişirebiliyor muyuz...? İsmi **"Market"** koyduğumuz bakkallarıımızda bayat olmayan sağlıklı ürünler satabiliyor muyuz? İsmi **"et market"** koyduğumuz kasaplarımızdaki etler ne durumda ...?

Reklam amaçlı yada ticari kaygılardan kaynaklanan bu **"tabele kirliliğine"** dur diyebilmek, olanaklar ölçüsünde yabancı sözcüklerden dilimizi arındırabilmek umut ve dileğiyle...

Ekşioğlu Vakfı 2007 yılı çalışma programı

Vakfımız kuruluşundan günümüze kadar, vakıf senedimizin 3. maddesinde yazılı bulunan amaçlar doğrultusunda hizmetlerini mevcut imkanları ölçüsünde sürdürmüştür.

Vakfımızın yönetiminde görev alan herkes, belirlenen hedeflere uygun, özverili çalışmalar sergilemişlerdir. Öncelikle emeği geçen tüm akrabalarımıza takdir ve şükranlarımızı ifade ederek, 2007 yılı çalışma programımızı arz ederiz.. Şöyle ki:

Kısa vadede yapılması planlanan hizmetler:

1-2006 yılı çalışma programına alınıp hayata geciremediğimiz "**Gezi ve Tanıtım Kolu**" muzu süratle yapılandırıp hizmete sokacağız. Bu kol etkinlikleri kapsamında olarak yurt düzeyinde ki akrabalarımızın yaşamakta olduğu yörelere tanışma ve kaynaşma gezileri düzenleyeceğiz.

2-Temsilciliklerimizin Vakıf Yönetimi ile ilişkilerini daha da sıkılaştırarak hizmet ve haberleşmenin seri bir şekilde akışını sağlayacağız. Temsilcilik bölgelerinde "**buluşma ve Tanışma Günleri**" tertip edilerek dostluk ve dayanışma bağlarımızı daha da güçlendireceğiz.

3-İnternet kısa mesaj yoluyla

ulaşmakta olduğumuz GSM numaralarının sayısını olabildiğince çoğaltarak, duyurularımızın daha çok sayıda akrabamıza ulaşmasını sağlayacağız. Kısa mesaj yoluyla duyurularımız sadece cenaze haberleriyle sınırlı kalmayıp, özel günlerin kutlanması ve aile içi haberleşmeye de yer vereceğiz.

4-İnternet sitemizi daha kapsamlı hale getirerek, güncelleştirilmesini en kısa periyodik aralıklarla sağlayacağız. Sanal alemde Vakıf etkinliklerinin duyurulması ile aile içi haberleşmeye özen göstereceğiz.

5-2006 yılı başlarında mutluluk verici bir çoğunlukla örgütlenen "**Gençlik Kolumuz**"un önünü açmak, Vakıf hizmetlerinde onlara sorumluluk aşlamak, kendi aralarında tanışıp kaynaşmalarını sağlamak öncelikli görevlerimizdendir.

Orta vadede yapılması planlanan hizmetler:

1-İstanbul'da yaşamakta olup, işi ve konumu gereği Ovit Yayla Şenliklerine katılamayan akrabalarımızın istekleri doğrultusunda 2005 yılından itibaren İstanbul sınırları içerisinde her yıl Haziran ayının ikinci Pazar günü uygulanan "**Bahar Şenliği**" adı altındaki piknik buluşmamız 2007 yılında da yapılacaktır. 10 Haziran 2007 Pazar günü gerçekleşecek olan "**Bahar Şenliği**" buluşmamızın yeri ileri bir tarihte saptanıp akrabalarımıza duyurulacaktır.

2-2007 yılında en az bir kez İstanbul ilinin uygun bir bölgesinde "**Ekşioğlu Vakfı Kan verme Kampanyası**" oluşturularak Türk

Kızılay Kurumu'na kan bağışında bulunulacak. Organizasyonun oluşumunda hanım kardeşlerimiz ile Gençlik Kolu'muz aktif görev alacaklardır.

3-2007 yılı Ovit Yaylası Şenlikleri 11-12 Ağustos Cumartesi ve Pazar Günleri yapılacaktır. 2006 Yayla Şenlikleri öncesi İkizdere İlçe Merkezinde ilk kez gerçekleştirilen **"Ekşioğlu Vakfı Müzik Şölenimiz"** bölge insanını fazlasıyla mutlu ettiği dikkate alınarak, bu etkinliğimizi 11 Ağustos 2007 tarihinde, geçen yıl saptanan hataları gidererek yineleyeceğiz. Şenlikler süresince, yöredeki yaylacılarımızın yayla ürünlerini pazarlamalarına olanaklar arayacağız. Gerekirse onlar için **"Yaylacılar Pazarı"** adı altında bir Pazar yeri oluşturacağız. Katılımcıların sayısını daha da artırabilmek için dağ başındaki park sorununa yeni çözümler arayacağız. Şenlikler sonrası çevre temizliği için gereken önlemleri alacağız.

4-Yayla Şenlikleri kapsamından olarak, yöresel oyunlara, yarışmalara, sportif ve kültürel aktivitelere ağırlık vereceğiz. Şenlikler öncesi belirlenecek bir tarihte Mesudiye örneğinde olduğu gibi, bölgenin alternatif tarımını konu alan bir konferans yada **"Panel"** düzenleyeceğiz.

5-Vakfımızın ve Ailemizin yayın organı olan **"Ekşioğlu Vakfı Dergisi"** üç ayda bir olmak üzere yayın hayatını sürdürecektir. Konularını sadece bir bölgeden yada birkaç bölgeden değil, akrabalarımızın yaşamakta olduğu yurt düzeyindeki tüm bölgelerden temin etmeye özen gösterilecek. Geçmiş Aile büyüklerimizin, iş adamlarımızın, akademisyenlerimizin ve siyasetçilerimizin tanıtılmasına öncelik verilecek. Vakıf Dergimizi, genel magazin, günlük siyasi olayların, görsel medya, yada yazılı basının konu aldığı olayların dışında tutup, Vakıf etkinliklerimizle, aile içi haberleşmeyle, yörelerimiz ve

bireylerimizin tanıtımıyla sınırlı tutmaya gayret ediyoruz ve edeceğiz.

6- 2007 yılında da **"Ramazan etkinlikleri"**mize devam edeceğiz. Ramazan ayı için gelenekleşen İkizdere iftar yemeği ile, ailemize yönelik İstanbul iftar yemeği 2007 yılında da yineleneyecektir. Diğer iftar yemeklerimiz Belediyelerin iftar çadırlarında ihtiyaç sahiplerine verilecektir.

7- Vakfımızın rutin gelirlerine katkı sağlamak amacıyla, bir sigorta şirketiyle anlaşarak vakıf bünyesinde bir sigorta acenteliğinin hizmete sokulması orta vadedeki hedeflerimizdendir.

Uzun vadede yapılması planlanan hizmetler:

1-Vakıf Merkezimiz için İstanbul İlinde bir çalışma ofisi satın almış olmamız, Vakıf adına bir arsa alıp, üzerine bir tesis inşa etme hedefimizden bizleri geri adım attırmamıştır. 18 Şubat 2006 tarihli Meclis toplantısında tesis yapımı için oluşturulan bağış listesi hala geçerliliğini korumaktadır. Sadece, Çekmeköy, Ümraniye, Kadıköy ve Üsküdar dörtgeninde Vakfımıza uygun bir gayrimenkulün bulunmasında bazı zorluklar, dolayısıyla gecikmeler yaşanmıştır. Mevcut belirsizlik hala devam etmekle birlikte, gayrimenkul arayışımızı sürdürmekteyiz.

2-Pek çoğumuzun doğup büyüdüğü, ama kalkınmaktan yana hiç de mesafe alamayan İkizdere'mizin gelişmesine, orada yaşayan insanların huzur ve mutluluğuna katkı sağlamak için bir dizi arayışlar içindeyiz.

Bu anlamda İkizdere'nin av turizmine açılması, bu kapsamda boş bulunan köy evlerinin restore edilerek pansiyon haline getirilmesi, konusunda bir takım altyapı çalışmalarımız olacaktır.

3-Sosyal aktivitelerimizi renklendirmek, gençler arasındaki kaynaşmayı hızlandırmak amacıyla bir dizi projelerimiz vardır. **"Gençlik Kolumuz"** bünyesinde **"Ekşioğlu Vakfı Halk Dansları ekibi"** adı altında bir grup oluşturmak öncelikli hedeflerimizdendir. Çünkü, Vakıf logosunu taşıyacak olan böyle bir ekibin vakıf dışı etkinliklerde de görev yapması halinde, etkin bir tanıtımın söz konusu olabileceği düşünülmektedir.

3- Aile tarihimizin ve soy kütüğümüzün kitaplaştırılmasına ilişkin ön araştırma ve bilgi toplama çalışmaları devam etmektedir. Bu çalışmaların yürütülmesinde görevlendirilen Marmara Üniversitesi Öğretim Üyelerinden Prof. Dr. Ali Akyıldız ile bilgi alışverişimiz devam etmektedir. Ayrıca, Aile soy kütüğümüzün oluşturulması çalışmaları Vakıf Müdürümüz Yakup Ekşi (Hoca) tarafından sürdürülmektedir.

4- 2006 yılında olduğu gibi, 2007 yılında da Vakıf Yönetim Kurulu'na intikal edecek talep dilekçelerinin incelenmesi için özel gündemlerle oturumlar düzenlenecek, talepler incelenerek gerekli görülenlere öncelik sırasına göre yardımlar yapılacaktır.

5- 2007 yılında burs şeklinde olmasa da, ekonomik yönden yetersiz ama başarılı öğrencilerimize **"Öğrenim Yardımı"** adı altında katkılar sağlamaya özen göstereceğiz.

6-Sosyal güvencesi bulunmayan, ekonomik zorluklar içerisinde bulunan hasta, yaşlı ve çaresiz akraba ve komsularımıza olanaklarımız ölçüsünde katkı sağlayacağımızı ifade eder saygılar ve sevgiler sunarız.

**Ekşioğlu Vakfı
Yönetim Kurulu**

**13 Ekim 2006 günü
İkizdere'de Aslan
Ekşioğlu-Ali Ekşi
Öğretmen Evi'nde
iftar yemeği...**

**15 Ekim 2006 günü
İstanbul Maltepe
Belediye iftar
çadırında 1300
kişiye iftar yemeği...**

**17 Ekim 2006 günü
İstanbul
Üsküdar, Altunizade,
TESTİ Restoran'da
komşu, dost ve akra-
balara iftar yemeği...**

**Yoksullara
dağıtılmak üzere
805 adet ramazan
kolisi...**

2006 Ramazan etkinliklerimiz

Maltepe Belediyesi İftar Çadırı

Vakfımız 15 Ekim Pazar günü İstanbul-Maltepe Belediyesi iftar çadırında 1300 kişiye iftar yemeği verdi.

Maltepe Belediyesi'nin devasa iftar

çadırı iftar saatleri yaklaştıkça insanlarla dolup taşı.

Katılımcıların çoğunluğunu çocuklar oluşturdu. Yemek eşliğinde sunulan canlı müzik konserinde çeşitli ilahiler söylendi. İftar çadırlarında verilen iftar yemekleri gerçek sahiplerini buldukları hiç kuşkusuz...

Başkanlar yemek dağıtımında görev aldılar

Maltepe Belediyesi iftar çadırında, Ekşioğlu Vakfı'nın verdiği iftar yemeğinde, yemekler dağıtılırken, Maltepe Belediyesi'nin değerli Başkanı Sayın Fikri Köse ile Ekşioğlu Vakfı Başkanı Sayın Ali Ekşi birlikte yemek dağıttılar.

Belediye Başkanı Sayın Fikri Köse yemek dağıtırken Karadeniz TV mikrofonlarına duygularını anlattı.

Belediye olarak ramazan süresince "Kimse Yok mu" derneğinin iftar saatinde 1300 kişiye sıcak yemek verdiklerini, Ekşioğlu Vakfı'nın her yıl bu etkinliğe yemek vererek katkıda bulunduğunu, Ekşioğlu Vakfı'nın çok güzel etkinliklere imza attığını, bu etkinlikleri bazılarına özellikle katılma fırsatını bulduğunu, Vakfın pek çok etkinliğini de yakından takip ettiklerini ifade eden Sayın Başkan Ekşioğlu, Vakıf Başkanı Sayın Ali Ekşi'ye ve tüm Yönetim Kurulu üyelerine teşekkür etti.

Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Ali Ekşi, Karadeniz TV, mikrofonlarına duygularını anlattı:

"Vakıf olarak vermeyi planladığımız iftar yemeklerinin gerçek ihtiyaç sahiplerine ulaşmasına dikkat etmek durumundayız. Bu anlamda iftar çadırlarına gelenlerin ihtiyaçlı olduklarını düşünmekteyiz. Bu nedenle belediyelerin iftar çadırları bu iş için önemli bir fırsat olduğunu düşünmekteyiz. Bizlere bu fırsatı veren Maltepe ilçesinin değerli Belediye Başkanı Sayın Fikri Köse'ye şahsım ve Yönetim Kurulum adına teşekkür ediyorum" dedi.

Yemek dağıtma işi büyük oranda mutfak görevlilerine bırakılmadı. Vakıf Meclisi Üyemiz Sayın İhsan Ekşi ile Vakıf Üyemiz Sayın Cemil Ekşi ve Osman Ekşi zevkle bu işin talipisi oldular.

Takdir edilmeyi, taltif edilmeyi, ödüllendirilmeyi, yüceltilmeyi sağlanan başarıların ardından hep beklemiştir insanoğlu...

Karadeniz TV etkinliklerimizi kare kare izledi...

Karadeniz Bölgesi Sivil Toplum Kuruluşları'nın, bölge ve ülke yararına gerçekleştirdikleri çok önemli etkinlikleri ekranları aracılığıyla topluma duyuran ve gösteren Karadeniz TV Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Zihni Cinan'a bir kez daha şükranlarımızı sunuyoruz...

"Manevi güç vermek" budur işte...

Takdir edilmeyi, taltif edilmeyi, ödüllendirilmeyi, yüceltilmeyi sağlanan başarıların ardından hep beklemiştir insanoğlu...

Bilim çevrelerine göre de, bu doğru bir beklidir. Zira motivasyon ve moralizasyon başarının ön koşullarındandır.

Bu anlamda Karadeniz TV bölgesinde Sivil Toplum Kuruluşların başarı-

larına olumlu yönde katkı sağlamaktadır. Kişilerin ya da kuruluşların başarıları afişe edildiğinde, başarılar alkış, takdir ve taltif gördüğünde, hizmet performanslarının daha da yükseldiği görünen ve bilinen bir gerçektir.

Karadeniz TV hizmetlerin ivme kazanması adına önemli bir misyon üstlenmiştir. Bu nedenle Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu olarak, Karadeniz Televizyonu Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Zihni Cinan başta olmak üzere kurumun tüm çalışanlarını candan kutluyoruz.

Etkinliğimiz ödüllendirildi

2006 yılı Ramazan etkinliklerimiz kapsamından olarak, 15 Ekim 2006 günü Maltepe Belediyesi'nin iftar çadırında ihtiyaç sahibi durumundaki 1300 kişiye vermiş olduğumuz iftar yemeğinden ötürü Vakfımız "Teşekkür Belgesi"yle ödüllendirildi.

Maltepe Belediyesi iftar çadırında Ramaz ayı boyunca ihtiyaç sahibi vatandaşlara sunulan iftar yemekleri, Maltepe Belediye Başkanlığı ile "Kimse Yok mu Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği"nin işbirliği sonucu hazırlandığı öğrenildi.

Vakfımızın bu insani hizmete katkıda bulunmasına olanak sağlayan Maltepe Belediye Başkanı Sayın Fikri Köse ile "Kimse Yok mu Dayanışma

Ülkemizde sivil toplum kuruluşlarının sayısında giderek bir artış olduğunu gözlemlemekteyiz. Ayakta kalabilmeyi başaran toplumlar hiç kuşkusuz örgütlenen toplumlardır.

ve Yardımlaşma Derneği'nin Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Mehmet Z. Özkara'ya "Ekşioğlu Vakfı" adına teşekkür ediyor, bu tür hizmetlerinin devamını diliyoruz.

Ülkemizde sivil toplum kuruluşlarının sayısında giderek bir artış olduğunu gözlemlemekteyiz. Ayakta kalabilmeyi başaran toplumlar hiç kuşkusuz örgütlenen toplumlardır. Çağdaş ve ileri toplumlarda bir kişinin 10-15 civarında sivil toplum ku-

ruluşuna üye olduğu görülmektedir.

Son zamanlarda sivil toplum kuruluşlarının ve yardım kurumlarının da bir dayanışma içerisinde girdiklerini izlemekteyiz. Artık, büyük çapta ki yardım projelerinin gerçekleştirilmesi için bu tür dayanışmalara şiddetle ihtiyaç vardır. Maltepe Belediyesi ile Kimse Yok mu Derneği bu dayanışmanın en güzel örneğini verdiler.

Kutlarız.

İftar sofralarında yeniden buluştuk

**“Gönül ne kahve ister
ne kahvehane,
Gönül sohbet ister
kahve bahane...”
İftar yemeklerimizin
nedenlerini, niçinlerini
uzun uzun anlatmaya
gerek yok...
Asıl amaç bu dizelerde
özetlenmiştir.**

17 Ekim 2006 günü iftar yemeğinde komşu, dost ve akrabalarımız yeniden bir araya geldiler. Bu muhteşem tablo karşısında bizlere de sade-

ce sıcak sohbetlerin kaynatıldığı iftar sofralarını görüntülemek düştü. Önce, Başkanımız Sayın Ali Ekşi ile aynı masayı paylaşan Vakıf eski başkanları-

mızdan Sayın Hasan Ekşi, Sayın İbrahim Ekşioğlu ve Eski Yönetim Kurulu Üyemiz Sayın Ekrem Ekşi'yi ziyaret ettik.

Vakıf Meclisi Başkanımız Sayın Hızır Ekşi, bu buluşmaya katılabilmek için İzmir'den geldi.

Vakıf Meclisi Başkanımız Sayın Hızır Ekşi'nin yeri ve şirket ofisi Ankara'da bulunmaktadır.

Son birkaç yıldan beri işleri gereği İzmir'de ikamet etmektedir. Vakıf Meclis toplantılarına katılmak üzere, toplantı saatinden birkaç saat önce uçakla İstanbul'a gelir, toplantı sonunda uçakla tekrar İzmir'e döner...

Sayın Meclis başkanımızın bu titizliği onun görevine bağlılığını ve iş disiplini göstermektedir.

Ancak, sayın meclis başkanımız sadece meclis toplantılarında değil, ailemizi bir araya toplayan etkinliklere katılma konusunda da aynı trafiği yaşayıp aynı titizliği gösterdiği gözlemlenmektedir. Bu da, aile bireylerimizin sık sık biraraya gelmelerinin gerekli ve zaruri olduğunu, bu toplantılara katılmanın aile içi bir görev olduğunu anlamamız gerektiğini göstermektedir.

Bu tür yemekli toplantıları, piknik toplantılarını, hatta Yayla şenliklerini gereksiz bir israfın ötesinde gösteriş olarak nitelendiren çevreler elbette ki yok değildir. Oysa hiç kuşkusuz insani ilişkilerde sosyolojik kurallar vardır. Bir araya gelme, özlem giderme arzularımıza olanak sağlayacak etkinlikler üretilir çoğu kez... Komşular arasındaki "beş çayı"ndan tutunuz, toplu piknikler, toplu turlar, toplu iftar yemekleri bayramlaşma törenleri vs. etkinliklerde amaç insanların, sevenlerin, akraba ve komşuların bir arada olabilmeleridir.

Yemek öncesi ve sonrası genel görüntüyü kare kare izledik...

İzledik çünkü, bu yemekli toplantıda asıl amaç, katılımcı komşu, dost ve akrabalarımızın bir iftar yemeği yiyerek o günün açlığını gidermek değildi...

Alemdağı'ndan gelenler, Gebze'den gelenler, Kurtköy'den gelenler, hatta Zeytinburnu'ndan gelenler vardı. Bu dostlarımız, akrabalarımız ve komşularımız bir iftar yemeği yemek için mi bunca yolu katettiler?..

Elbette hayır... Kesinlikle hayır... Peki, bu yemekli toplantının asıl amacı neydi?.. Yazarken bile duygulanmamak elde değil...

Bu iftar yemeğine katılan komşu, dost ve akrabalarla memleketimizde, köylerimizde yan yana, iç içe, omuz omuza yaşamıştık. "Birimizin başı ağırırsa, öbürümüz karnını tutardı." Aşımızı birlikte yer, işimizi birlikte görürdük. Görüşemediğimiz bir gün bizlere çok uzunmuş gibi gelirdi...Tarla kazarken, çayır biçerken, mısır soyarken hep birlikte olmaya can atardık. Yaylalarımıza aynı gün çıkar, aynı gün inerdik... Yayla yayıklarını birlikte vururduk. Yayla otlaklarında kaybolan sığırlarımızı birlikte arar, birlikte bulurduk. Köyden getirilen meyvaları bölüşerek yerdik... Yayla meydanında birlikte çelik-çomak oynar, gecenin geç saatlerinde birlikte evlerimize dağılırdık...

Köylerimizde acılarımızı paylaşmayı da çok iyi becerirdik... Gönülden ve yürekten...

Acı çeken komşularımızı birlikte kucaklar, hastalarımızın ızdıraplarını imece usulü paylaşırdık... Cenazeleirimizi cami morglarında değil evlerimizin en nadide yerlerinde ağırlar,

son yolculukları için sabahlara kadar baş uçlarından ayrılmazdık... Ölen komşumuzun yakınlarıyla birlikte ağlar, birlikte susardık...

Bu ortak anılara ilişkin böylesi bir hatırlatma yaptıktan sonra bence birlikte düşünmemiz gereken konuya gelmek istiyorum:

Yine bence, buluşma ve hasret giderme arzusunda olan, yukarıda sıralanan ortak anıları paylaşmış tüm komşu, dost ve akrabalar iftar yemeğine iftar saatinden en az bir saat önce gelmeleri gerekirdi. Hem de ailece...

Masalardaki yerlerlerimizi alıp iftar saatini beklemek yerine, masa masa dolaşıp üç beş dakikalığına hal hatır sorup, geçmişi yadedmek, anıları tazelemek daha uygun olmaz mıydı?..

Böylesi köklü, sağlam ve sıcak bir kültür bağı ile birbirine bağlanmış olan bizler, giderek yabancılaşmak mı istiyoruz? Sosyal yaşam, ekonomik getiriler ve götürüler. Genişleyen uçsuz bucaksız yelpazede kayboluşumuz mu?.. İstanbul'un çekilmez trafiği ya da meşgalesi mi?.. Kültür düzeylerimizde meydana gelen farklılaşma mı?..

Ne?... Ne?... Ne?.. "Bizleri birbirimizden uzaklaştıran ne?.." Sorusunun yanıtını hep birlikte arayıp bulmalıyız... Bulmakla da kalmamalıyız... Uzaklaşmamızı sağlayan tüm engelleri teker teker ortadan kaldırmalıyız... Aile yemeğinden edinmiş olduğumuz izlenimlere dayanarak böylesi bir serzenişimizi afınıza sığarak dile getirmeyi uygun bulduk.

**Hanımlarımızın,
gençlerimizin,
daha da önemlisi
çocuklarımızın
bu tür etkinliklere
katılımlarını sağlamak
bizler için
çok önemli...**

Bu büyük aileyi derleyip toparlamak, aile bireylerini birbirleriyle tanıştırmak, vakfımızın öncelikli amaçlarından biridir.

"Bunu ne kadar başarabildiğimize ilişkin sorunun yanıtı elbette tatmin edici değildir.

Çok önemli mesafeler aldığımız kesin... Ancak, hala vakfımızın merkezini bilmeyen, hatta bir aile vakfının kurulduğuna ilişkin bilgisi olmayan aile bireylerimiz vardır. Elbette ki görüldüğü kadar kolay değildir... Nüfusu 50 binlerle, 60 binlerle ifade edilen bir aileyiz. Ülkemizin hemen hemen 81 ilinde akrabamız vardır.

Bu kadar geniş alana yayılmış bu lunan bu kadar kalabalık bir aileyi kısa bir sürede bir amaç etrafında toplamak zor...

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi bu yolda bir hayli mesafe katettik. Bundan birkaç yıl öncesi, çeşitli etkinliklerimizi, özellikle yemekli toplantılarımızı görüntülerken masalarda hanım kardeşlerimize çok az rastlanıyordu. Hanım kardeşlerimizin etkinliklerimize katılımlarından yana hala sıkıntılarımız, zorluklarımız vardır. Ama mevcut görüntüleri incelediğimizde bu yolda da önemli mesafeler aldığımız görülmektedir.

Son yıllarda gençlerimizin "Gençlik Kolu" adı altında gurur verici bir performansla örgütlenmeleri, etkinliklerimize mazeretsiz olarak katılmaları memnuniyet vericidir. "Gençlik Kolu" yönetiminde, genç delikanlılarımızın yanında kızlarımızın da görev alması başka bir gurur kaynağıdır.

Bu sayfalardan ve bu sütunlardan aile büyüklerimizin beylerine, orta yaşlı olanlarına ve gençlerine zaman zaman seslendik. Onların affına sığınarak serzenişlerde de bulunduk... "Vakfımızca düzenlenen aile yemeklerine, iftar sofralarına, bahar şenliklerimize, pikniklerimize, toplu gezilerimize analarımızı, bacılarımızı, eşlerimizi, kızlarımızı hatta çocuklarımızı, sonuç olarak ailemizin bayan nüfusunun da katılımını sağlayalım" ricasında bulunduk.

Bu serzenişimiz mi ses getirdi bilin-

mez... Ama son zamanlarda annelerimizin, hanım kardeşlerimizin ve kızlarımızın toplu aile yemeklerimize katıldıklarını görmekteyiz.

Bu toplu yemekler aracılığıyla ilk kez birbiriyle görüşme ve tanışma olanğı bulan hanımlarımız ve beylerimiz oldu. Belki de ömür boyu hiç görüşebilme olasılığı bulunmayan gençlerimizin bayanları ve erkekleri bu masalarda buluştu ve tanıştı...

Sonuç olarak, sevinçle görmekteyiz ki, etkinliklerimize katılan hanım kardeşlerimizin sayısında önemli bir

artış oldu. Bu sayının giderek çoğalacağına inanmaktayız.

Hazır yeri gelmişken farklı bir serzenişimizi dile getirmek istiyoruz. 17 Ekim 2006 tarihli aile yemeğimize uzak yerlerde ikamet eden akrabalarımızın katıldığını gözlemledik. Bursa'dan, İzmit'ten, Zeytinburnu'ndan, Beylikdüzü'nden... Yemeğin düzenlendiği mekana çok yakın yerlerde ikamet eden akrabalarımızın katılmayışında asla ve kat'a bir kasıt aramamaktayız. Sadece şunu söylüyoruz "Toplu aile yemeklerine katılamama mazaretlerini azaltmamız lazımdır."

Diğer etkinliklerimizde olduğu gibi, Karadeniz TV yine oradaydı...

Aile buluşmasına katılmak üzere ailece Bursa'dan gelen Yönetim Kurulu Üyemiz Dr. Mete Ekşioğlu Karadeniz TV'nin mikrofonlarına duygularını anlatırken mutluluğu yüzünden okunuyordu...

Ya gençlerin ve çocukların gülücükleri...

Gençlik kolu da Oradaydı...

Gençlik Kolu'muzun Yönetim Kurulu, başta Kol Başkanı Erdinç Ekşi olmak üzere iftar yemeğinde hazır bulundular.

Gençlerimizi bu buluşmaya sadece katılmakla kalmadı... Gelen konukları karşılamak, onlara yer göstermek, buluşma mekanını tanıtım, flema ve afişleriyle donatmak görevini de yaptılar.

Sevgili Gençlerimiz tüm etkinliklerimize katılarak, adeta ev sahipliği görevi yapmaktadırlar. Bu sıcak ve yürekten hizmetlerinden ötürü onları bir kez daha kutluyoruz.

Genç Konuğumuz Uluç Ekşioğlu da Oradaydı...

Sevgili Uluç Ekşioğlu'nun aile yemeğimize katılımını ayrı bir başlık altında vermeyi uygun gördük. Çünkü sevgili Uluç Bursa'dan geldi ve aile buluşmasına ilk kez katıldı. Amcalarını, ağabeylerini, ablarını ve teyzelerini ilk kez gördü.... Hoşgeldin sevgili Uluç.... Seni daha çok görmek isteriz aramızda...

Ramazan kolilerimizin dağıtımı yedi ayrı merkezden yapıldı

2006 yılı Ramazan etkinliklerimiz kapsamında olarak ihtiyaç sahibi komşu ve akralara erzak dağıtımı yapıldı.

Dört nüfuslu bir aileye Ramazan ayı boyunca yetecek miktarda oluşturulan "Ramazan Kolileri" ihtiyaç sahiplerine yedi ayrı merkezden ulaştırıldı. İstanbul dışında tek dağıtım merkezi İkitidere ilçesi oldu.

Erzak kolilerinin İstanbul içinde dağıtılmaları "Temsilciliklerimiz" aracılığıyla yapıldı. Temsilcilerimizin oluşturdukları dağıtım listeleri toplu olarak Vakıf merkezimize ulaştı. Dağıtım hizmetlerinde aracı olan çok değerli temsilcilerimizi bir kez daha kutluyor, Yönetim Kurulu adına teşekkürlerimizi yineliyoruz.

21

Ekşioğlu Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Ali Ekşi Vakıf etkinliklerine ilişkin Karadeniz TV'ye bilgi verdi. "Ramazan ayı İslam aleminin en kutsal ayıdır. Küskünlüklerin giderildiği, yardımlaşmanın en üst seviyelere ulaştığı, sevginin, barışın ve hoş görünün hakim olduğu bu güzel ayda bizlere de düşen önemli görevler vardır." dedi...

Ramazan Kolisi Dağıtımının Yapıldığı Merkezler:

Merkezin Adı	İlgili Merkezin Temsilcisi	Dağıtılan Koli
İkitidere	Hızır Ekşi	300 adet
Alemdağ-İstanbul	Hızır Ekşi	125 adet
Kurtköy-İstanbul	Osman Gazi Ekşioğlu	100 adet
Sultanbeyli-İstanbul	Bayram Ekşi	75 adet
Zeytinburnu-İstanbul	Suat Ekşi	75 adet
Gebze-İzmit	Hasan Ekşi	90 adet
Kozyatağı-İstanbul	Vakıf Merkezi	40 adet
		805 adet

Hizmetin oluşmasında maddi ve manevi destek veren tüm üyelerimize bir kez daha teşekkürü borç biliyoruz...

Yemek, Ekşioğlu İş Merkezinde Düzenlendi

Zeytinburnu, Veliefendi Mahallesi Hoca Ahmet Yasevi Caddesi'ndeki Ekşioğlu İş Merkezinde verilen iftar yemeğine yaklaşık üçyüz kadar komşu, dost ve akrabalarımız katıldı. Vakıf adına bu iftar yemeğini düzenleyen temsilcimiz sevgili Suat Ekşi kardeşimize özellikle teşekkür ediyoruz. Çünkü Zeytinburnu'ndaki akraba ve dostlarımızla bu vesile ile bir araya gelmiş olduk.

Zeytinburnu Temsilciliği'nde İftar Yemeği

Ekşioğlu Vakfı Zeytinburnu Temsilcisi sayın Suat Ekşi, Vakıf adına Zeytinburnu'ndaki komşu, dost ve akrabalara bir iftar yemeği verdi. Yemeğe Vakıf Yönetiminden Meclis Başkan Vekili Mustafa Ekşi ile Yönetim Kurulu'nda Ali Ekşi, Hüseyin Ekşi ve Ali Ekşioğlu katıldılar.

Zeytinburnu'nda ikamet etmekte olan akrabalarımız yüz hanenin üstündedir.

Ekşioğlu Ailesinden İstanbul'da ikamet etmekte olanları daha ziyade Anadolu yakasında yoğunlaşmaktadır. Zeytinburnu ve Bakırköy bölgesinde de akrabalarımız bulunmaktadır.

Zeytinburnu'nda ikamet etmekte olan akrabalarımız yüz hanenin üstündedir. Bunların pek çoğu İkizdere Ayvalık Köyü kökenlidir.

Zeytinburnu'ndaki akrabalarımızın, temsilcimiz sevgili Suat Ekşi'nin yönetiminde sıkı bir şekilde örgütlenmeleri bizlere gurur vermektedir. İftar yemeklerinin Ekşioğlu İşmerkezinde veriliyor olması memnuniyetimizi bir kat daha artırmaktadır. Çünkü kendimize ait mekanlarda bir araya gelmenin hiç kusursuz huzuru daha farklı yaşanır.

Çocuklarımız ve gençlerimiz bir arada...

Bu tür iftar yemeklerini, bahar şenliklerinde biraraya gelmeyi, piknik organizasyonlarını ve yayla şenlikleri gibi büyük organizasyonları gereksiz lüks ya da israf sayanlar bu görüntüleri iyi incelemelidirler.

Bu çocuklar ve gençler birbirlerini tanımıyorlardı... Belki tanıyanlar vardı ama, uzun süreden beri görüşebilme olanağı bulamamışlardı... İşte bu iftar yemekleri, bu bahar şenlikleri, Boğaz turları bu yayla şenlikleri böyle bir fırsatı çocuklarımızın ve gençlerimiz ayağına taşımaktadır.

Artık onlar, birbirlerini tanıyorlar... Ve birbirlerini çok seviyorlar... Çok kalabalık olan Ekşioğlu ailesini derleyip toparlama görevi yapan "Ekşioğlu Vakfının" yönetimi gelecekte onların olacak...

Komşu derneğinin iftar yemeği

İkizdere Demirkapı Köylüleri ve İş Adamları Kültür ve Dayanışma Derneği, Dernek lokalinde bir iftar yemeği verdi. Çok sayıda Dernek üyesinin katıldığı yemek, dostça bir hava içerisinde geçti.

İftar öncesi sessiz bekleyiş...

Onlar yıllarca İkizdere'nin Demirkapı Köyü'nde birlikte yaşadılar. Giderek artan nüfus ve giderek azalan gelir düzeyi diğer İkizdereliler gibi onların da Köylerinden kopardı...

Olumsuz koşullar onları köylülerin-

den kopardı ama, asla birbirlerinden koparmayı başaramadı...

İstanbul'da tekrar bir araya geldiler... Kendilerini birleştirmeye ve bütünleştirmeye yönelten çok aktif bir dernek kurdular.

mayı, birlikte sohbet etmeyi, köye ve köylülere ilişkin bilgi edinmeyi, bir miktar çocukluk anılarından söz edip nostalji yaşamayı asla ihmal etmezler. Bu güzel gelenek onların toplu iftar sofralarına da yansıdığını görürsünüz.

Belki de, iftar sofralarında daha doğal, iftar menülerinde de daha özgür kalabilmek için, belki de dernek lokallerinin fiziki koşullarının elverişli oluşu değişik bir restoranda buluşma ihtiyacını ortadan kaldırdığı için...

Nedeni her ne olursa olsun... Bu sıcak mekanda iftar yemeği için, geçmişte aynı köyün neşesini ve hüznünü birlikte paylaşmış kapı komşuların İstanbul'da mütevazı bir lokalde bir araya gelmeleri her türlü övgünün üstündedir. Ancak, Demirkapı Köylüleri'nin hoşgörüsüne sığınarak bir eksikğin altını çizmek istiyorum. Ramazanlarda bu tür etkinlikler buluşmak, görüşmek ve hasret gidermek için önemli fırsatlar olarak görülmelidir. Bu fırsatlardan sadece erkek bireyler değil, hanım kardeşlerimiz, annelerimiz ve bacılarımız da yararlandırılmalıdır diye düşünmekteyiz.

Bu sıcak mekanda iftar yemeği için, geçmişte aynı köyün neşesini ve hüznünü birlikte paylaşmış kapı komşuların İstanbul'da mütevazı bir lokalde bir araya gelmeleri her türlü övgünün üstündedir.

"Demirkapı Köylüleri ve İş Adamları Kültür ve Dayanışma Derneği"

Dernek bünyesinde, önce Erenköy'de bir lokal kurdular. Daha sonra bu lokali Kozyatağı'na taşıdılar. İstanbul'daki sayıları beş binlerle ifade edilen Demirkapı Köylüleri ekonomik anlamda da önemli bir atılım gösterdiler. Her Demirkapılı, iş çıkışında, Kozyatağı'ndaki lokallerine ayaküstü de olsa bir yol uğra-

otoriter erkeğindir... Hanımlar sadece çocukların annesidir..." şeklindeki genel kanaat Karadeniz erkeğine sadece bir haksızlıktır.

Sosyal etkinliklerimize, aile toplantılarımıza, iftar yemeklerimize, eşlerimizle, annelerimizle, abla ve bacılarımızla birlikte iştirak etmeliyiz.

Köy yaşantımızda habersiz, sorusuz çatakakapı birbirimizin evine gidip gelmeyi dostluk, komşuluk ve kardeşliğin göstergesi sayan bir kültürün çocuklarıyız.

Aile yapımızda hanımlarımızın çok önemli olmasına karşın erkek egemen bir görüntü vermemiz çok üzücüdür. Bölgemiz insanının üyesi olduğu sivil toplum kuruluşların, vakıflarımızın ve derneklerimizin bu konuya eğilmeleri gerektiğini düşünüyoruz.

Demirkapı Köylüleri ve İş Adamları Kültür ve Dayanışma Derneği Yöneticilerinin de bu hassas konuya duyarlı olacaklarını ümit ediyor, çalışmalarının devamını diliyoruz.

Aile yapımızda hanımlarımızın çok önemli olmasına karşın erkek egemen bir görüntü vermemiz çok üzücüdür.

Ülkemizdeki erkek egemen aile yapısının Karadeniz Bölgesinde daha da yoğun yaşandığı yolunda bir imaj bulunmaktadır. Oysa hepimiz çok iyi bilmekteyiz ki, yörelerimizdeki aile yapımız erkek egemen değildir. Aile içinde hanımlarımızın, anne ve ablalarımızın yönetimde önemli ölçüde söz sahibi oldukları bir gerçektir. Karadeniz bölgesini tanımayanların bakışındaki olumsuz imajı silmenin gayreti içerisinde olmalıyız. **"Karadeniz erkeği hanımını yanında taşımaz... Hanımının önünden yürür... Evde**

Teslim anını sadece biz görüntüledik...

Vakfımız resmi hizmetlerde kullanılmak üzere İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bir adet sıfır kilometre Renault Megane otomobil hibe etti. Hibe otomobil küçük bir törenle Ümraniye İlçe Emniyet Müdürlüğü yetkililerine teslim edildi.

Vakıf yönetim kurulumuz görülen ihtiyaç üzerine, 22 Eylül 2006 tarih ve 8 sıra sayılı kararıyla İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne resmi hizmetlerde kullanılmak üzere bir adet 2007 model sıfır kilometre Renault-Megane otomobil hibe etti.

Hibe otomobilin devir-teslim işlemi 9 Ekim 2006 günü Altunizade'deki Detay Reno Acentesinde gerçekleşti.

Devir-teslim törenine Vakıf adına

Vakıf Başkanımız Sayın Ali Ekşi ile Vakıf Muhasibimiz Sayın Resul Ekşi katılırken, Emniyet Müdürlüğü adına da, Ümraniye İlçe emniyet müdürlüğünden Çekmeköy Emniyet Amiri Sayın Veysel Güner hazır bulundular.

Yurt dışında hizmetlerin daha seri yürütülmesi için devlet ve sivil toplum kuruluşların işbirliği içinde olması çok önemlidir. Ancak bu tür hizmetlerin öncelikle aciliyet bakımından iyi sıralanması gerektiğini düşünmekteyiz.

Gençlerimizi çok seviyoruz...

Ekşioğlu Vakfı Gençlik Kolu Yönetimi, Kadıköy Halk Eğitimi Merkezi salonunda aile gençlerini tekrar bir araya getirdi. Gençlik Kolu'nun organize ettiği konserde "Yeni Türkü Grubu" sahne aldı. Konsere yoğun bir ilgi vardı. Konser süresince keyifli anlar yaşandı...

Ekşioğlu Vakfı Gençlik Kolu Yönetimi, 20 Aralık 2006 günü saat 20-24 arası Kadıköy Halk Eğitimi Merkezi'nde bir konser düzenledi. Konser programına "Yeni Türkü Grubu" sahne aldı.

Programa katılanlar sadece aile gençleriyle sınırlı kalmadı. Çevre, komşu ve dostlarımız da organizasyona yoğun ilgi gösterdi.

Konsere aile büyüklerimiz de ilgi gösterdi. Vakfımızın eski başkanlarından Hasan Ekşi de gençlerimizi yalnız bırakmadı.

Sevgili gençler, önemli olan sizin bir araya gelmenizdir...

"Ekşioğlu Vakfı Dergisi"nin yapımcı ekibi olarak, "Vakıf Gençlik Kolu"nun etkinliklerini iki yıldan beri izlemekteyiz. Etkinliklerde yaşanan duyguyu, olabildiğince sayfalarımıza taşıyabilmemiz elbette ki olanaksızdır... Çünkü buna, ne bizim teknik donanımımız ne de sayfalarımız yeterli gelir... Güzellikler vardır, anlatmakta, yazmakta güçlük çekersiniz... Sözcükler az gelir... Onları yaşamak görmek gerekir...

Sevgili gençlerimizin özellikle iki yıldanberi hayata geçirdikleri etkinlikler gerçekten yaşamaya ve görmeye değerdi... Onlar, bu birleştirici ve kaynaştırıcı etkinliklerini, ağabeyleriyle, amcalarıyla, anneleriyle, ablalarıyla, yani aile büyükleriyle hep paylaşmak istediler... Başarıları sergilemek, göstermek, beğeni kazanmak ve takdir edilmek sadece gençlerin değil, insanlığın arzu ve istekleri arasında vardır ve olmalıdır.

Sevgili gençlerimizin bu anlamda başarılarını yeteri kadar sergileyemedikleri, dolayısıyla takdir kazanamadıklarına ilişkin birtakım kaygılar taşımaları kendi

açılarından normal gözükebilir..

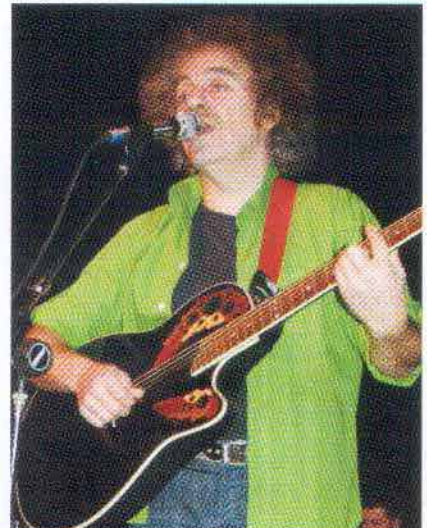
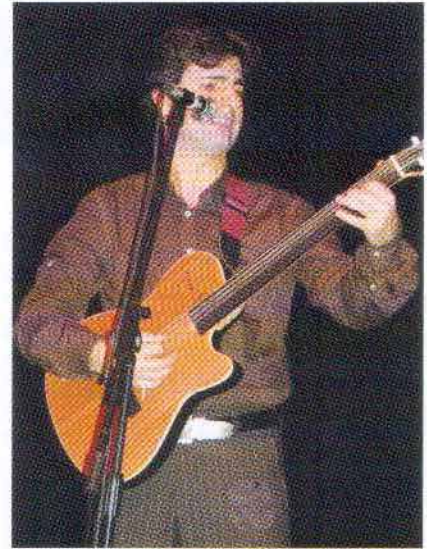
Oysa, aile büyüklerimiz, gençlerimizin etkinliklerine çeşitli mazeretlerle katılamıyor olsa da, gençlerimizin tüm etkinliklerini takip edip, övgüler yağdırdıkları bilgilerimiz arasındadır.

Sevgili gençler, başarıyla hayata geçirdiğiniz tüm aktiviteler birer araçtır. Amaç, sizlerin bir araya gelip tanışmanız, kaynaşmanız, birlik ve bütünlüğünü sağlamanızdır.

Amaçlarınıza ulaşmaya çalışırken kullandığınız araçlarda bazı sorunlar yaşayabilirsiniz... Hatta sizleri demoralize edecek tutum ve davranışlarla karşılaşabilirsiniz... Bu olumsuzlukları aşmakta ortaya koyacağınız performans iradenizin bir göstergesi olacaktır.

Büyükleriniz tarafından çok sevildiğinizi, işleri ve meşguliyetleri gereği yanınızda olamıyorlarsa da, aktivitelerinizi destekleyip takdir ettiklerini bilmeniz gerekir..

Bu duygularla birlik ve bütünlük içerisinde daha nice etkinliklere imza atmanız dileğiyle sizleri tekrar kutluyoruz.

Doğa ile kucaklaşmak...

Bazan bir ağacın gölgesinde serinlenirken, bazan buz gibi sulardan kana kana içerken, bazan Haziranın sıcaklığında çayır biçerken, bazen yayla havasını teneffüs ederken, koşarken, gülerken hatta ağlarken bile, doğa şefkatli kollarıyla sizleri sarıp sarmalar...

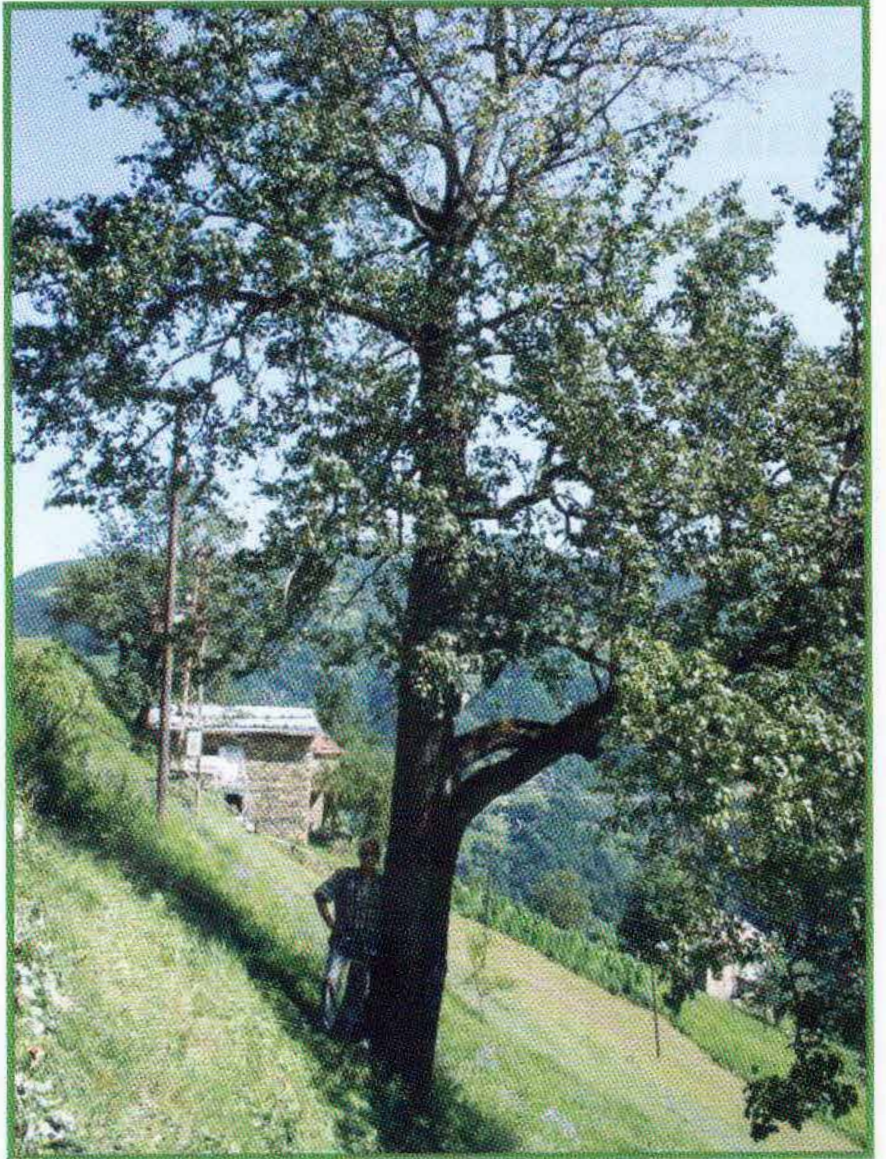
Devasa armut ağaçları görürsünüz köylerimizde yer yer... Dallarındaki meyvaların cıızlığına bakarak ayıplarsınız onları... "Bu devasa endama bu cılız meyve yakışır mı" diye öfkelenirsiniz de...

Hayır hayır... Bu bir yargısız infaz olur bizce... Onları iyice bir dinlemeliyiz dillerini biliyorsak... Anlatacak çok şeyleri olur anlayanlar için...

"Ben bir armut ağacıyım. Yerel olarak Hondirap derler bana... Zamanla iri iri meyveler yetiştirdim... Sulu, mis kokulu ve birazcık da mayhoş, yedikçe yiyesiniz gelirdi... Eylül ayında tam yetişkin hale gelirdim. İri ve olgunlarımızı ahşap küplere ya da kadilere doldurup üzerimize su doldururlardı. Suyun içerisinde rengimizi, tadımızı ve lezzetimizi hiç kaybetmeden gelecek meyve mevsimine kadar bekletilebilirdik.

Suya konulduktan bir süre sonra bu salamuranın meyveleri hasta yiyeceği suyu ise aranıp da bulunamayan mükemmel bir sirke olurdu.

Efendim, yararlarımız yetiştirdiğimiz meyvelerle sınırlı değildi... Cıvil cıvil köy çocukları özellikle bayramlarda kocaman dallarımıza salıncaklar kurarlardı kalın kalın urganlarla... Şimdi onların pek çoğu büyük kentlerde çok büyük iş adamı... Ya gölgemizde serinlenenler...

Hani, çayırlarınızdan keserek kurutmaya çalıştığınız otlarınıza yağmur vurmasın diye dallarımızdan yapraklarımızdan yararlanırdınız ya... İşte biz o armut ağaçlarıyız... Kuru çimenlerinizi yağmurlardan korurduk...Gölgelerimizde dinlenirken, güneşten korunmaya çalışırken de, olgunlaşan meyvelerimizden sizler için düşürürerdik önünüze...

Kadınlarınız, sırtlarındaki ot yükü ile kan ter içerisinde iki büküm rampa çıkmayı çalışırken bizim gövdelerimizi destek yaparak soluklanmaya çalışırlardı...

Evlerimizin çatılarını zorlayan sonbahar rüzgârlarının hızını kimler keserdi?.. Elbette ki bizler... Armut ağaçları...

Yaz aylarında, serin sabah yelinin etkisiyle yapraklarımızla bir orkestra kurar sizleri daha çok dinlendirmek için.

Ya şimdi..? Aralık ayının son haftalarında kendini hissettiren NOEL BABA'ya benzedik adeta... Sanki son günlerimizi yaşıyor gibiyiz... Bakan yok, soran yok.. Kaderimizle başbaşaız artık..."

Armut ağaçlarını dinledikçe bin ah işittik... Daha fazla dayanamayıp, uzaklaştık..

“Karadeniz erkeği mutfağa girmez”mi demiştiniz..?

Yerel bir özdeyişimiz vardır. “Duyduğunuza değil, gördüğünüze inanmalısınız”. Özellikle Doğu Karadenizli erkeklerin mutfağa girmedikleri, ev işlerinde hanımlarına yardım yapmadıklarına ilişkin yaygın bir kanı vardır.

Gözlemlerimiz ve araştırmalarımız bu önyargının doğru olmadığını göstermektedir. Üstelik bir köy evi mutfağında salata yapıp, balık temizleyen bir Karadeniz erkeğini sizler için görüntüledik.

İşte ince zeka...

Altındaki fotoğrafta görülen beyaz sandukayı ilk bakışta bir “mezar” olarak algıladığınız kesin...

Oysa hayır... O, ekonomik ömrünü tamamlamış bir “buzdolabı”dır...

Karadeniz insanının ince zekâsı, onun içerisine toprak doldurarak mini bir bahçe haline getirip öylece değerlendirmeyi uygun ve yerinde gördü... Ekilebilen toprakların son derece kıstıtlı olduğu bir yörede bu ince buluşa biz sadece şapka çıkartırız...

Kalabalık kent yaşamının ruhsal yapımızda oluşturduğu tüm olumsuzlukların bir çırpıda yok olup gittiğini farkedersiniz...

Mısır tarlalarınız ya da karalahana bahçelerinin hemen bitişiğinde sizler için hazırlanan mütavazı sohbet masalarını ilk bakışta biraz salaş görüp yadırgayabilirsiniz... Ancak, doğa ile daha derinden ve içli dışlı tanıştığınızda, kristal avizeler altındaki süslü masaların bu doğa ile doku uyumsuzluğu yaşayabileceğini anlamakta asla güçlük çekmezsiniz... Zira doğa kendi bünyesinde neleri ve kimleri yaşatıp yaşatmayacağına sadece kendisi karar verir...

32

Bırakın çocuklarınızı bu muhteşem doğanın şefkatli kollarına...

Siz anneler, babalar buram buram toprak kokan mısır tarlalarının, lahana bahçelerinin, alabalıkların oynadığı akarsuların, çayların, derelerin hemen bitişiğinde kurulu mütevazı sohbet masalarınızda sohbet edip dinlerken, çocuklarınızı bu muhteşem doğanın şefkatli kollarına bırakın... Bırakın ki, hiç görmedikleri bu güzelliklerin tadını çıkarsınlar...

İsteyen oksijenli hava ile dezenfekte edilmiş yeşilliklerle kucaklaşsın... İsteyen bir ağustos günü koca-

man bir çoban ateşi yakmanın keyfini sürsün... İsteyen, yeşil çalılıklara önünde objektiflere poz versin... İsteyen oksijen sarhoşu olup, arabasında uyuya kalsın...

Yaşınız kaç olursa olsun, bu muhteşem doğanın inanılmaz güzellikleri arasında çocukların mutluluğunu görünce yeniden çocuk olmak gelir içinizden... Zamanı tersine işletemeyeceğinize göre, onların coşkularını ve doğa içindeki özgürlüklerini uzaktan seyretmekle yetiniriz...

Turizmde atıl kalmış

Bu vadide her gün farklı bir güzellik keşfedersiniz

İlk bakışta basit ama çok önemli bir ayrıntı takılvirir gözlerinize. "Doğa, kendinden olmayan en küçük varlıkları nasıl dışladığını gözlemlersiniz..."

Yeşilin tüm tonlarıyla bezenmiş muhteşem bir doğa, nostaljik mimarisi korunarak restore edilmiş konutlar. Ancak bu doğal ortamda, bu muhteşem güzelliklerle bir türlü uyum sağlayamayan "Plastik sandalyeler" bile, mevcut doğayı adeta kirlendiğini hissedersiniz...

Beyler, bayanlar, yöreyi tanımayan sevgili dostlar... Elinizi uzatıp, ayağınızı attığınız her yer kimyasal katkılardan uzak, saf ve tertemiz doğanın sıcak ellerinde hayat bulmuştur. Yayıliverin tertemiz çimenlerin üzerine... Doğanın sizlere tanıdığı özgürlüğü doyasıya yaşayın... Koklamak için çiçek aramanız gerekmez...

Toprağından yaprağına kadar buram buram mis kokular zaten burnunuzun dibinde...

Yeşil çimenlerde oturup, sırtımı armut ağacına dayamak istiyorum... Plastik sandalyeler yerine, üç bacaklı köy iskemlelerine oturmak istiyorum. Pişince kabukları çatlayan patateslerin bakır süzgeçlerle önüme gelmesini istiyorum... Karpuz çatlatan suları "bakır maşhaba"larla içmek istiyorum... "Korkota" karıştırılmış "karalahana haşlaması"nın "bakır kazanlarda" pişirilmesini istiyorum... Armutları, elmaları, erikleri dalından, "likapa"ları salkımından toplayıp, hiç yıkamadan yemek istiyorum... Sonuç olarak hilesiz, hurdasız, katkısız tertemiz doğamı geri istiyorum...

İsteklerimiz bitmedi...

Altın, gümüş ya da nikel kaplı musluklar yerine, ahşap oluklardan sınırsız akan, berrak ve katkısız sularımızı geri istiyoruz... Onlardan, lüks kristal bardaklarla değil avuçlarımızla içmek istiyoruz...

Yani, istiyoruz...

Yayla yaşamından ince ayrıntılar

**Doğu Karadeniz
insanı için yayla bir
tutkudur... Acı tatlı
anılarıyla bir özlemdir
yayla ve yaylacılık...**

Çocukluğunun önemli bir kesitini yaylalarda geçirenler, tertemiz kırtıl çimenler üzerinde top koşturanlar, arakesme oyunu oynayıp yalın ayak soğuk mu soğuk göletlerde horon tepenler, çobanlık yaptığı ineklerini kaybetmeden, yuvarlanmadan akşam ezanıyla birlikte anasına teslim etmenin huzurunu yaşayanlar, güneşli bir günün akşam saatlerinde yüzlerce sığırın böğürtüler ve ho..ho.. sesleriyle birlikte yayla yatağına inişini seyretmiş olanlar, günün son ışıklarıyla birlikte yayla düzlüğünde çelik-çomak oynamanın zevkini tadanlar için bu hasret, bu özlem daha da yakıcı olmaktadır.

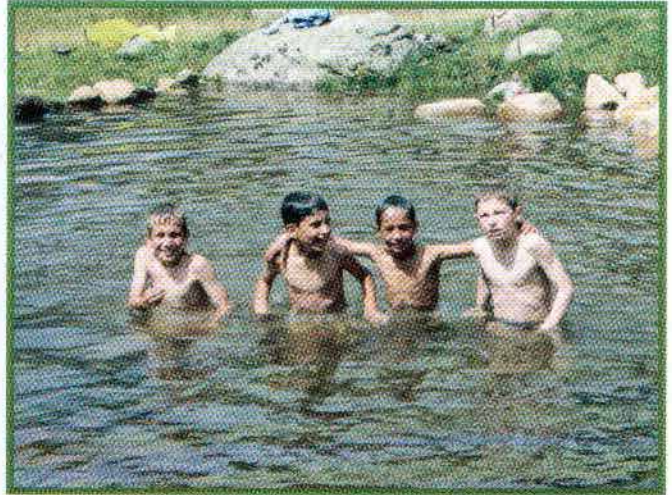
Yayla yaşamıyla son derece uyum içinde olduklarını gördüğümüz bu çocukların bu gençlere mikrofonlarımızı uzattık... Aldığımız yanıtlar çok ilginçti. Böylesine yayla yaşamına uyum sağlayan çocuklar ve gençler çoğunlukla İstanbul'da Samsun'da ya da Ankara'da yaşadıklarını ifade ettiler.

Yayla yaşamının onlara sunduğu farklı güzellikler karşısında çok mutlu olduklarını söylediler. Girmeye kıyamadıkları temizlik ve berraklıktaki sular, basmaya kıyamadıkları canlılıktaki mis kokulu çimenler ve çiçekler, akciğerlere kendiliğinden, hiç refleks göstermeden dolup boşalan oksijen, onlar için sıra dışı bir yaşamdı.

Elinizdeki nevalelerle karnınızı doyurmak için uygun bir yer aramanız gerekmiyor... Ayağınızı bastığınız her yer bu iş için uygundur...

Hadi afiyet olsun...

Yayla hayatını renkli fotoğraflardan öğrenmek zor... Yaşamalısınız...

Yaşınız kaç olursa olsun... Yayla ortamında çoğu kez çocuklar gibi olursunuz. Çocukluk anılarınız öbek öbek seriliverir önünüze...

Hiç kuşkusuz ülkemiz insanı için "Askerlik anıları" çok önemli ve değerlidir. Çoğu kez, askerlik anıları ile "Yayla anıları"nın benzer tarafları olduğunu düşünürüz... Asla unutulmazlar...

Yaşınız kaç olursa olsun... Yayla ortamında çoğu kez çocuklar gibi olursunuz. Çocukluk anılarınız öbek öbek seriliverir önünüze... Bir an, bulunduğunuz zamandan kopar, yayla anılarınıza dönersiniz... O anılara dönmek sizleri mutlu ya da mutsuz etse bile...

Görüntüler için deklanşöre basarken, çocukluğunuzu ve yayla anılarımı

hatırlarsınız. Temmuz ya da ağustos sıcaklığında erimekte olan kar sularının önünü keserek göletler oluşturduğumuzu, oluşan gölün buz gibi sularında yüzücülükteki becerilerinizi ne kadar güzel sergilediğimizi, "suyun içinde en çok süre kim kalacak" yarışmalarınızı, gölü besleyen duvarın üstünden (kapaktan) atlama şovlarınızı eksiksiz olarak yeniden yaşar gibi oldursunuz.

Görüntülerde, benim anılarımda yer almayan ilginç bir buluş dikkatler-

den kaçmadı. Çocuklar yüzmekte oldukları göletin kıyısında kocaman bir ateş yakmışlardı. Önce bu ateşte ısınıp sonra göletde yüzüyorlardı. Ya da, göletin soğuk sularında üşüyenler, ısınmak için ateşe koşuyorlardı. Sağlık yönünden belki sakıncalı ama, günümüzün çocukları çok daha akıllı ve zeki oldukları kesin...

Bu çocukların mutluluğunu kıskanmadık değil... Ama, ne çare yenden çocuk olmak olanaksız...

Tüm Yayla sevdalıları gibi, iş adamlarımızdan “Antalyalı Yakup Ekşi” de bu tutku ve sevgi kiskacının içinde olduğu her halinden belli...

Ne İstanbul, ne Antalya, ne kum, ne deniz, ne yat ne de kat... Onu mutlu eden bu görüntüler... “Zorkal” Yaylasındaki çocukluk anılarına geri dönmek... “Değirmendere”nin dondurucu sularının hırçın akışlarını seyretmek, ağustos ayında “zamp-lardan” (kar yığınları) doyuya kaymak... Karşı tepelerden (kuşlerin başı) “Zorkal Yaylası”nı kuş bakışı seyretmek... Anılara geri dönüp, ço-

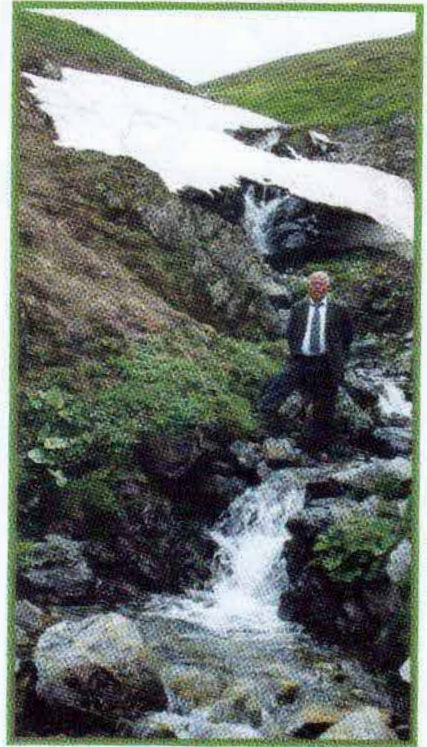
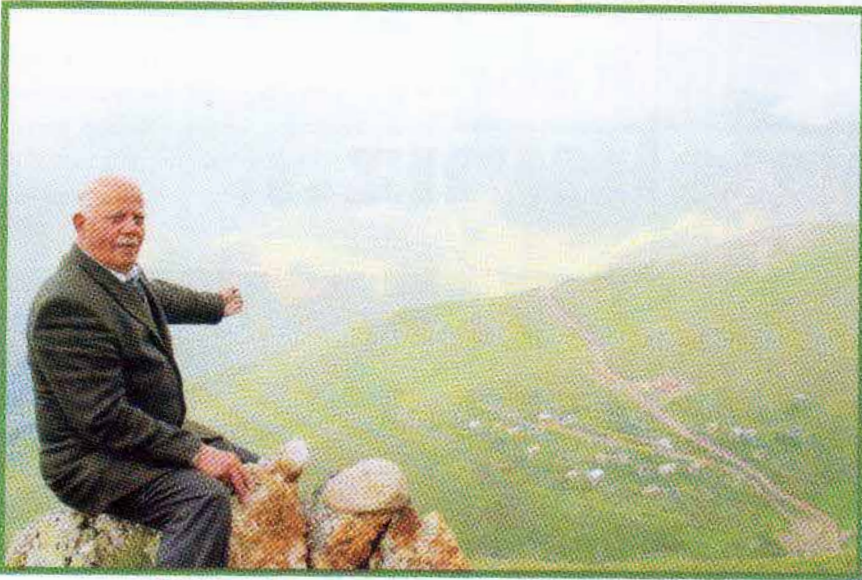
**Yayla, böyle bir tutkudur işte...
Sevgisi yüreğinize,
anıları belleğinize
bir kez yerleşti mi...
ne atabilirsiniz, ne de
satabilirsiniz...**

cukluğunu ve gençliğini yeniden yaşamak...

Bu anlamda sevgili Antalyalı Yakup Ekşi kardeşimizin bu tutkusu,

“Yayla sevdalı” diğer iş adamları-mız için bir örnek oluşturması gerektiğini düşünmekteyiz.

Yaylalarımızın ve yayla evlerimizin ıssız kalmasını sağlayan o olumsuz yaşam koşullarını bir talihsizlik olarak görüp bir süre ıssız kalan yaylalarımıza yeniden sahip çıkmamızın zamanı geldiğini düşünmekteyiz... Antalyalı Yakup Ekşi'nin işaret etmekte olduğu özellikle “Zorkal” ve “Legiş” yaylalarının 30-40 yıl geriye götürmek çok zor gözükse de, en azından sahip çıkmak çok zor olmasa gerek...

Sevda, aynı sevda...

“İstanbul’un taşı toprağı altın” demişler... “Yolları asfalt, kaldırımları parke”.. Peki, bu kardeşlerimiz İstanbul’dan gelip bu karların içerisinde ne ararlar acaba?..

Cevap tek ve net... Burası “Ho-meze Yaylası”.. Onlar ise, “yayla sevdalı”..

Yayla kokusu buram buram burunda tütmeyenler bilemezler bu sevdayı...

Yaylasız bir yaz mı?... Asla...

Aile büyüklerimizden merhum Miktat Ağa'nın torunu ve Mahmut Ağa'nın oğlu, Bayirköy eski muhtarı Sayın Yakup Ekşi halen Kocaeli'de yaşar. Yaklaşık 86 yaşlarında... Yaşadığı yer neresi olursa olsun... Araştırdık ve sorduk. Yaz aylarının tamamını "Ovit Yaylası"nda geçirmiş... 2006 yılının Ağustos ayında onu "Ovit Yaylası"ndaki evinde ziyaret ettik. Sıcak bir karşılama ile birlikte duygulu anlar yaşadık...

Sevgili Yakup Amcamıza daha nice yaylalı yıllar...

Zorkal'da bir yayla evi...

Bu evin sahibi de Yakup Ekşi... Ancak bu kez ev Ovit Yaylası'nda değil Zorkal Yaylası'nda... Bu Yakup Ekşi, Kocaeli'de ikamet eden Yakup Ekşi değil, Antalyalı Yakup Ekşi... Hay Allah... Bizim ailede ne kadar çok Yakup Ekşi var ki... Karıştırmamak çok zor... Bu derginin yapımcısı bendeniz de Yakup Ekşi... En büyük dedemiz merhum Ekşizade Hacı İbrahim Ağa'nın dokuz oğlundan biri "Yakup Ağa"ydı ya... İşte bu ve diğer bazı isimler ailemiz içinde biraz kalıtsal...

Herkesin yüzünde bir mutluluk

Neden olmasın?... Yoğun eksoz gazlarından, büyük kentlerin stres kaynağı trafik keşmekeşinden, kaynağı belirsiz klorlu sulardan, malımızı hatta canımızı korumakta güçlük çektiğimiz kap-kaç çetelerinden, tahammül sınırlarının çok üstündeki ses kirliliğinden, sonuç olarak büyük kentlerde yaşamının tüm zorluklarından uzak, sade, temiz, doğa ile iç içe bir yaşam...

Mutlu olmamak için hiçbir neden yok...

Vefalı olmak, unutmamak budur işte...

2003 ve 2004 yılı yayla şenliklerimizde o, hep yanımızdaydı... Bölgenin ve yörenin turistik değerlerini önce farketti, sonra tanıtım konusunda çok büyük çaba sarfetti.

Elbette ki, İkizdere'nin eski kaymakamlarından Sayın İsmail Bayata'dan söz ediyoruz. Sayın Bayata, İkizdere'deki hizmet süresini başarılı bir şekilde tamamlamakla kalmadı, ilçeye olumlu izler de bıraktı.

2004 yılı sonbaharında Erzurum ili, Uzundere ilçesi kaymakamlığına atandı ama İkizdere'yi ve İkizderelileri unutmadı... 2005 ve 2006 yayla şenliklerimizi eşikle birlikte onurlandırdı. Unutmamak budur işte... Teşekkürler Sayın Bayata...

(İkizdere Eski Kaymakamı İsmail Bayata ve Eşi)

Yayla gezilerinizi daha da renklendirmek, hoşça bir gün geçirmek için sayısız seçeneklerimiz vardır...

2640 rakımlı "Ovit Dağı"nın zirvesindeki "Hatice Ana Suyu"nın yanında bir kır sofrası düzenleyerek, tüm streslerden uzak farklı bir gün yaşarsınız... Boşalan pet şişelerinizi "Hatice Ana Suyu"ndan doldurursunuz ama ne zaman boşaldığını farkedemezsiniz... Suyu içerken, su içtiğinizi anlarsınız...

İsterseniz, "Ovit Dağı" zirvesinden sahile doğru birazcık rakımı düşürür, yoğun çam ormanlarıyla kaplı "Ekrem Orhun" parkında bir çilingir sofrası açarsınız...

Alkol almakta amaç, sarhoş olup mutlu olmak, halk söyleyişle "Flekten bir gün almak"sa şayet, bulunduğunuz ortamdaki su, oksijen ve mis kokulu engin flora aynı güzellikleri sizlere sunacaktır zaten...

**Yayla gezilerinizden
artan zamanınızı
değerlendirmekte
özgürsünüz...
İlçe merkezinde
ya da konaklama
tesislerinizde toplu
tavla partileri ile
üçlü-beşli sohbet
masaları oluşturmak
önde gelen
seçeneklerdendir...**

Takdir edersiniz ki, tatil yapmak, dinlenmenin öteki adıdır. İnsanların parmak izleri gibi, kişilikleri de birbirinden farklı olduğu bilimsel bir gerçektir.

Öyleyse, biz insanların farklı tatil ya da dinlenme beklentilerimiz olabilmektedir. Kimimiz denizde, kimimiz yaylada, kimimiz evde, kimimiz kalabalık yerlerde, kimimiz sessizlikte dinlendiğimizi farkederiz ya da zan-nederiz...

Tatil yapmanın başka bir adı da, "özgür kalmak"tır. Yani tatil süreci-ni,başkalarına zarar vermemek koşu-luyla istediğimiz gibi yaşamaktır. Bu anlamda, kumsalda güneşlenip, deniz-de yüzmek ne kadar tatil ya da din-lenmek ise kimilerine göre açık hava-da tavla partileri kurmak, toplu masa sohbetleri oluşturmak da o kadar ta-til ve dinlenme sayılmaktadır. Bizim yapmamız gereken şey, kişilerin tatil beklentilerine saygı duymaktır...

Yukarıdaki görüntüler, Ekşioğlu Vakfı'nın İkizdere'deki temsilcilik lo-kalinden alınmıştır. İstanbul'dan memleketlerine tatil için giden akra-ba ve dostlarımızın yayla gezilerinden arta kalan zamanlarını nasıl değerlen-dirdiklerini sizler için araştırdık.

İş adamlarımızı tanıtıyoruz

Dergimizin 27. sayısından itibaren, ailemizin iş adamlarını kısaca tanıtmaya yönelik bir çalışma başlattık.

Tüm iş adamlarımız, dolayısıyla üyelerimiz bizler için çok değerli ve önemlidir. Bu nedenle tanıtım sıralamasında özel bir kriterimiz yoktur. Öz geçmişine ilişkin bilgilerine erken ulaşabildiğimiz iş adamlarımızın tanıtılmasına öncelik vermekteyiz.

Tanıtım bilgilerinin temininde bizlere yardımcı olan iş adamlarımıza teşekkür ediyor, saygılar ve sevgiler sunuyoruz. **Ekşioğlu Vakfı Dergisi**

Nazım Ekşi

Emekli İş Adamı

Rize ilinin İkizdere ilçesine bağlı Dereköy'ünden merhum Mustafa Ağa dedemin torunlarından merhum Feyruz Ekşi'nin oğludur.

1932 yılında Dereköy'de doğdu. İlköğrenimi zor koşullar altında üç yıllık Dereköy İlkokulu'nda tamamladı. Çocuk yaşta gurbet hayatına atıldı. Önce inşaat işçiliği, daha sonra inşaat kalfalığı derken, ailece Sakarya ilinin Karasu ilçesine göç etti. İnşaat ve ticarete başarılı bir çizgi yakaladı. 1950'li yıllardan itibaren inşaat yap-sat sektöründe önemli başarılarla imza attı. 1970'li yıllardan sonra zaman zaman siyasetle de uğraştı. Anavatan Partisi'nin parlak dönemlerinde İstanbul-Üsküdar ilçe başkanlığı yaptı. Siyasetin çeşitli kademelerinde yerel bazda başarılı deneyimleri oldu.

İşi ve görevi gereği Ekşioğlu Vakfı organlarında herhangi bir görev almadı. Ancak, maddi ve manevi anlamda Vakıf etkinliklerimizin yanında ve desteğinde bulundu.

Kendisine başarılı ve sağlıklı nice yıllar diliyoruz.

İmdat Ekşioğlu

İş adamı-Eğitimci

Rize ilinin İkizdere ilçesine bağlı İhlamur (Yukarı Kapse) Köyü'nden merhum Ali Ağa Dedemizin torunlarından merhum Şevki Ekşioğlu'nun oğludur.

1942 yılında İhlamur Köyü'nde doğdu. İlköğrenimini Ayvalık Köyü İlkokulu'nda tamamladıktan sonra, İkizdere Ortaokulu'nu bitirdi. Daha sonra 1965 yılında Rize Erkek Öğretmen Okulu'nu bitirerek öğretmen oldu. Öğretmenlik mesleğine ilk kez Çankırı ilinde başladı. İlerleyen yıllarda kendi köyü, İhlamur İlkokulu'nda öğretmenlik ve müdürlük görevlerinde bulundu.

Naklen İstanbul iline atandıktan kısa bir süre sonra istifa edip inşaatçılığa başladı. İnşaat yap-sat sektöründe başarılı bir çizgi yakaladı.

Son yıllarda toplu konut yapımına yönelen Sayın Ekşioğlu bu dalda da başarılı bir performans gösterdi. Yerel bazda siyasi deneyimleri oldu.

Ekşioğlu Vakfı'nın kurucularından olup, bir süre Vakıf Yönetim Kurulu üyeliği, uzun süre de meclis üyeliği görevlerinde bulunan değerli iş adamımıza başarılarının devamını diliyoruz.

İlyas Ekşi

İş adamı

Rize ilinin İkizdere ilçesine bağlı Bayırköyü'nden merhum Ali Ağa dedemizin torunlarından eski iş adamlarımızdan merhum Yusuf Ekşi'nin oğludur.

1950 yılında Bayırköy'ün Çamçavuş Mahallesi'nde doğdu. İlköğrenimini Dereköy İlkokulu'nda tamamladıktan sonra, İkizdere Ortaokulu'nu bitirdi. Öğrencilik yıllarındaki boş günlerinde önemli ölçüde din eğitimi de aldı.

Daha sonra, baba mesleği olan inşaatçılığa başladı. 1980'li yılların başında ailece İstanbul'a göç etti ama, memleketi ve yöresiyle bağlarını koparmadı.

1990'lı yıllardan sonra, inşaat toplu konut yapımında başarılı bir çizgi yakaladı. Anadolu yakasındaki Bulgurlu ve Çekmeköy civarında yaklaşık 2000 konut üreterek hak sahiplerine teslim etmeyi başardı. "Beş Yıldız" adıyla da anılan değerli iş adamımızın başarılarının devamını diliyoruz.

Ekrem Ekşi

İş Adanı

Rize ilinin İkizdere ilçesine bağlı Dereköyü'nden merhum Mustafa Ağa dedemizin torunlarından, SSK emeklisi merhum Ali Rıza Ekşi'nin oğludur.

1962 yılında Dereköy'de doğdu. İlköğrenimini, Dereköy İlkokulu'nda, ortaokul ve lise öğrenimi de İstanbul'da tamamladı.

Daha sonra "Ekşioğlu İnşaat Şirketi"ni kurarak müteahhitlik yapmaya başladı. 1979 yılında, içinde bulunduğu sektör onu Sivas iline taşıdı. 1982 yılında EK-İL İnşaat AŞ'ni kurdu. EK-İL İnşaat AŞ 21 adedi "Sabancı Topluluğu"na olmak üzere, çok sayıda devasa projelere imza atarak anahtar teslimi işlemlerini gerçekleştirdi. Sivas ilinde 6 kez vergi rekortmeni olmayı başardı.

Ekşioğlu Vakfı kurucularından olup, bir süre Vakıf Yönetim Kurulu üyeliği, uzun süre de Vakıf Meclisi üyeliği görevlerinde bulunan Sayın Ekşi, İstanbul ilinde 20 bin metrekare kapalı alan ihtiva eden tesislerini kurarak sektördeki aktivitelerine İstanbul'da da devam etmektedir. Ayrıca Mersin-Silifke'deki 200 yatak kapasiteli tatil köyünü hizmete soktu.

Değerli iş adamımıza, başarılarının devamını diliyoruz...

Mehmet Akif Ekşioğlu

İş Adanı

Rize ilinin İkizdere ilçesine bağlı Dereköyü'nden Mustafa Ağa dedemizin torunlarından merhum Dursun Ağa'nın torunu, Hasan Ekşi'nin oğludur.

1948 yılında Dereköy'de doğdu. İlköğrenimini Dereköy İlkokulu'nda tamamladıktan sonra, İkizdere Ortaokulu'nu bitirdi.

Babası merhum Hasan Ekşi, ağabeyi merhum Hakkı Ekşi ile diğer ağabeyi değerli iş adamımız sayın Fehmi Ekşioğlu İkizdere'nin önde gelen tüccarları arasındaydı. 1967 yılında, iş hayatlarına inşaat sektöründe devam etmek üzere, İstanbul'a göç ettiler. İnşaat yap-sat dalında başarılı bir noktaya geldiler. Daha sonra Sayın Mehmet Akif Ekşioğlu ile kardeşi ve ikizi merhum Mustafa Kemal Ekşioğlu, "Ekşioğlu Kardeşler AŞ"ni kurarak büyük çapta inşaat montaj malzemesi satış mağazasını kurdular. Bu sektörde başarılı hizmetler sundular.

Ekşioğlu Vakfı'nın kurucularından olup, Yönetim Kurulu üyeliği görevlerinde de bulunan Sayın Ekşioğlu halen Vakıf Meclisi üyesidir. Kendilerine başarılı çalışmalarının devamını diliyoruz.

Ekrem Ekşi

İş Adamı

Rize ilinin İkizdere ilçesine bağlı Bayırköyü'nden merhum Ali Ağa dedemizin torunlarından merhum İbrahim Ekşi'nin oğludur.

1951 yılında Bayırköy'de doğdu. İlköğrenimini Bayırköy İlkokulu'nda tamamladıktan sonra İkizdere Ortaokulu'nu bitirdi. Okuldan artan boş zamanlarda Kuran kurslarına devam ederek Din Eğitimi aldı. Kısa sürede "Hafız" olmayı başardı.

1980'li yılların başında ailece İstanbul'a göç etti. İnşaat sektöründe önce usta, sonra kalfa, 1990'lı yılların başından itibaren de "toplu konut" inşaatına başladı.

"Ekolsan Ekşioğlu Ltd. Şti, Ekintaş Ekşioğlu AŞ, Ekşioğlu Yapıtaş AŞ, Ak-Pa Ekşioğlu AŞ, EKŞ Ekşioğlu Tekstil AŞ"lerini kurarak kısa sürede "Ekşioğlu Holding"i oluşturdu.

Bu süreç içerisinde beş binin üstünde konut üretip ihtiyaç sahiplerinin hizmetine sunarken önemli bir rekora da imza atmış oldu.

Ayrıca, Ekşioğlu Vakfı'nın kuruluş sürecine, çok önemli katkılar sağlamış olup, Yönetim Kurulu ve meclis üyesi olarak da önemli hizmetleri olmuştur.

Başarılarının devamını dileriz.

Mustafa Ekşi

İş Adamı

Rize ilinin İkizdere ilçesine bağlı Bayırköyü'nden merhum Miktat Ağa'nın torunlarından, Bayırköy'ün eski muhtarı merhum Osman Ekşi'nin oğludur.

1960 yılında Bayırköy'de doğdu. İlköğrenimini Bayırköy İlkokulu'nda tamamladıktan sonra küçük yaşta iş hayatına atıldı. Ağabeyi Yüksel Ekşi ile birlikte kurdukları inşaat şirketi aracılığı ile Kocaeli (İzmit) ilinde başarılı hizmetler verdiler.

1990'lı yılların başında siyasete giren Sayın Ekşi, Anavatan Partisi İzmit Merkez İlçe Başkanlığı görevinde bulundu. Daha sonra ağabeyi ve kardeşleriyle birlikte "Yüksel İnşaat ve Ekşioğlu Otomotiv" şirketini kurarak iş hayatına farklı bir ivme kazandırdı.

Ekşioğlu Vakfı'nın kuruluşundan bugününe kadar maddi ve manevi anlamda destekçisi oldu. Bir ara Yönetim Kurulu üyesi olarak görev yapan Sayın Ekşi, halen vakfımızın meclis üyesidir.

Başarılarının devamını dileriz.

İkizdere Vadisi

**Gür ormanları, bulutlu dağları, coşkun akan dereleri,
hayat dolu yemyeşil yaylaları, maden suları, termal kaynakları,
sıcak kanlı insanlarıyla bir doğa harikası
ve turizm cenneti...**

(Kuş bakışı İkizdere Vadisi)

“Çağrankaya” sırtlarından “İkizdere” ilçe merkezini seyrederken, hayranlığınızı gizleyemezsiniz.

Karşı yamaçların eteklerindeki “Tetikonun Düzü” bir gelin kaşı gibi kıvrılıverir şehir merkezinin üstüne doğru... Şehri ikiye bölen “İkizdere Deresi”nin hırçın ve yorgun sesinden gayri kuş sesleri gelir kulağınıza... Yaz rüzgarıyla çalkalanan yaprakların dans edişini seyrederken kendinizi kaptırırsınız doğanın akışına...

Etrafınızı sarıp sarmalayan yeşil örtü, bir kardeş, bir ana kadar sizlere yakın olduğunuzu hissedersiniz...

Mutluluk sarhoşu olursunuz adeta...

(Yeşilyurt Mahallesi)

Otantik mimarisini kaybetmeyenlerini daha yorgun ama vakut, kat kat apartmanları ise daha hareketli, henüz olgunlaşmamış bir genç delikanlı gibi hissedersiniz...

(Yeşilyurt ve Kirazlı Mahallesi)

“Çağdankaya” sırtlarından “Manle”yi (Yeşilyurt Mahallesi, Kirazlı Mahallesi, Güney Mahallesi) seyretmenin farklı bir güzelliği vardır. Saksının dışına doğru sarkan menekşeler gibi algıyorsunuz mahalle evlerini...

Otantik mimarisini kaybetmeyenlerini daha yorgun ama vakut, kat kat apartmanları ise daha hareketli, henüz olgunlaşmamış bir genç delikanlı gibi hissedersiniz...

“Manle”, İkizdere ilçe merkezi olmadan önce köy konumunda bir yerleşim merkeziydi.

İkizdere Bucak merkezinin 1952 yılında ilçe merkezine dönüş-

türülmesiyle “Menle Köyü” üç ayrı mahalleye bölünerek ilçe merkezine bağlandı. Rüzgarlı Köyü’ne komşu olan en sol başta “Yeşilyurt Mahallesi”, orta yerde “Kirazlı Mahallesi”, İhlamur Köyü’ne komşu en sağ başta ise “Güney Mahallesi” bulunmaktadır.

Ekşioğlu ailesinin bir bölümü ile Tavukçuoğlu, Kösoğlu, Eyüboğlu, Baysal, Eren, Kılıç, Topuzoğlu, Karadeniz, Bayraklı, Terzioğlu, Tulunoğlu, Kibar ve Büyük aileleri bu mahallelerde ikamet etmektedirler.

Yöre sakinleri değerli dost ve akrabalarımıza buradan “Merhaba” diyoruz...

İkizdere ilçe merkezine bağlı bulunan yedi tane mahallenin üçü, “Kafkame Köyü”nün bölümlerinden oluşmuştur. “Çarşı Mahallesi, Zafer Mahallesi, Çağrankaya Mahallesi...”

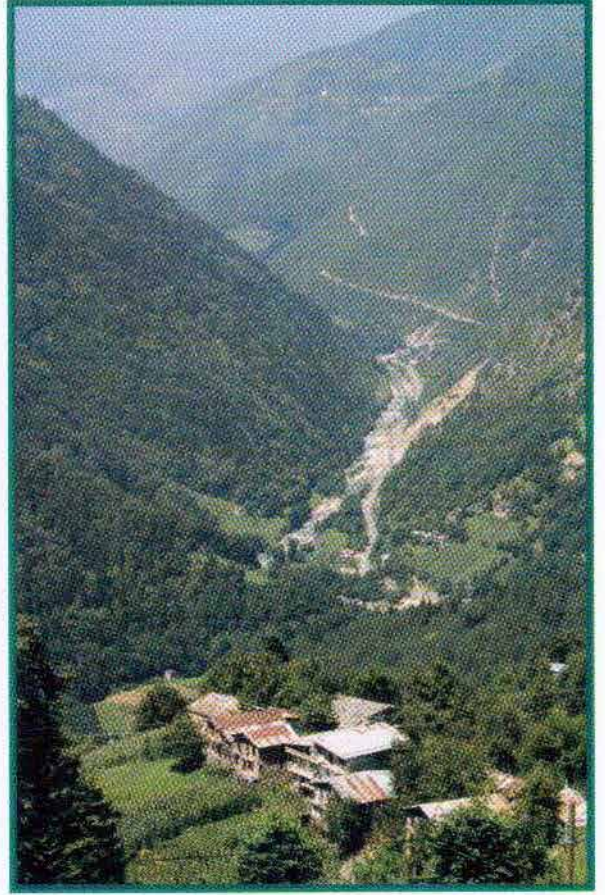
Bu gezimizi ilçe merkezimize bağlı Çağrankaya Mahallesi'nde sürdüreceğiz. Rize yönüne doğru, ilçe merkezinin çıkışında, “Çağrankaya Yaylası” yazan şilti takiben daracık bir toprak yola girdik.

Doğaya uygun tipik bir Karadeniz köy yolu... Yaklaşık ortalama her 200 metrede bir “Z” virajı dönerek “Çağrankaya Mahallesi”ne çıkmayı başardık.

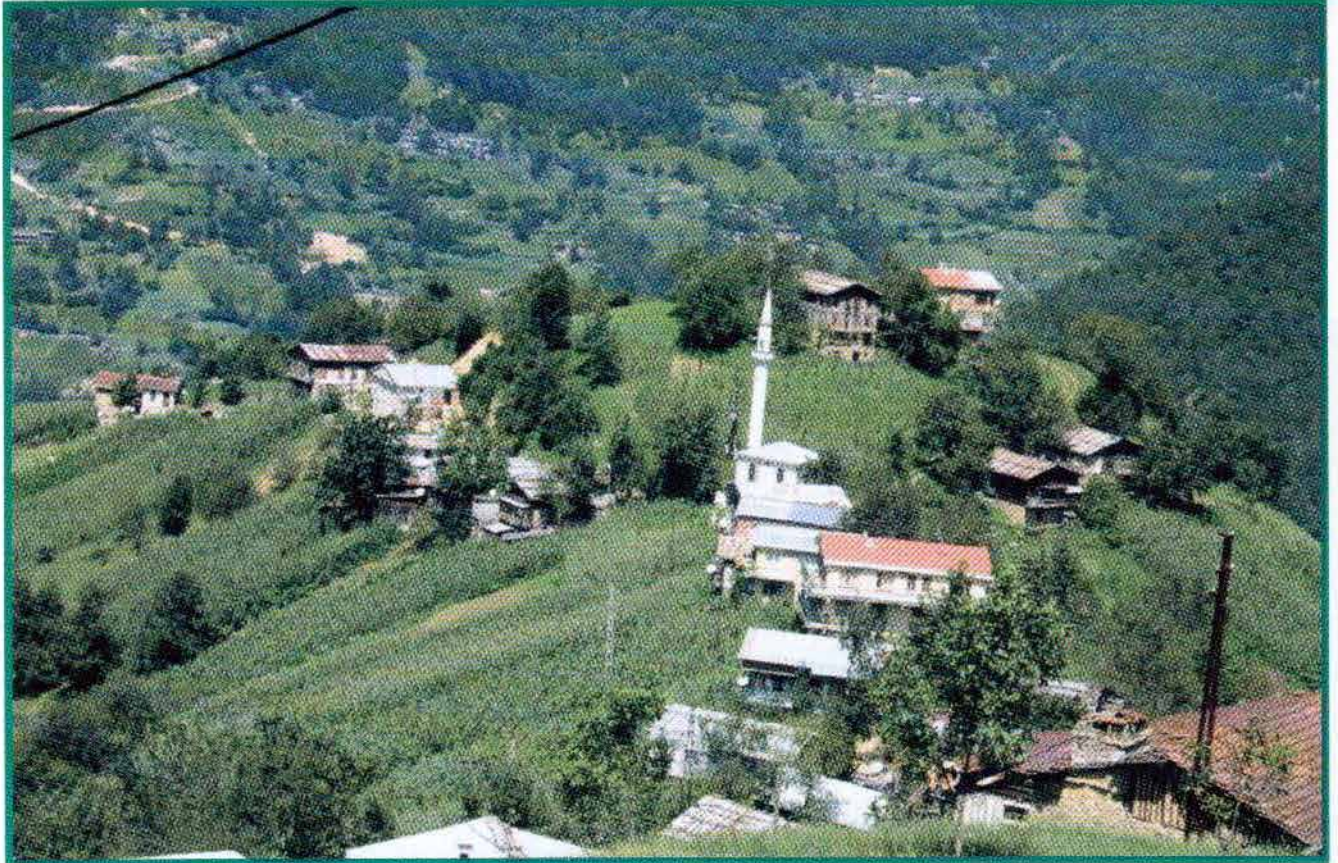
Vadi tabanından akmakta olan “İkizdere Deresi”ni ve ona paralel olarak seyreden “Rize-İkizdere Karayolu”nu kuşbakışı seyrederken heyecanlı anlar yaşamadık dersek doğru olmaz...

“Çağrankaya” tepesinin üstünde, cepheleri arazinin eğimine göre farklı yönlerde doğru inşa edilmiş geleneksel köy evlerini izledik. İri-yarı, dallı-budaklı armut ağaçları ile kenarları çevrili mısır bahçeleri görüntüyü daha da güzelleştiriyordu...

Yayla mevsimi olduğu için evlerde kimseler yoktu. Olanlar da, çayırarda, çaylıklarda, bahçelerde ya da çarşı alışverişinde...

(Cevizlik Vadisi)

(Çağrankaya Mahallesi)

Geleneksel mimarı büyüledi...

Pek çok evlerin geleneksel dokularında modernleşmeye doğru tahribatlar yapıldığını görmek mümkün... Ancak, geleneksel dokuya zarar vermeden restore edilen köy evlerini görüntülemekle kalmadık, bir de şapka çıkardık...

Canlı organizmaya musallat olan yabancı maddelerle hücrelerin ve kan yapısının savaşı gibidir doğa ile modern mimarının mücadelesi... Bu muhteşem doğa, içine sindiremediği, uzlaşamadığı bir yapılaşmaya asla sı-

cak bakmadığını görürsünüz...

Ağaçların ya da meyvelerin dalları salkım-saçak sarımalı evlerin çatılarına... Sabah melteminin yardımıyla okşamalı ahşap pencerenin camlarını... Pencereden elini uzatınca "Karaku-tap" armudunun sarılarından toplamalısın birkaç tane... Ya da sabahın ilk ışıklarıyla camı açtığınızda "Karata-vuk" kuşunu görmelisiniz "Kiraz"ın dalında... Hatta bir iki sohbetiniz olmalı onunla.

Çağrankaya sırtlarından Gürdere Köyü'nü seyretmek...

"Temel'e sormuşlar, Türkiye'de arazisi en geniş il hangisidir? Temel hiç düşünmeden yanıtlar: Rize da...

Ama, Temelciğim haritalar öyle söylemiyor. Na işte...

Temel yine düşünmeden yanıtlar... Rize'nun topraklarını bi ütüle de gör... Konya'yı içiye katlar...

Geometrik hesapları bu denli hassas ve pratik yapan Temel, tepelerde ve yamaçlarda köyler ve şehirler kuramaz mı?..

Bakar mısınız otele?..

Günümüzün otellerinden değil ama... Yaklaşık 75 yıl öncesinin hatırı sayılır otellerindendi görüntüdeki bina...

İkizdere ilçe merkezinin "Kura-i seba" bucak merkezi olduğu, il merkezi Rize ile karayolu bağlantısının bulunmadığı, Rize-İspir-Erzurum ker-van yolunun "Kura-i seba"nın içinden geçtiği yıllarda bir konaklama tesisi olarak hizmet veren bu otel nice ün-lü yolcu ve esnafı ağırlamıştır.

Başka bir eşi yada benzeri yok...

Bu köyde yaşayanların tümünün soyadı “Ekşi” ya da “Ekşioğlu”.. Daha açıkçası, bu köy yaklaşık 260 hane, hepsi birbirleriyle akraba amcaoğlu... Başka bir deyişle “Ekşioğlu Ailesi”nin “Orta Asya”sı...

(Bayırköy)

Orhan Naci Ak'ın “Rize Tarihi” adlı kitabında “Kuraiseba Nahiyesi”nin Kolyav Karyesi” olarak geçmektedir. Aynı kitapta, Kolyav Karyesi’nin 1876 yılında 22 hane ve 97 nüfustan ibaret olduğu yazılmaktadır.

Günümüzde, İkizdere ilçesinin Derreköy’ünde, Demirkapı Köyü’nde, ilçe merkezine bağlı Yeşilyurt Mahallesi’nde

(Manle), Ayvalık Köyü’nde, Tulumpınar Köyü’nde “Ekşioğlu Ailesi”nden önemli sayıda nüfus bulunmaktadır.

Mevcut bilgiler, 1876 tarihinde Bayırköy’ü 22 hane, 97 nüfuslu olarak gösterirken, yukarıda isimlerini yazdığımız köylere aile bireylerinden kısmı göçlerin gerçekleşmiş olduğunu göstermektedir.

Aradan geçen 130 yıllık bir zaman içerisinde “Ekşioğlu Ailesi”nin “Bayırköy”de (Kolyay’da) bulunanların 22 haneden 260 haneye kadar çoğalmaları, hatta İstanbul ve Adapazarı’na verilen göçleri dikkate aldığımızda bu sayının on binlerle ifade edilmesi doğrusu incelemeye değer bir konu olarak görülmektedir.

"Ekşioğlu Ailesi"nin Doğu Karadeniz Bölgesine ne zaman ve nasıl yerleştiğine ilişkin tarihi belgelere henüz ulaşabilmiş değiliz. Kulaktan kulağa sürüp gelen "sözlü" tarih verilerine göre ailenin Bayırköy'e (Kolyav) yerleşmeleri miladi tarih 1720'lere denk düşmektedir.

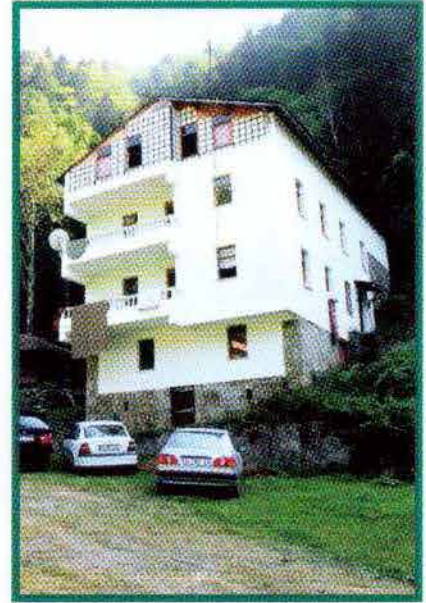
1720'lerden önceki Atalaramızın Trabzon iline bağlı Çayrakara ilçesinden ayrılarak yeni ilçe olan "Dernekpazarı"nda (Kondu) uzun süre yaşadıkları bilinmektedir. Halen "Dernekpazarı"nda yaşamakta olan aile bireylerimizin varlığı ile söz konusu yerde dedelerimizden kalma tarihi cami ve diğer tarihi kalıntılar bu savı doğrulamaktadır.

Yaklaşık 290 yıl önce eski adıyla "Kondu", yeni adıyla "Dernekpazarı" ilçesinden İkizdere'nin Bayırköyü'ne (Kolyav) gelerek yerleşen ve orayı ilk kez bir yerleşim yeri haline getiren büyük dedemiz "Eksizade Hacı İbrahim Ağa" 9 tane oğlu ve "Mehmet Ağa" adındaki yaşlı babasıyla bu köye geldikleri yine mevcut bilgiler arasındadır.

Söz konusu 9 kardeşin bilinen isimleri şöyledir:

- 1- Ali Ağa (Bayırköy'de yaşadı)
- 2- Mustafa Ağa (Dereköy'e göç edip orda yaşadı)
- 3- Yakup Ağa (Bayırköy'de yaşadı)
- 4- Memiş Ağa (Demirkapı Köyü'ne göç edip orda yaşadı)
- 5- Küçük Ahmet Ağa (Bayırköy'de yaşadı)
- 6- Hüseyin Ağa (Demirkapı Köyü'ne göç edip orda yaşadı)
- 7- Mahmut Ağa (Ayvalık Köyü'ne göç edip orda yaşadı)
- 8- Hasan Ağa (Manle'ye göç edip orda yaşadı)
- 9- Osman Ağa (Bayırköy'de yaşadı. Evlenmeden öldü.)

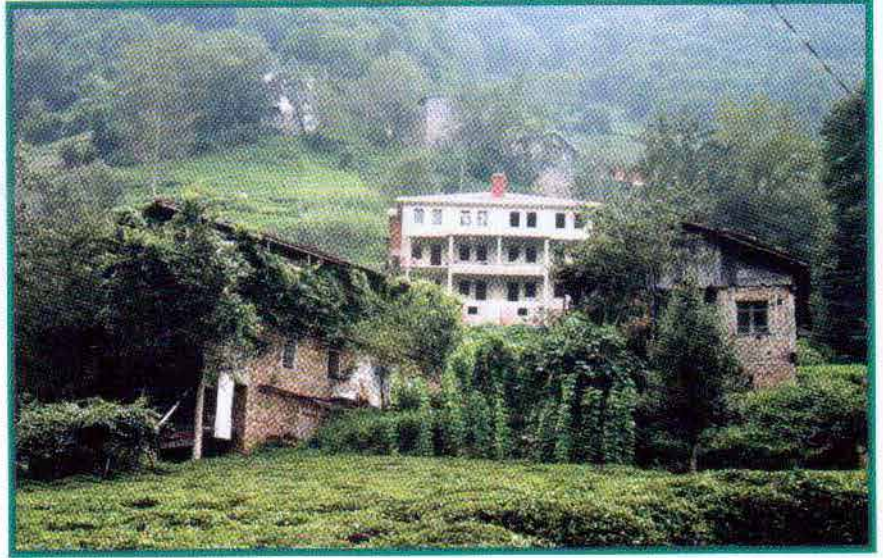

(Bakırköy - Çavuşbaşı Mahallesi)

Ayvalık Köyü (Kapse)

Dokuz kardeşten biri olan “Mahmut Ağa” dedemizin torunları ile “Küçük Ahmet Ağa” dedemizin torunlarının bir bölümü bu köyde yaşamaktadır. Aslında, bu akrabalarımızın sürekli ikamet ettikleri yer İstanbul’dur.

Ancak, köyleri ile bağlantılarını koparmadıkları için bu köyde yaşamaktadırlar ifadesini kullandık. Bayırköy gibi, köylülerin tamamı “Ekşi” ya da “Ekşioğlu” değildir. Köyde değişik soyadını taşıyan farklı akrabalar da vardır. Tozkoparan, Çil, Yağcı, Yıldırım, Fazlıoğlu, Tosunoğlu, Velioğlu, Selimoğlu ve Abdurrahmanoğlu bu ailelerden bazılarıdır.

(Ayvalık Köyü)

Demirkapı Köyü (Homeze)

Dokuz kardeşten biri olan “Memiş Ağa” dedemizin torunları ile “Ali Ağa” dedemizin torunlarının bir bölümü bu köyde yaşamaktadırlar.

İkizdere’nin en kalabalık köylerinden biriydi yakın geçmişte... Gel gör ki geçim sıkıntısı bu köylüleri de İstanbul’a taşıdı.

(Demirkapı Köyü)

Dereköy (Velkü)

Dokuz kardeşten biri olan “Mustafa Ağa” dedemizin torunlarının büyük bir bölümü Dereköy’de, diğer bir bölümü de “Tulumpınar Köyü”nde yaşamaktadır.

Tarihi verilere göre Dereköy (Velkü) İkizdere’den önce Bucak merkezi olduğu anlaşılmaktadır.

Köy halkının tamamı Ekşioğlu Ailesi’nden oluşmaz. Çepni, Çadır, Sağiroğlu, Ateş, Abdurrahmanoğlu, Uzun, Çakır aileleri de bu köyde yaşamaktadır. Ne yazık ki, günümüzde köylülerin pek çoğu Samsun ve İstanbul’da ikamet etmektedir.

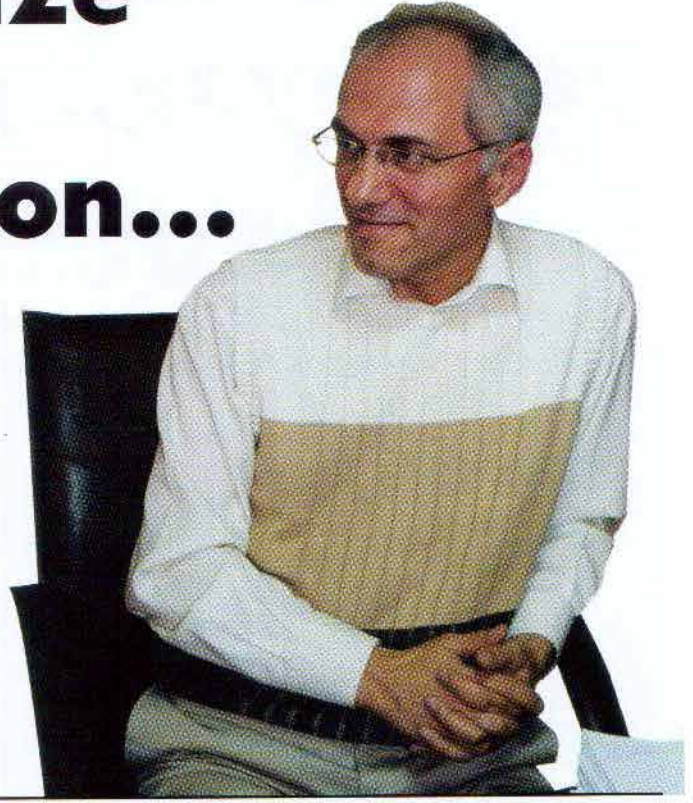

(Dereköy)

Aile tarihimize ilişkin farklı söylemlere son...

Prof. Dr. Ali Akyıldız, asistan arkadaşlarının da yardımıyla “Aile Tarihimizin” kitaplaştırılmasına yönelik bir çalışma başlattı.

Sayın Akyıldız, yönetim kurulumuzun 1 Kasım 2006 tarihli toplantısına katılarak çalışmaları hakkında ön bilgiler verdi.

51

Bilgilendirme toplantısına kadınlar kolumuz da katıldı.

“İkizderemiz” adlı kitabın yazarı sevgili Osman Coşkun hemşehrimezin “Türkler tarih yapar, fakat yazmaz” alıntı sözünün altını çizmek istiyorum.

Bu söz aileler için de geçerlidir. Geçmişimizde iyi ya da kötü, bırakmış olduğumuz izlerin sorumluluğunu taşımak adına, geçmişimizi gelecek kuşaklara taşımak adına karaladığımız hiçbir belge yok... Polis, jandarma, adliye kısaca devlet arşivlerinden temin edeceğimiz belgelerle geçmişimize ışık tutmaya çalışacağız...

Sonuç olarak, “sözlü tarihi verileri” de dikkate alarak “Aile Tarihimizi” akademik zeminde kitaplaştırma yolunda bir çalışma başlattık. Aslen İkizdere’nin Şimşirli köyünden olup, Marmara Üniversitesi Tarih Kürsüsü’nde öğretim üyesi olan Prof. Dr. Ali Akyıldız’ın başlatmış olduğu çalışmanın sonucunu sabırsızlıkla beklemekteyiz. Kendilerine başarı dileklerini iletiriz.

“Ula Uşaklar, hayde yaylaya”...

Bu yöresel önerinin içinde sevgi var, coşku var...

Yayla yaşamının erişilmezliği, ayrıcalığı, huzuru ve mutluluğu var...

Yaylaya gitme teklifi ya da gönderme lütfu başlı başına bir ödüldür yöre insanı için... Yolları dik engebeli, konaklama koşulları çileli olsa da...

Buluntu dağlarından Çağrankaya yaylalarını böylece seyredersiniz...

Yakın görüntüde “Çağrankaya Yaylaları”nı bu denli net ve bütün olarak sizlere gösterme olanağımız yoktu. Çünkü yaylalar geniş bir alan üzerinde serpiştirilmiş durumda...

Çağrankaya Yaylaları üç ayrı yaylanın ortak adıdır.

1- Aşağı yayla

2- Orta yayla (Kürtler)

3- Büyük yayla

Yaylalar, merkez Çağrankaya Mahallesi'nin, Zafer Mahallesi'nin, Çarşı Mahallesi'nin, Gündoğdu Mahallesi'nin, Ilıca Köyü'nün, Gurdere Köyü'nün ve Cevizlik Köyü'nün ortak yaylasıdır. İkizdere'ye 25 km. uzak-

lıkta olup, her üç yaylada toplam 500 civarında ev bulunmaktadır. Bölgede turizme kapılarını açan çok güzel yaylalardan biridir. Özellikle Büyük Yayla'da yabancıların çok lüks olmasa da konaklama ve yeme içme ihtiyaçlarına cevap verecek kısıtlı miktarda tesis mevcuttur.

“Buluntu Dağı” birçok yaylayı barındırır...

“Buluntu Dağları”nın doğu yamaçlarının eteklerinden Cimil Deresi, Batı yamaçlarının eteklerinden ise Çamlık Deresi” akar. Her iki dere “İkizdere”de birleşerek “İkizdere Deresi”ni oluşturur.

“Buluntu Dağları”nın alt kesimleri orman örtüsüyle kaplı. Rakım yükseldikçe doruklar açılır, tepelerin düzlüklerinde öbek öbek yayla evleri kendini gösterir.

“Buluntu Dağları”nın yemyeşil düzlüklerinde çok sayıda yayla ile karşılaşsınız. Bunların en önemlilerinden biri “Demirkapı Yaylaları”dır. Eski ismiyle “Homeze Yaylası”...

Yayla sahiplerinin pek çoğu İstanbul’da ikamet etmektedir. Ama yine de yaylalarına olan özlemleri onları yörelerinden yaylalarından koparamaz. Son yıllarda “Demirkapı Köyü İş Adamları Kültür ve Dayanışma Derneği”nin organizatörlüğünde söz konusu yaylada her yıl, Ağustos ayının üçüncü pazar günü düzenlenen “yayla şenlikleri” giderek ilgi görmektedir.

Ayrıca, Çamlık Köyü’ne ait “Vaşa Yaylası”, Sivrikaya Köyü’ne ait “Büyüyük Yayla”, Biberoglu ailesinin bir bölümü ile Ekşioğlu ailesinin bir bölümü tarafından kullanılan “Cenceba Yaylası”, Yağcılar Köyü’ne ait “Fırakto Yaylası”, yine Ekşioğlu ailesinin bir bölümü tarafından kullanılan “Demirsu Yaylası” Buluntu Dağları’ndaki önemli yaylalarındandır.

Uzun bir kış süresince yığınlar halinde karlarla boğuşan yayla evlerine bir an önce ulaşmak yaylacıların ve yayla sevdalılarının öncelikli işlerindendir.

(Buluntu Dağı)

(Demirkapı Yaylası)

(Demirkapı Yaylası’nda ilkbahar)

“Buluntu Dağı”ndan Cimil Köylerini seyredersiniz...

Daha doyurucu güzellikler yakalamak istiyorsanız, “Buluntu Dağı”nın Cimil Vadisi’ne dönük yamaçlarına tırmanıp, bu eşsiz vadinin tüm güzellikleri ile “Cimil Köyleri”ni kuş bakışı seyredersiniz... Oksijen sarhoşu olup, yeşil çimenler üzerine yayılmaktan kendinizi alabilirsiniz şayet, deklanşörünüze basmak için kare seçmenize gerek yok...

Cimil üç para köydür arkası Demir Dağı”

Yöresel maninin dizelerinden de anlaşıldığı üzere Cimil üç pare köyden oluşur. Güvenköy, Ortaköy (Yetim Hoca), Başköy. Ancak Buluntu Dağı’nın, Cimil Vadisi’ne dönük yamaçlarından tek kare içerisinde sadece Güvenköy ile Ortaköy’ü görüntüleyebildik. Çünkü Güvenköy ile Ortaköy arası sadece 150 metre civarın-

da... Ortaköy ile Başköy arasının 3 km. oluşu, dolayısıyla mevcut tepelikler üç köyü bir arada görüntülememize engel oluşturdu.

İkizdere’den yola çıkıp, Cimil Deresi’ne paralel giden toprak yoldan 22 km ilerlediğinizde ilk önce “Güvenköyü” ile tanışırsınız. 150 metre sonra “Ortaköy”... “Demirdağı”ndan akan küçük dere Ortaköy’ü ikiye böler. Derenin karşı tarafındaki mahalleye “Hapinç” adı verilir. Geçmiş yıllarda “Hapinç” bir yangın faci-

ası yaşadı. Mahalledeki evlerin tamamı yandı. Afet kapsamında yanan evler devlet tarafından yaptırıldı. “Hapinç” evlerinin bu nedenle modern bir görüntüleri vardır.

Köylerde kış mevsiminde insan yaşamadığını öğrendik. Köylüler kışın sahile göçermiş, yaz aylarında ise Cimil Köyleri cıvı cıvı...

Son yıllarda hayvan sayısında önemli azalmalar görülse de, “Cimil sevdası” köylüleri köylerine bağlamaya yeterli gelmektedir.

“Buluntu Dağı”nın batı yamaçları

“Buluntu Dağı” batı yamaçları tabanından “Çamlık Deresi” akar... Ona paralel olarak da, İkizdere-İspir Karayolu... “Çamlık” Vadisi, “Cimil” Vadisi’ne göre daha geniş tabanlı ve geniş açıdır. Karşılı berili vadi yamaçlarında pek çok köy bulunmaktadır.

Yol boyunca, irili ufaklı dinlenme ve konaklama tesislerine rastlamamız mümkün... İkizdere-İspir Karayolu’nun 20. kilometresindeki “Çamlık Genesis Otel” konaklayabileceğiniz en uygun mekanlardan biridir.

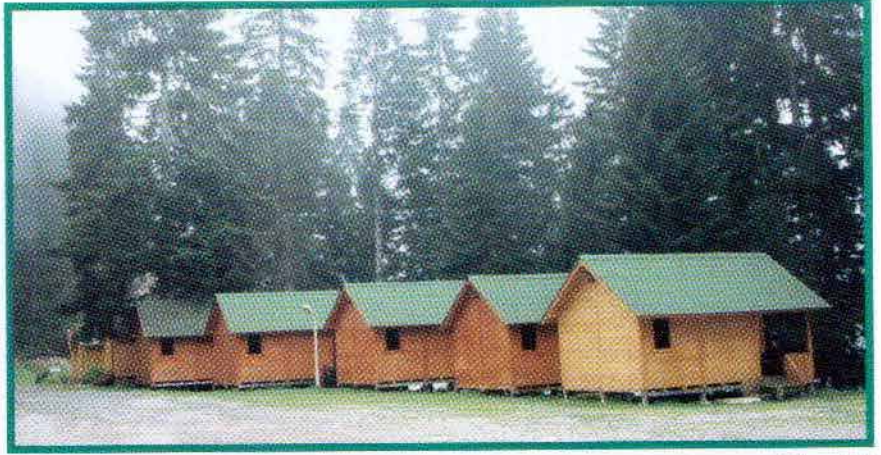
160 yatak kapasiteli olan konaklama tesislerinde ayrıca çamlıklar arasında serpiştirilerek dizayn edilen 12 adet de “bangolof” tipi ahşap apart bulunmaktadır.

“Ovit Dağı” Kış Turizmine hazır

Rize-Erzurum karayolu “Ovit Dağı” zirvesinden dolayısıyla “Ovit Yaylası”nın içinden geçer. Türkiye’nin en yüksek karayolu geçididir. Rakım 2640... Bu rakım araçlarınızla ulaşabileceğiniz noktadır. Tırmanarak bu rakımı 3000 metrelerin üzerine çıkarabilirsiniz. Kış turizmi, dolayısıyla bir kayak merkezi olarak “Ovit Yaylası” keşfedilmeyi bekleyen önemli potansiyellerimizdendir. Dağ zirvesinde mayıs aylarında, hatta haziranda bile metreler kalınlığında kar görmek mümkün.

“Demirsu Yaylası”nın yolu

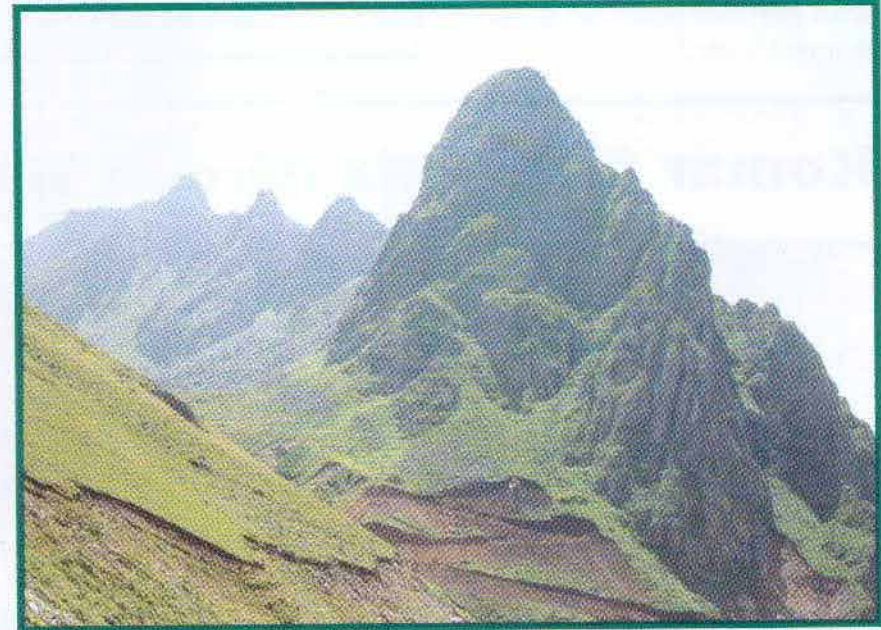
“Buluntu Dağı”ndaki yaylalardan bir “Demirsu”... Son yıllarda ulaşım sorunu onu da işsizler kervanına katmıştı. 2006 Ağustos ayında “Sivrikaya” eteklerinden başlatılan yol çalışmaları gösteriyor ki, 2007 Ağustos ayında araçlarımızla birlikte “Demirsu Yaylası”na yeniden “Merhaba” deme olanağını bulacağız.

(Çamlık)

(Ovit Dağı)

(Cevizlik Vadisi)

Doğa kendi özgürlüğünden asla taviz vermez...

Renkli vazolara dikerek, salonumuzun en nadide köşesine yerleştirin çam ağacını... Binbir çeşit vitaminler içeren topraklarla özene bezene sıkı bir beslenmeye tabi tutsanız bile, emekleriniz boşa çıkar çoğu kez...

Oysa aynı çam ağaçlarını akarsu kıyılarındaki sarp kayaların, hiç toprak içermeyen derin çatlakları arasından nasıl fışkırarak çıktıklarını görürsünüz. Adeta, altın kafeslerde hayatı kararan ama dikenli çalılıklarda hayat bulan kuşlar gibi...

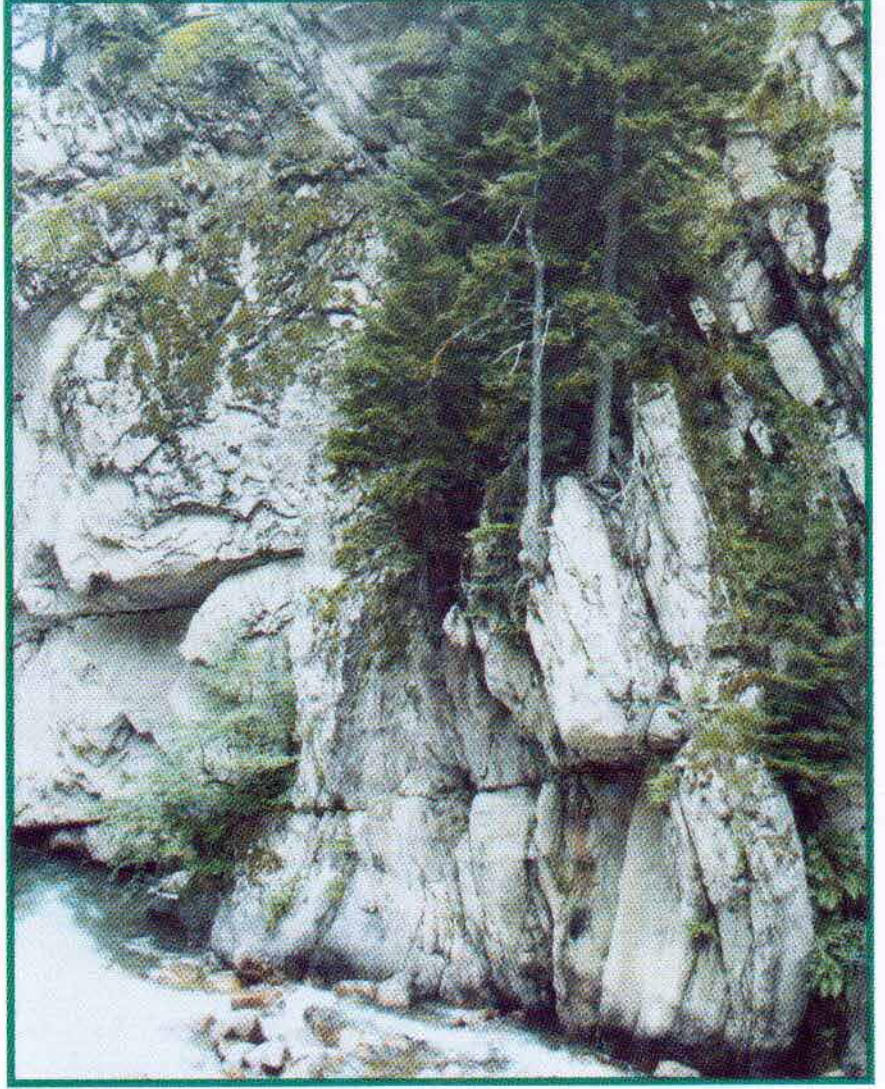
Özellikle iğne yapraklı orman bitkilerinin özgürlüklerine ne denli düşün olduklarını izlersiniz. Bu izlenimi ünlü ozan merhum Nazım Hikmet şöyle yansıtır dizelerine,

“Bir ağaç gibi tek ve hür,

Ama bir orman gibi kardeşesine”...

Bu mucize çam ağaçları devasa kayaların çatlaklarından en kanlı ve canlı bir biçimde fışkırmaya devam ederken, başkaca hiçbir canlıdan yardım talebinde bulunmazlar. Kendi ayakları üzerinde ömürlerini tamamlar “ve ayakta ölürler”.

“Devasa sarp kayalardan sadece duvarlar yapılır, denizler doldurulur” demeyin sakın... Onlar yeri geldikçe sizleri gölgesinde serin tutan ağaçlara da annelik yapar...

Komar Çiçeğimiz (Orman Gülü)

Çocukluk anılarımızın en unutulmazlarından “Komar Çiçekleri”. Siz bunlara “Orman Gülü” diyebilirsiniz. Botanik literatürde de isimleri bu olabilir... Ama onlar bizim “komar çiçekleri”miz...

Çayır biçerken, çobanlık yaparken “lıkapa” toplarken, “gazel” süpürürken “komar çiçekleri” hep yanıșımızda oldu... Bazen kokladık, bazen yedik... Evet, evet.. yedik. Başka yöreleri bilmiyoruz ama bizim yörelerimizdeki “mor renkli” komar çiçeklerini yemekte sakıncamız yoktu.

Komar çiçekleri yüksek rakımlı yaylalarda beyaz renkli çıkar. Yayla ortamından koparıp düşük rakımlı arazilere dikilen beyaz komar çiçekleri giderek morlaşır,

ÖLÜM

İkizdere'nin Tulumpınar Köyü'nden
Mustafa Ağa dedimizin torunlarından
Merhum Hacı Rustem Ekşi'nin oğlu,
Hızır, Hüseyin, Sultan, Süleyman, İmdat,
İsmail, Ayşe, Fatma ve Songül Ekşi
kardeşlerin babası

FAZLI EKŞİ

1 Aralık 2006 tarihinde
hakkın rahmetine kavuştu.
Merhuma Allahtan rahmet,
tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

ÖLÜM

İkizdere'nin Ayvalık Köyü'nden
Küçük Ahmet Ağa
dedemizin torunlarından merhum
Salih Ekşi'nin oğlu, Kemal Sait ve
Celal Ekşi'lerin babası

İDRİS EKŞİ

Hakkın rahmetine kavuştu.
Merhuma Allah'tan rahmet,
tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

57

ÖLÜM

İkizdere'nin Dereköy'ünden
merhum Mustafa Ağa
dedemizin torunlarından merhum
Ferhat Ağa'nın Çanakkale Gökçeada'da
ikamet eden oğlu, Ferhat, Orhan ve
Metin Ekşi kardeşlerin babası

EKREM EKŞİ

8 Aralık 2006 günü
hakkın rahmetine kavuştu.
Merhuma Allahtan rahmet,
tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EKŞİOĞLU VAKFI

İLAN TARİFEMİZ

Arka Kapak
2.500,00 YTL

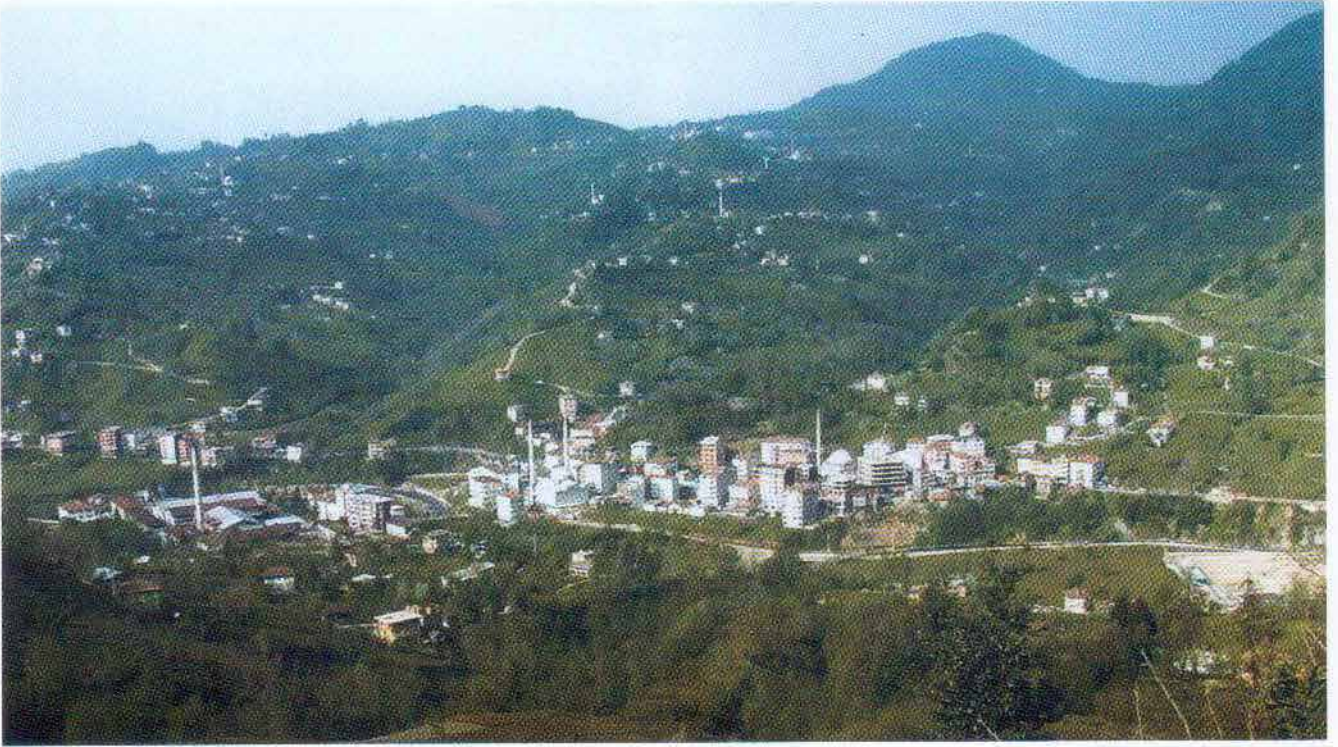
Arka Kapak İçi
1.500,00 YTL

Ön Kapak İçi
2.000,00 YTL

İç Sayfalar
1.250,00 YTL

Yarım Sayfa
750,00 YTL

Kalkandere ilçesi

58

İlçede yerleşim, arazi yapısının etkisiyle dağınık bir şekil arz etmektedir. Köyler, Anadolunun diğer bölgelerinden çok farklı olarak geniş alanlara yayılmış, yerleşim alanları ile tarım alanları iç içe girmiş vaziyettedir.

İlçeye bağlı 2 (iki) belediye (Kalkandere Merkez Belediyesi ve Yolbaşı Belde Belediyesi) ve 21 köy bulunmaktadır. KÖYLER:(Çağlayan, Çayırılı, Dilsizdağı, Dülgerli, Esendere, Esentepe, Fındıklı, Geçitli, Hurmalık, Hüseyinhoca, İnci, Kayabaşı, Ormanlı, Seyrantepe, Soğuksu, Ünalın, Yenigeçitli, Yeniköy, Yeşilköy, Yokuşlu ve Yumurtatepe) Köyleridir. Ayrıca Kalkandere Merkez Belediyesine bağlı 12 mahalle, MERKEZ MAHALLELER: (Adalar, Aksu, Aşağıtatlısu, Cevizlik, Dağdibi, Kuruköy, Kızıltoprak, Medrese, Soğuksu, Taşçılar, Yukarıtatlısu ve Yenimahalle) Mahallesi'dir. Yine Yolbaşı Belde Belediyesine bağlı 6 mahalle vardır. YOLBAŞI BELDESİ MAHALLELERİ: (Armutlu, Cumhuriyet, Camii, Düz, Merkez ve Sirt) Mahallesi'dir. İlçenin çevre il ve ilçelerle bağ-

lantısı karayolu ile sağlanmaktadır. İlçemizi İlimiz merkezine bağlayan sahil devlet karayolu İlçeye 33 km. mesafe olup, İlçeyi Yolbaşı Beldesi üzerinden İl merkezine bağlayan eski devlet karayolunda yeniden düzenleme ve yapım çalışmaları devam etmektedir. Bahse konu yolun tamamlandığında ilçenin ile olan uzaklığı 20 Km. mesafede olacaktır.

İlçenin İl Merkezine uzaklığı 33 Km' mesafedir. İlçe Merkezinden İl Merkezine; Belediye Otobüsü ile sabah saat 07.00'den başlayarak akşam saat 18.00'e kadar her saat başı, Dolmuş Minibüsleri ile de her yarım saatte bir ulaşım sağlanabilmektedir.

İlçeden (komşu İlçeler) İkizdere ilçesine olan uzaklık 40 Km, Deniz sahiline uzaklığı 13 Km. , İyidere ilçesine olan uzaklık 15 Km ve Trabzon İli Of ilçesine olan uzaklık ise 22 Km. mesafedir.

İlçede özel radyo ve televizyon bulunmamaktadır. Ulusal ölçekte yayın yapan televizyonların yayınları rahatlıkla izlenebilmektedir. Ayrıca, Rize

merkezden yayın yapan yerel televizyonların yayınları da çok net olmakta birlikte izlenebilmektedir.

Kalkandere Merkez Belediyesine ait bir adet piknik alanı olup, işletmeciliği özel teşebbüs tarafından yapılmaktadır. Piknik Alanı Kalkandere - İkizdere devlet karayolu üzerinde dere kenarında yer almakta ve İlçe Merkezine 3 Km. mesafededir.

Kalkandere, Rize İli'ne bağlı eski bir bucak merkezi iken 27.06.1957 tarihinde yürürlüğe giren 7033 Sayılı Kanunla İlçe olmuştur. Kalkandere'nin tarihi Rize'nin tarihi ile birlikte ele alınarak anlatılmaya çalışılacaktır.

Tarih öncesi çağlar ile ilgili yapılan araştırmalara göre; Rize'nin, milattan önce 650-500 yıllarında Miletliiler tarafından küçük bir liman ve pazaryeri olarak kurulduğu tahmin edilmektedir. Bölge milattan önce 600'lü yıllarda kısa bir süre için Med'lerin hakimiyetine girmiş, daha sonra sırasıyla Perslerin, Pontus Devletinin, Roma-Bizans İmparatorluğunun ve Trabzon-Rum Devletinin hakimiyeti altına girmiştir.

Türklerin 1071 yılında Malazgirt-Anadolu Zaferi'nden sonra bir müddet Selçukluların hakimiyetine girmiş ise de bölgeye yine Trabzon-Rum Devleti hakim olmuştur.

1461 yılında Fatih Sultan Mehmed Han'ın Trabzon'u fethinden sonra Rize'de Osmanlı İmparatorluğuna katılmıştır.

Kalkandere'nin ilk defa Türkler tarafından iskan edildiği ve halkın, güney yolu üzerinden gelerek bu bölgeye yerleştiği tahmin edilmektedir.

İlçe, Rize ilinin batısında yer almakta olup, Rize merkez, İyidere, İkizdere ve Trabzon ilinin Of ilçeleriyle çevrili 95 km² lik alana sahiptir. Deniz sahiline uzaklığı 13 km. mesafedir.

İlçe, oldukça engebeli bir arazi yapısına sahiptir. Arazinin tümü ağaç ve yeşil bitki örtüsüyle kaplıdır. Düzlük arazi yok denebilecek kadar azdır. Bölgede vadi aralarında büyük-küçük bir çok dere akmaktadır. İlçe sınırları içerisinde yükseklikleri 1.000 metrenin altında olan bir çok tepe mevcuttur.

Nüfus ve ekonomik durum

İlçenin nüfus yoğunluğu 151'dir. İlimizin diğer ilçelerinde olduğu gibi İlçede ekonomik sebeplerden kaynaklanan dışa göç olayı yaşanmaktadır. 1985 Genel Nüfus Sayımında 25.430 olan İlçenin toplam nüfusu, 1990 Sayımında 21.978, 1997 Yılındaki Nüfus Tespit Sayımında 14.243 ve 2000 Genel Nüfus Sayımının kesin sonucu ise 19.131'dir.

İlçenin ekonomik hayatı daha önceki bölümlerde de ifade edildiği üzere çay tarımına ve sanayisine dayanmaktadır. İlçedeki toplam tarım arazisinin % 90'ından fazlasında çay tarımı yapılmaktadır.

1950'li yıllardan sonra bölgede çay tarımı gelişmeye başlamış ve daha önceleri tarla, bağ ve bahçe düzenlenmesine elverişli olmayan yerlerde çay üretiminde olumlu so-

nuçlar alınmış olup, günümüze kadar gelen süreçte de artarak devam etmiştir. Halen İlçede 47.163 dekarlık alanda çay tarımı yapılmakta ve yılda ortalama olarak 40 bin tonun üzerinde yaş çay üretilmektedir. (1 dekardan en az 750 kgr. En çok 1.500 kgr. yaş çay üretildiği varsayılırsa).

İlçede faaliyette bulunan devlete ait 2 adet (Kalkandere Merkez ve Taşçılar Çay Fabrikası) ve özel sektöre ait 2 adet (Dağdibi Mahallesi'nde Kukuloğlu Çay Fabrikası ve Çayırılı Köyünde Çayırılı Çay Fabrikası) olmak üzere toplam 4 çay fabrikası ve Ormanlı Dere mevkiinde 1 adet Un fabrikası bulunmaktadır. Çay tarımı dışında kalan az miktarda tarım alanlarında yetiştirilen fasulye, mısır, karalahana aile ihtiyaçlarını karşılamaya yöneliktir. Yine aileler kendi ihtiyaçlarını karşılamak için az sayıda büyük ve küçük baş hayvan yetiştiriciliği yapmaktadır.

İlçede yaklaşık 2.000 adet fenni kovandan yılda 26 ton bal üretilmekte olup, elde edilen ürün yerel pazarlarda satılmaktadır.

Sosyal ve kültürel durumu

İlçeye dışardan gelen kamu görevlileri dışında vatandaşların konut ihtiyacı bulunmamaktadır. Kamu görevlilerinin konut ihtiyacının bir bölümü Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğüne ait Lojmanlar, Kalkandere Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfına ait Lojmanlar ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarına ait lojmanlar aracılığıyla karşılanmaktadır.

İlçe merkezi ve köylerdeki konutların tamamına yakını betonarme ev tipinde olup, yer yer ahşap yapı evlere de (özellikle köylerde) rastlamak mümkündür.

İlçede sosyal hayat oldukça hareketsizdir. İlçe merkezi ve köylerde vatandaşların, özellikle çay üretim dönemi dışında vakit geçirdikleri 46 adet kahvehane (Emniyet bölge-

sinde 27, Jandarma bölgesinde 20) ve 1 adet te lokal bulunmaktadır.

İlçedeki çalışma hayatı tamamen çay üretimine dayanmaktadır. Çay üretim döneminde (Mayıs-Ekim ayları arası) iş ve çalışma yaşamında ve nüfusta (İlçe nüfusu na kayıtlı olup da İl dışında yaşayan vatandaşlardan çay üretimi yapanların üretim döneminde İlçeye gelmeleri nedeniyle) oldukça hareketlilik yaşanmaktadır.

İlçedeki vatandaşlardan bir bölümü, ilçe merkezi ve köylerdeki çay fabrikalarında geçici veya daimi işçi olarak çalışmaktadır.

İlçede eğitim ve öğretime verilen önem giderek artmakta olup, bu anlamda halkın yeni yapılan okullar ile (örneğin, Çayırılı İlköğretim Okulu) mevcut okullara katkısı sağlanabilmektedir.

İlçede halen 32 İlköğretim Okulu, 1 Çok Programlı Lise ve 1 İmam-Hatip Lisesi olmak üzere toplam 34 okul mevcuttur. Yüksek öğrenim alanında herhangi bir okul bulunmamaktadır. İlköğretim okullarından 18 tanesi taşınmalı ilköğretim nedeniyle kapalıdır. Kalan 14 okul da ise, eğitim öğretime devam edilmektedir. İlçede İlköğretim kurumlarında 2.300 öğrenci, Çok Programlı Lisede 301 öğrenci, İmam Hatip Lisesinde ise 51 öğrenci olmak üzere toplam 2.652 öğrenci eğitim görmektedir. İlçenin merkez ve köylerinde yaşanan göç nedeniyle öğrenci sayısı son yıllarda büyük ölçüde düşmüştür.

Bu nedenle, İlçe merkezi ve köylerdeki bir çok okul taşınmalı ilköğretim kapsamına alınmıştır.

İlçede orta öğretim öğrencilerine yönelik ve derneklere bağlı olarak faaliyette bulunan 2 (iki) özel öğrenci yurdu bulunmaktadır. (2 Erkek Öğrenci Yurdu)

İlçede okuma-yazma oranının kesin olmamakla birlikte % 80-90 arasında olduğu tahmin edilmektedir.

Dr. Mete Ekşioğlu

İç Hastalıkları Uzmanı
Bursa Devlet Hastanesi
Başhekim

Sağlıkla ilgili soru işaretleriniz

Sevgili Okurlarım,

Sağlık ile ilgili sık olarak kafalarda soru işareti oluşturan bazı konularda sizleri aydınlatabilmek amacı ile bazı yazılar derledim. Faydalı olabilmek dilekleriyle Saygı ve sevgilerimi sunarım.

Kan vermek:

Yaş: 18 - 65 yaşları arasında olan her sağlıklı kişi kan verebilir.

Sıklık: Erkekler, en sık 2 ayda bir; kadınlar ise, en sık 3 ayda bir olmak üzere ve yılda toplam 4 üniteyi geçmek koşuluyla kan verebilirler.

Vücut ağırlığı: 50 kg'ın üzerinde olan herkes kan bağışi yapabilir.

Miktar: Bağışlanan kan standart olarak 450 mL'dir. İnsan vücudunda toplam 5000-6000 mL kan olduğu düşünülürse, bu miktar, toplam kan hacminin sadece % 7,5-9' u kadardır.

Sterilite: Kan torbaları, tek kullanımlık ve steril olarak imal edilmektedir. Bu sebeple, kan bağışi sırasında donöre (Kan veren) herhangi bir hastalık bulaştırılması söz konusu değildir.

Yan etki: Kan bağışının, kilo aldırma, zayıflatma, halsiz bırakma, kaşıntı ve bağımlılık gibi yan etkileri yoktur.

Tansiyon: Sistolik kan basıncı 180 mmHg'yi, diastolik kan basıncı ise, 100 mmHg'yi aşmamalıdır.

Kimler kan veremez:

1. Hepatit B (Hiçbir zaman kan veremezler)
2. Hepatit C (Hiçbir zaman kan veremezler)
3. AIDS (Hiçbir zaman kan veremezler)
4. Sıtma (Tedavinin sağlanmasından 3 yıl sonradan itibaren kan verebilirler)
5. Frengi geçiren hastalar, iyileşmeden 1 yıl sonra kan verebilirler.
6. Creutzfeldt-Jacob hastalığı olanlar, hiçbir zaman kan veremez.
7. Chagas Hastalığı (Alınan kan sadece fraksinasyon amaçlı kullanılabilir)
8. Tüberküloz (Tedavinin sağlanmasından 5 yıl sonra kan verebilirler)
9. Diyabet (ilaç kullanmayan veya ilaç kullandığı halde, kan şekeri regüle edilmiş olanlar kan verebilir)
10. Anemi (Anemi teşhisi konmuş kişiler kan bağışıcısı olamazlar)
11. Gebeler kan veremez. Doğum veya gebeliğin sonlan(dırıl)masından 6 hafta sonra kan verebilirler.

12. Koroner kalp hastalığı, angina pectoris, ciddi kardiyak aritmi, serebrovasküler hastalıklar, arteriyel tromboz veya rekküren venöz trombozu olan kişiler kan veremezler.

13. Allerji (Astım hastaları kan veremez. Polen allerjisi olanlar ise, sadece allerjileri oldukları dönemde kan veremezler.)

14. Otoimmün hastalığı olanlar kan veremezler.

15. Kanama diatezi (Kanama eğilimi) olanlar ömür boyu kan veremezler.

16. Bronşit (Kronik bronşit hastalığı kan veremez)

17. Kronik nefrit ve pyelonefritli hastalar kan veremez. Akut glomerulonefrit geçirmiş olanlar ise, iyileşmeden 5 yıl sonra bağış yapabilir.

18. Malign (Habis) hastalığı olanlar, gönüllü donör olarak kabul edilmezler.

19. Brusella almış olanlar, tam iyileşmeyi takiben iki sene sonra kan bağış gönüllüsü olabilirler.

20. Epilepsi hastaları, kan veremezler.

21. Osteomyelit (Kemikğin iltihabi hastalığı) geçirmiş hastalar, tam düzelmeden 5 yıl sonra kan verebilirler.

22. Cerrahi: Büyük ameliyatlardan sonra 6 ay boyunca kan bağış alınmaz. Mide rezeksiyonu geçirenler ise, hiçbir zaman donör olamazlar.

23. Transfüzyon: Kan veya kan ürünü alan donörler, 1 yıl boyunca kan veremezler.

24. Bazı virus aşısı yapılmış olanlar 3 hafta kan veremez. (Su çiçeği, sarı humma, kızamık, kızamıkçık, oral polio, kabakulak)

25. Ölü bakteri aşısı olanlar, 5 gün donör olamazlar. (Kolera, tifo, şarbon)

26. İnaktif virus aşısı ve toxoid alanlar ise 3 gün kan veremezler (Polio-injeksiyon , influenza, rabies, difteri, tetanoz)

Kan vermenin yararları:

-Kemik iliğinin yağlanması önleyip, kan yapımı canlı tutulur.

-Verilen kanın yerine, anında vücuttan genç hücreler dolaşımına katıldığı için, bağışıcı daha dinç ve canlı olur.

-Kandaki yüksek yağ oranı düşer.
 -Kan bağışlayan kişide baş ağrısı, stres, yüksek tansiyon, yorgunluk gibi rahatsızlıkların giderilmesinde çok büyük katkısı olur.
 -Kan bağışcısı her kan verdiğinde: AIDS , Hepatit B , Hepatit C , Sifiliz Kan grubu taramasından ücretsiz olarak yararlanmış olur.
 -Trafik kazasında yaralanan bir kimsenin, kan uyumsuzluğu olan bir bebeğin,
 kan bulunmazsa ölecek bir hastanın sizin verdiğiniz kanla kurtulmasının, size verdiği manevi duygu ölçüsüzdür. Bağışınız çok insancıl ve onurlu bir davranıştır.

Kaynak: <http://www.kizilay.org.tr>

Hemoroid (Basur):

Hemoroid, hastalar tarafından özel, gizli ve hatta ayıp kabul edildiğinden tanı ve tedavilerinde önemli gecikmeler ve yanlışlar yaşanıyor. Hastalar genellikle kulaktan dolma bilgilerle ve yakın çevrelerinden sorarak olayı geçiştirme ve gizleme eğiliminde olurlar.

"Hemoroidler, anal kanalın (makat çıkışı) üst kısmında genişlemiş damar yumaklarıdır. Halk arasında basur yada mayasıl olarak bilinen hemoroid iç ve dış hemoroidler olarak ikiye ayrılır. Zamanla altta yatan sebeplerle birlikte anal kanalda yerleşen genişlemiş toplar damar yumakları makatın dışına doğru çıkarlar."

Nedenleri:

- Bağırsak alışkanlığında değişiklikler (kabızlık, ishal),
- Gebelik ve doğum,
- Sedanter yaşam,
- Bazı spor etkinlikleri (ata binmek, bisiklet sürmek),
- Çeşitli meslek grupları (şoförler, pilotlar),
- Alkol alışkanlığı, beslenme şekilleri (kızartmalar, kuru gıdalar, baharatlar)
- Pelvik (küçük karın) bölgede yerleşen tümörler, karında sıvı oluşumu,
- Kalın bağırsak kanseri,

Belirtileri:

- Rektal kanama (makattan taze kırmızı renkli kanama),
- Ağrı,
- Makatta ele gelen şişlik,
- Akıntı, makatta ıslaklık hissi,
- Kaşıntı,

Tedavi:

1. Bağırsak fonksiyonlarının düzenlenmesi altta yatan kabızlığın giderilmesi,
 2. Diyetle bol lifli gıdalara ağırlık verilmesi, günlük su alımının artırılması ortalama 1.5-2 litre su içilmesi,
 3. Lokal krem ve pomatlar, ağızdan alınan bazı ilaçlar
 4. Skleroterapi; Hemoroid memesinin içine enjektörle sonradan katılan bir maddenin enjekte edilmesi,
 5. Bant ligasyonu; Hemoroid memesinin lastik bir halka ile dibinden sıkıştırılması ve kendiliğinden düşmesinin beklenmesi,
 6. Cerrahi yöntem; Hemoroid memelerinin cerrahi yöntemle kesilip çıkartılmasıdır. Genel anestezi altında yapılır.
- Hasta aynı yada bir gün sonra evine gidebilir.

7. Lazer hemoroidektomi veya lazerle koagülasyon; Nd-yag lazer ile hemoroid memeleri küçültülür veya büyük hemoroidler kesilerek çıkartılır. Ağrısı çok az olduğundan işe dönme süresi daha kısadır. Hastanın lazer ameliyatından sonra hastanede yatmasına gerek yoktur. Lazer hemoroidektomi veya lazerle koagülasyon üçüncü dereceye kadar olan hemoroidlere uygulanır.

Kaynak: <http://www.ntvmsnbc.com/news/Harrison's:PrinciplesofInternalMedicine2005>

Meme kitlerinde erken tanı:

Her bilinçli kadın kendi kendine meme muayenesi yapmayı öğrenmeli ve bu muayeneyi düzenli olarak yapmayı alışkanlık haline getirmelidir. Memedeki kitlelerin %80'i, bu kitleler iyi huylu olsun, kötü huylu olsun, kadınların kendisi tarafından ya tesadüfen, ya da kendi kendine meme muayenesinde keşfedilmektedir. Tesadüfen keşfedilen kitleler genellikle çok büyük kitleler olmakta, aksine, usulüne uygun olarak yapılan bir kendi kendine meme muayenesinde daha ufak çaptaki kitleleri ve ek olarak meme kanserine işaret edebilecek bazı bulguları keşfetme imkanı doğmaktadır.

Kendi kendine meme muayenesi ideal olarak adet döngüsünün 5.-7. günleri arasında, ayda bir kez yapılmalıdır. Menopoz döneminde olan ve adet görmeyen kadınlar ise her ayın kendi belirledikleri bir gününde bu muayeneyi yapabilirler. Menopoz döneminde kullandıkları hormon ilaçları nedeniyle düzenli olarak adet görmeye devam eden kadınlar da yine bu muayeneyi adet döngüsünün 5.-7. günleri arasında yapmalıdır.

Kaynak: <http://www.jinekoloji.net>

ZİLKALE HAZİRAN 2006

Halkın Dilinden...

Halkın ürettiği masallar, maniler, deyişler, bilmeceler hatta destanlar halkın ortak malı sayılır. Yani anonimdirler. Oysa, Doğu Karadeniz Bölgesi'ne özgü maniler, atma türküler, deyişler, dua niteliğindeki övgüler ve beddua niteliğindeki serzenişlerin pek çoğu yöreseldir.

Yöre insanının duygusunu düşüncesini ve dünya görüşünü daha iyi anlamak için manilerine ve fıkralarına eğilmek gerekir. "Bir bölgenin yaşayışını mı öğrenmek istiyorsunuz, türkülerine eğilin" her türküde farklı bir gerçeği yakalarsınız.

Yöre insanı, hasretini çektiği varlık üzerine yoğunlaştırır türkülerini, manilerini... Toprak hasreti, gurbet hasreti, yayla hasreti, sevdâ hasreti,

deniz hasreti, yeşile olan hasreti, memleket hasreti... Türkü sözleri bilingi gibi 7 heceli 4 dizden oluşan maniler şeklinde yazılır ya da irticayla söylenir.

Maniler bir kişi tarafından söylenildiği gibi, kişilerce karşı-beri şeklinde de söylenebilir. Manilerin dizelerinde özetlenen sözcükleri açıklamaya kalkarsanız sayfalar karalamak zorunda kalırsınız. Aşk, sevgi, hasret, üstün

bir zeka, yaşam çabalarının ekonomik ve sosyal güçlükleri, acılar ve gönül ilişkileri...

Usta ozanları düşünlerde bir arada yakalamak çok olağan değildir. Onun zevkine doyum olmaz. Onları düşünlerde bayramlarda ya da toplu eğlence yerlerinde bir araya getiremezken, bir çeşmenin başında ya da bir ağacın altında buluştuklarını görürsünüz.

Mizeli Ali, Anzer Vadisindeki "Balıklı Orman"nda işçi olarak çalışırken "Petranlı" Fadime ile karşılaşır.

- Ali:** Mize'den Kekaz Ali,
Baluklı'yayım Vali.
- Fadime:** Üstüne üç hartama,
Altuna tevor dâli.
- Ali:** Okuttum uşagumi,
Ha ha çıkay Vali.
- Fadime:** Sen kenduni met etme,
Tanır seni ahali.
- Ali:** Keseyim sağa bohça,
Kutni bezden pahali.
- Fadime:** Gene de seni almam,
Yolumi sersen hali.
- Ali:** Beğenmeyisun beni,
Babanın vardur mali.
- Fadime:** Oğa gözünü tikme,
Düşmez sağa bi çali.
- Ali:** Daha fazla nazlanma,
Ya git bağla bohçani,
- Fadime:** Başka zaman gelurum,
Atlatayım kocami.
- Ali:** Ben gibi zavalliyi,
Sevindurursun bari.
- Fadime:** Sen ne biçim adamsun,
Hepten kaldurdun ari.
- Ali:** Yıllardur arayırım.
Seni gibi bi karı
- Fadime:** Haftaya geleceğüm,
Keyfun oldi mi bari.

Sırtındaki mısır çuvalı ile değirmene giden yaşlı amca ile karşı köyün Ayişesi yol ayrımında karşılaşırlar...

- Ayişe:** O dayı aslan dayı.
Aldun seksen okkayı.
- Yaşlı amca:** Eydi bi bilsen onu,
Nasıl çakmak çakayı.
- Ayişe:** Bi çakmaklan duramam,
Bağa lazımdur sayı.
- Yaşlı amca:** Git sor oni halana (eşi)
Bucak bucak kaçayı.
- Ayişe:** Ne akilsuzluk ettum,
Taşa vurdum baltayı.
- Yaşlı amca:** Bozulan aletelri,
Emicen kilavlayı.
- Ayişe:** Almışım bi pintiri,
hep akşamdan yatayı.
- Yaşlı amca:** Gözlerun körmi idi,
Alsan ben gibi tayı.
- Ayişe:** Kiskandum zenginluğe,
Basti beze parayı.
- Yaşlı amca:** Şimdi dağa ağlama,
Ne etsun sağa dayı.
- Ayişe:** Bu işe bi yol bulsun,
Göreceğüm hocayı.
- Yaşlı amca:** O zaman ne etçesun,
Vardur derse günahi.
- Ayişe:** Gizli kaçamak eder,
Değiştururum tayı.
- Yaşlı amca:** İstersen hep bağa gel,
Aşarsun her bir dağı.

Yöresel Beddualarımız...

Ocağın kapansun.
Gün yüzi görmeyesun.
Deremen taşı sirtunde gezesun...
Zehir zukkum yeyesun.
Ocağın siğranluk bitsun. (Isırgan)
Alla belani versun..
Kayıplara karıçasun.
Dertlen yatup, dertle kalkasun.
İki yakan bi araya gemesun.
Anan guysis olsun üstüne (Kapansun)
Gidişun olusun da dönüşün almasun..
Ander kalasun.
Boyun devrilsun.
Dertle yatasun, dertle kalkasun..
Kısa cunli olasun.
Duvak indurmeyesun (kızlar için).
Ocağuna pardi bağırsun. (Baykuş)
Sesun kesilsun, gün görmeyesun...
Tuttuğun dallar elune celsun.
Geçluğünden doymayasun.
İskatuni vereyim.
Neni neni demeyesun. (Kadınlar için)
Alla paklasun seni.
Allah musibetuni versun.
Dumanun tutmesun.
Sabaha çıkmayasun.
Cunlerun çesilsun bağa.
Femele taşı kızdurmiyasun.
Kuçayı kada ömrün olsun. (Şubat)
Çözlerun bedenune aksun.
Baban korbakor olsun.
Peşuk sallamayasun (Kızlara)
Emdurduğum süt burnundan gelsun.
Cennet kokisi burnuna vurmasın.
Güneş yüzüne çalmasun.
Ellerun koynuna kalsun.
Gözlerun baksun ustun aksun.
Kaybana olasun.
Kuyayım seni teneşur tahtasına.
Kutrum olasun.
Kapılardan dilenesun.
Kucağın şenlenmesun.
Dönmez olasun, rizkur kesilsun.
Ocağın yıkılsun.
Sellere derelere karıçasın.
Ocağına yıldırım düşsün.
Yuvarlak taş olasun.

Yöresel Dualarımız:

Heyiril ocaklara nesip olasun.
Tuttuğun altın olsun.
Allah eksukluğunu vermesun.
Yoktur demeyesun.
Olasun da dünyayı tutasun.
Boş keseye salmayasun.
Allah bedenisihetuni artursun.
Efendimize konşi olasun.
Zıgnun keskin olsun.
Su olup taşasun dünyayı tutasun.
Cünlerun uzun olsun.
Darluk görmeyesun.
Helil İbrahimin bereketi senun olsun.

Yedi cennet sağa mujdelensun.
Allahum razi olsun.
Gökten yağa yerden toplayasun.
Fadime anamuza konşi olasun.
Ayağın taş değmesun.
Heyirli evlatlar göresun.
Uzun asma gibi dünyayı sarasun.
Allah ne Muradun varsa versun.
Beytullaha yüz süresun.
Beyaz sakal tarayasun.
Nuh peğanber kadar ömrün olsun.
Bi günün bin olsun.
Ocağın şen olsun.
Artasun eksilmeyesun.

Yörelerimizden Haberler...

Bir asırı tam on yıl geride bırakan Safiye Ekşi ninemiz ailemizin en yaşlı bireyi olma ünvanını sürdürmektedir. 2007 yılında 110 yaşını tamamlayacak olan ninemize daha nice ömürler dileriz...

Ailemizin en yaşlı bireyi Safiye Ekşi...

İkizdere'deki en büyük dedemiz Merhum Hacı İbrahim Ağa'nın dokuz oğlundan biri olan merhum Küçük Ahmet Ağa'nın oğlu, merhum Süleyman Ekşi'nin birinci kuşak torunu ve merhum Mehmet Ekşi'nin kızıdır.

1886 yılında Bayırköy'de doğdu. 110 yıllık yaşam süresinin yaklaşık 90 yılını doğduğu köyde geçirdi. Yaklaşık 20 yıldan beri İstanbul'daki yeğenlerinin çocuklarıyla birlikte yaşamaktadır.

Ekşioğlu Ailesi'nin en yaşlı bireyi olma ünvanını koruyan Safiye ninemize daha nice yıllar dileriz.

Yayla evleri çürümeye başladı...

Özellikle uzun yıllardan beri ıssız kalan "Legiş, Zorkal ve "Demirsu" yayla evleri çürümeye başladı.

"Zorkal Yaylası"ndan aldığımız son görüntülerdende anlaşılacağı üzere, yıllar önce çok büyük emeklerle inşa edilen yayla evleri bakımsızlıktan yıkılmaya terk edilmiş durumda...

Son yıllarda yayla yollarının yapılmasıyla, çürümeye yüz tutan otantik yayla evlerinin aslına uygun olarak yeniden onarılacağını ümit etmekteyiz.

Antalyalı Yakup Ekşi sözünü tuttu...

2005 yılının Ağustos ayında "Zorkal" Yaylası'nı ve Yayla düzlerini ziyaret eden Rize eski valisi sayın Enver Salihoğlu, yayladan övgüyle söz etmiştir. Ancak, Yayla Camisi'nin beton görüntüsü geleneksel yapıya uymadığını ve ahşap kaplaması gerektiğini ifade etmişti. Bu hizmetin yerine getirilmesini iş adamlarımızdan Antalyalı Yakup Ekşi'den rica etmişti.

İş adamımız sayın Ekşi, Yayla Camisi'nin beton duvarlarını ahşapla kaplatarak sayın valimize verdiği sözü yerine getirdi.

(Zorkal Camisi)

Meşhur “Anzer Balı”nın üretiminde 2006 yılında beklenmedik bir düşüş yaşandı...

Dünyaca ünlü “Anzer Balı” İkizdere İlçesi’nin “Ballıköy”ünde (Anzer) üretilmektedir. Çok değerli, o nedenle de çok pahalı olan bu balın yıllık üretim ortalaması 200-250 kg civarındadır.

Eski ismi “Azer” yeni ismi “Ballıköy”dur. Yaklaşık 2.200 metre yükseklikteki köy adeta bir yayla konumundadır. Özellikle Haziran ve Temmuz aylarında sayılamayacak türde ve renkte çiçeklerin varlığı arıcılığı beraberinde getirir.

Rakımı yüksekliği, güneşli gün sayısının çok az oluşu, bal üretimini sınırlandırmaktadır.

Ballıköy Tarımsal Kalkınma Kooperatifi yetkililerinden ve bal üreticilerinden alınan bilgiye göre, 2006 yılında üretilen bal sadece 2 kg civarında olduğu, üretimdeki bu düşüşün bir rekor olduğu, Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarındaki hava koşullarının bal üretimine uygun olmadığı için verimin düştüğü öğrenildi.

Bayırköy Camisi Koruma Altında...

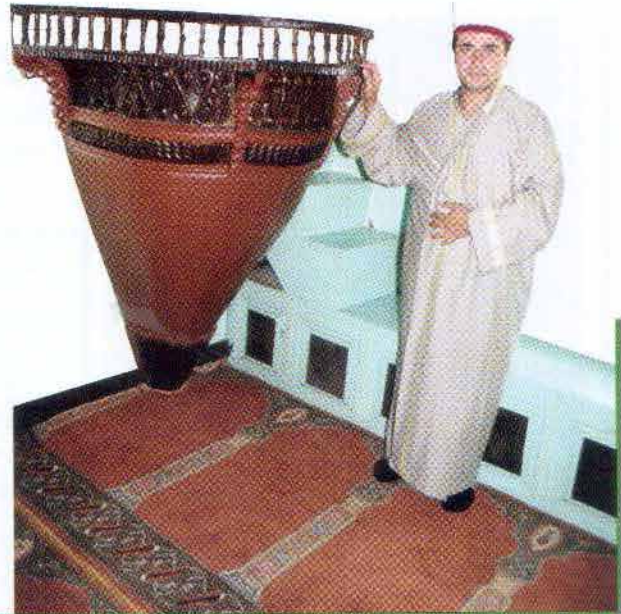
İkizdere’de, Kültür ve Turizm Bakanlığı’nca koruma altına alınan camilerin sayısı giderek çoğalıyor.

Çamlık Köyü Merkez Camii, Şimşirli Köyü Camii, Güneyce Hacı Şeyh Camii’nden sonra Bayırköy Camii de Kültür ve Turizm Bakanlığı’nca koruma altına alındı.

Caminin hutbesinde ve kürsüsünde çok zengin ve kaliteli ahşap işlemler göze çarpar. Ayrıca son cemaat yerinin bölündüğü ahşap oymalar görülmeye değer. 2006 yılında halılarının değiştirilip tek tip olarak hazırlanmasıyla, mevcut eski halılar Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü’nce korumaya alındığı öğrenildi.

(Hutbenin Tarihi Oymaları)

Rize'de gönüllü öğretmenler kahvehanelerin eğitiminde görev alacaklar

2006 yılı Milli Eğitim Bakanlığı Şurası'nda "Yaşam boyu Eğitim" adı altında bir çalışmanın başlatılması ön görülmüştü.

Rize Valisi sayın Kasım Esen, "Yaşam Boyu Eğitim Projesi kapsamında yeni bir uygulama başlattığını öğrendik.

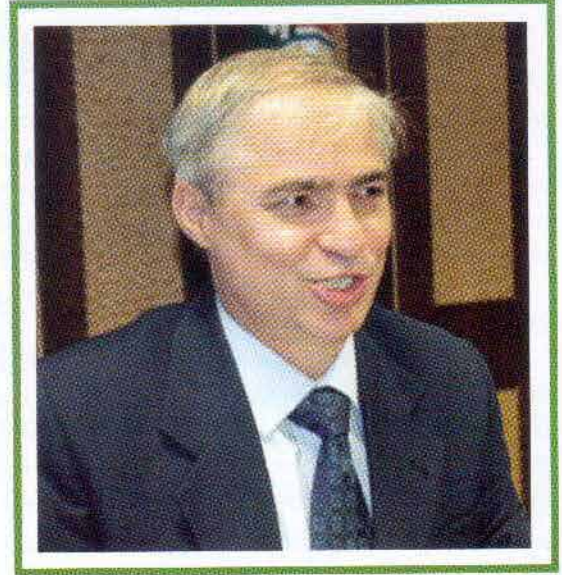
Her kahvehaneye gönüllü bir öğretmen görevlendirerek, kahvehaneleri zararlı birer mekan olmaktan çıkarıp, bir eğitim kurumu haline dönmelerini amaçlayan sayın valimizi bu girişimlerinden ötürü kutluyoruz.

Ümit ediyor ve inanıyoruz ki, gönüllü öğretmenlerimizin özverili çalışmalarıyla, kahvehanelerdeki sembolik kitaplıklar daha kullanılabilir hale gelecek, kahvehanelerin fiziki ve kültürel alt yapılarında

olumlu yönde önemli değişiklikler sağlanacaktır.

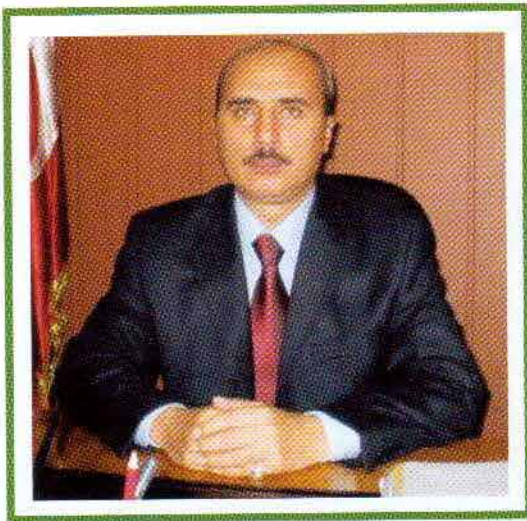
Kahvehaneleri, fiziki durumlarına göre, kapsamlı birer okuma odasına kavuşturmak bu okuma odalarının kitaplıklarını uygun kitap dergi ve günlük gazetelerle donatmak, öğretmenler aracılığıyla kahvehane müşterilerine okuma odalarını sevdirmek, haftanın belli gün ve saatlerinde sağlık, tasarruf, yöresel tarım ve genel kültür konularında mini konferanslarla insanları aydınlatmak, kahvehaneler arası kültürel ve sportif yarışmalar düzenlemek ve benzeri aktiviteler bu projenin anahtarlarını oluşturacak kanısındayız.

Başarılar dileriz.

Kasım ESEN
Rize Valisi

İkizdere'nin Yeni Kaymakamı Adem Ünal

Adem ÜNAL
İkizdere Kaymakamı

İkizdere Kaymakamı iken, hizmet süresini tamamlayıp Tunceli İli'nin Pülümür İlçesi Kaymakamlığı'na atanan sayın Alper Balcı'dan boşalan İkizdere Kaymakamlığı'na Rize Vali Yardımcılarından sayın Adem Ünal vekaleten atandı.

Yaklaşık beş yıldan beri kadrosu Rize Vali Yardımcılığı olan sayın Ünal İkizdere Kaymakam vekilliğine atanmadan önce de, İyidere Kaymakamlığı'na

vekalet etmekteydi.

Edinilen bilgilere göre, ilk kaymakamlar kararnamesinin hazırlanacağı 2007 Mart ve Nisan aylarına kadar sayın Ünal ilçemize hizmet verecektir.

Yeni Kaymakamımız sayın Adem Ünal, engin bilgisi ve deneyimi sayesinde ilçemize önemli hizmetler vereceği ümit ve dileğiyle kendilerine "hoş geldiniz diyor başarılar diliyoruz."

Kuruluşundan günümüze kadar İkizdere'de görev yapan kaymakamlar

Sıra	Adı Soyadı	Görevi	Başlama Tar.	Bitiş Tarihi
1	Hasan Yücer	Kaymakam	1952	1954
2	Nurettin Yılmaz	Kaymakam	1954	1955
3	Cevat Geray	Kaymakam V.	1955	-
4	Hasan Güven	Kaymakam	1956	+958
5	Kemal Doğrusöz	Kaymakam	1958	1960
6	Lütfi F. Tuncel	Kaymakam	1962	1966
7	Ali Namık Tüzün	Kaymakam	1966	1968
8	Hikmet Özbağcı	Kaymakam	1969	1970
9	Y. Ünal Songül	Kaymakam	1970	1971
10	Veli Aslan	Kaymakam	1971	1973
11	Coşkun Başçıvi	Kaymakam	1974	1977
12	Ümit Karahan	Kaymakam	1977	1980
13	Kenan Örten	Kaymakam	1980	1983
14	Abidin Ünsal	Kaymakam	1983	01.10.1985
15	Nurettin Yılmaz	Kaymakam V.	1986	1987
16	Adnan Özdemir	Kaymakam V.	1987	3 ay
17	Mustafa Işık	Kaymakam	1.7.1987	1989
18	Murat Özgan	Kaymakam V.	1989	1990 10 ay
19	Şerafettin Tuğ	Kaymakam	01.08.1990	15.10.1993
20	M. Emin Bilmez	Kaymakam	20.03.1994	25.08.1997
21	İdris Akbıyık	Kaymakam	01.09.1997	01.10.1999
22	Murat Dikbaş	Kaymakam	15.01.2000	2002
23	Hikmet Çolak	Kaymakam	2002	2003
24	İsmail Hayata	Kaymakam	2003	05.11.2004
25	Abdullah Şen	Kaymakam V.	2005	5 ay
26	Alper Balcı	Kaymakam	10.04.2005	

www.ikizdere.gov.tr

Merkez Mahaller

- 1- Güney mahallesi, Muhtar İshak Tavukçu, 58 hane
- 2- Kırızlı mahallesi, Muhtar Kudret Tavukçu, 59 hane
- 3- Yeşilyurt mahallesi, Muhtar İbrahim Köseoğlu, 93 hane
- 4- Gündoğdu mahallesi, Muhtar Mustafa Fındıkcı, 34 hane
- 5- Zafer mahallesi, Muhtar İbrahim Kuy, 98 hane
- 6- Çağrankaya mahallesi, Muhtar Halit Biber, 80 hane
- 7- Çarşı mahallesi, Muhtar Salih Bekiroğlu, 413 hane

Güneyce

- 1- Çarşı mahallesi, Muhtar Cevahir Yılmaz, 255 hane
- 2- Kurtuluş mahallesi, Muhtar Menderes Atay 281 hane
- 3- Kızıltepe mahallesi, Muhtar İlyas Dilbaz, 112 hane
- 4- Yeşiltepe mahallesi, Muhtar Mehmet Çiçek, 222 hane
- 5- Köprübaşı mahallesi, Muhtar Aydın Hızır Terzi, 210 hane

İlçeye Bağlı Köyler

Köy	Muhtarı	Hane Sayısı	İkizdere'ye Uzaklığı
Ayvalık (Aşağı Kapse)	Hüseyin Ekşi	128 hane	6 km
Ballı köy (Yukarı Anzer)	Keleş Demir	208 hane	33 km
Başköy (Yukarı Çimil)	Mustafa Özer	110 hane	28 km
Bayırköy (Koylav)	Sefer Ekşi	187 hane	6 km
Cevizlik (Pıllakorum)	Biröl Topçakan	102 hane	8 km
Çamlık (Aşağı Köhçer)	Selahattin Taş	113 hane	17 km
Çataltepe (Aşağı Haya)	Hüseyin Çırak	70 hane	30 km
Çiçekli (Aşağı Anzer)	Adil Yıkılmaz	111 hane	28 km
Çiftköprü (Meles)	Sadık Al	130 hane	27 km
Demirkapı (Homeze)	Emrullah Ekşi	236 hane	5 km
Dereköy (Yukarı Velkü)	Rahmi Ekşi	106 hane	7 km
Diktaş (İksenit)	Hasan Özdemir	213 hane	27 km
Eskice (Yukarı Haya)	Bahri Şahin	80 hane	32 km
Gölyayla (Kabahor)	Adil Kazdal	175 hane	24 km
Gürdere (Ethone)	Cihan Baş	209 hane	4 km
Güvenköy (Yetimhoca)	Fahri Taşçı	44 hane	25 km
İhlamur (Yukarı Kapse)	Halil Yılmaz	76 hane	7 km
İlca (Vane)	Hanefi Yılmaz	238 hane	6 km
Kama	Vedat Demir	40 hane	28 km
Meşeköy (Petran)	İsmet Kahraman	120 hane	28 km
Ortaköy (Paşaköy)	Muhtar Ömer Kumbasar	133 hane	27 km
Rüzgârlı (Mize)	Cevahir Tevetoğlu	128 hane	5 km
Sivrikaya (Yukarı Köhçer)	Hasan Kutlu	40 hane	20 km
Şimşirli (Komes)	Necmi Şimşek	230 hane	8 km
Tazköy (Mahura)	Mehti Avcı	246 hane	27 km
Tulumpınar (Tulumpuar)	Kemaluddin Keleş	80 hane	13 km
Yağcılar (Aşağı Velkü)	Kemal İspir	113 hane	6 km
Yerelma (Cevatoz)	Aslan Al	158 hane	15 km

www.ikizderem.net

Rize, İkizdere ilçesinebağlı Rüzgârlı Köylüleri'nin kamuoyuna seslenişi

**Değerli basın mensupları,
Sevgili İkizdereli hemşerilerimiz,
Çağdaş, duyarlı, yurtsever Türk
kamuoyu;**

Rüzgârlı Köyü Karadeniz
sahilinden 40 km. içerde, İkizdere
ilçesinin güneyinin yüksek kesim-
lerindeki iki uzak vadi arasında 950

İzmir'den yollara düşüp bir araya
gelmiş bulunmaktayız.

Sözümüze selam ile başlamak
istiyoruz.

Sevgili Fırtına Vadisi sakinleri...
Sevgili Bergamalılar size Rüzgârlı'dan
selam ediyoruz...

Haklı mücadeleniz bizimde

edilmek üzeredir. Ciddi sorunlarla
yüzleşmekteyiz. Topraklarımız
bedelsiz, devletleştirilmekte, sularımız
kirlenmekte, derelerimiz sorgusuz
sualsiz tutanın elinde kalmaktadır.

Son dönemde ise **"sudan para
kazanma"** bir salgın hastalık gibi
parası az olanın da çok olanın da
kapıldığı bir macera olarak başlamış
ve tüm Doğu Karadeniz bu hastalığın
pençesinde kıvranmaya başlamıştır.
Bu hastalık Karadeniz'in tüm
vadilerini tehdit etmekte bir çok vadi
şimdiden bu hastalığın pençesinde
kıvranmaktadır.

İşte bu hastalığa kurban edilmek
için seçilen bir diğer vadi Rüzgârlı
vadisi olup bu vadi inşa edilecek
hidroelektrik santrallerden dolayı
aşağıda özetlediğimiz ve tamamı
projenin tanıtım dosyasına dayalı
çalışma sonucu tespit edilen şu
sonuçlar oluşacaktır.

• **Vadide 29 Hektar Ormanlık
Alan yok edilmiş olacaktır.**

**Rakamsal olarak yaklaşık 20.000
kestane - kayın - ladin - gürgen -
ihlamur - kızılğaç kesilecektir.**

• **29 Hektarlık çalışma alanı
eğimi %70 olan vadi yamaçlarını
tanınmayacak hale gelip ender
güzelliikteki Rüzgârlı Vadisinin
tamamında heyelanlara sebep
olacaktır.**

Dünyanın birçok yerinde koruma altına alınan ve turizm potansiyeli yüksek olan şelalelerde ortadan kalkacaktır.

rakımda, yaklaşık olarak 700 yıl önce
kurulmuş, doğal güzelliği ile öne
çıkan, millî park ve sit karakteri
taşıyan bir coğrafyada, alabalık
çeşitleriyle, şelaleleriyle. Zengin bitki
örtüsüyle onlarca küçük vadi içinden
akan derenin Torna denilen yerde
birleşip Rüzgârlı Vadisini oluşturduğu
yerde vadi yamacında kurulu bir
köydür.

İşte böyle bir vadi yamacında
kurulu köyümüz sınırları içinden akan
Rüzgârlı Deresi üzerinde ise Rüzgârlı
I Hes ve Rüzgârlı II Hes adı ile bilinen
iki adet hidroelektrik santral
kurulması planlanmış olup, yatırımcı
şirket adına ilgili kurumca
kamulaştırma işlemleri
sürdürülmektedir.

Açıklanacağı üzere Rüzgârlı
Vadisi'ni tanınmayacak hale getirecek
şekilde projelendirilen bu santrallerin
inşa edilmemesi için tüm köy halkı
"Rüzgârlı Girişimcileri" olarak
İstanbul'dan, Ankara'dan, Adana'dan

mücadelemizdir.

Ve diyoruz ki;
Sevgili İkizdere köylüleri...
Rizeliler...

"Ve ben ettim oldu" anlayışına
karşı çıkan tüm yurt severler,
çevreciler, verdiğimiz ve vereceğimiz
müdahaleye destek çıkan, çünkü
vatanın bir güzel coğrafyası daha yok
edilmek, gerçek sahiplerinden
alınmak üzeredir. Yarın sizin köy-
leriniz, sizin illerinizde aynı sorunla
yüzleşecek, tüm Doğu Karadeniz' de
ceddinizden kalan mülklerimiz orman
diye devletleştirilirken, geri kalan
mülklerimizde sudan para kazanma
hırsı ile talan edilmek, yıkılmak, yok

**Vadide 29 Hektar Ormanlık Alan yok edil-
miş olacaktır. Rakamsal olarak yaklaşık
20.000 kestane - kayın - ladin - gürgen -
ihlamur - kızılğaç kesilecektir.**

• Vadinin yamacında bulunan köyümüzde taş - ahşap karışımı olarak dedelerimizce inşa edilmiş evlerimiz büyük ihtimalle yıkılacaktır.

• Ciddi Turizm Potansiyeli olan Rüzgarlı Vadisi, çalışmalardan ve meydana gelecek heyelanlardan tanınmayacak hale geleceğinden bu potansiyelini sonsuza kadar kaybedecektir.

• Dünyanın birçok yerinde koruma altına alınan ve turizm potansiyeli yüksek olan şelalelerde ortadan kalkacaktır.

• Çalışma alanlarından geride kalan 250 - 300 bin ton hafriyatın nereye döküleceği belli olmadığından muhtemelen olduğu yerde bırakılacak olup çalışma alanı dışındaki dere yataklarına da doğal olarak birikip, çok ciddi sel tehlikesi oluşturacaktır.

• Derenin yıllık ortalama akış debisinin %97'si dere yataklarından alınacağı için deredeki canlı yaşam sona erecektir. Bütün dünyada bilimsel olarak kabul edildiğine göre sucül canlı yaşamın devamı için ortalama yıllık akış debisinin en az %25 inin yani Rüzgarlı Deresi

için en az saniyede 362 litre suyun dere yatağına bırakılması gerekirken Rüzgarlı Dere'sinde bu oran %3 yani saniyede 50 litre olarak bırakılmasının öngörülmesi ekoloji bilimine nasıl ihanet edildiğinin bir örneği olarak tarihe geçecektir.

• Tüm bu olumsuzluklar karşısında ise inşa edilecek 2

etmektedirler. Rüzgarlı köylüleri olarak bizler bir armağan olarak gördüğümüz, göllerinde yüzdüğümüz, balık avladığımız, piknik yaptığımız ve kişiliğimizin, karakterimizin köyümüzün ayrılmaz bir parçası olarak kabul ettiğimiz deremizin yağmalanmasına izin veremeyeceğiz.

Ve son olarak da diyoruz ki,

Ciddi Turizm Potansiyeli olan Rüzgarlı Vadisi, çalışmalardan ve meydana gelecek heyelanlardan tanınmayacak hale geleceğinden bu potansiyelini sonsuza kadar kaybedecektir.

hidroelektrik santralin üreteceği 10.4 w elektrik enerjisi toplam kurulu gücün yaklaşık onbinde üçü kadar olacaktır.

Bugün tüm doğu Karadeniz'de tüm dereler elektrik santrali çılgınlığı içinde kapanın elinde kalmış hoyratça tüm vadiler yağmalanmaya başlamıştır. Tüm Karadenizliler yaşanan olumsuzluklara tanıklık

bizler geçmişte birlikteliğini hiç bozmamış bir köy olarak bu santraller buraya yapılırsa ana yasal, yasal tüm demokratik haklarımızın sonuna kadar takipçisi olacağımızı kesilen her ağacın, düşen her yaprağın, yerinden oynatılan her taşın, susuz bırakılan her balığın hesabını meşru zeminlerde her sorumluya soracağımızı tüm kamuoyuna beyan ediyoruz.

Saygılarımızla.
Rüzgarlı Köyü Girişimcileri

İkizdere vadisi elimizden gidiyor(mu)..?

Bu soruya yanıt bulmak için İkizdere Belediye Başkanı Hasan Köseoğlu ile Güneyce Belediye Başkanı Kemal Köse başta olmak üzere, İkizdere Sivil Toplum kuruluşlarının temsilcileri 24 Aralık 2006 günü İstanbul Çamlıca Konakları Tesisleri'nde biraraya geldi.

"Cenneti görmek için ölmeyi beklemeyin. İkizdere'ye gelin yeter." İkizdereliler'in sloganı haline gelen bu ifade, gerçekten İkizdere Vadisi'ni en gerçekçi tanımlayan bir anlatımdır.

Ne yazık ki, son tahlilde görülen o ki, "Cenneti görmek için maalesef ölmemiz gerekecek..." Çünkü,

İkizdere Vadisi'nde yapımı planlanan, hatta ihlalleri yapılan barajlar ile kanal tipi türübinler İkizdere'yi cennet olmaktan çıkarıp, yaşanamaz hale getirmeye yetecektir.

24 Aralık 2006 günü İkizdere Belediye Başkanı Hasan Köseoğlu ile Gü-

neyce Belediye Başkanı Kemal Köse başta olmak üzere, Karadeniz Sivil Toplum Örgütleri Birliği Başkanı Hasan Eksi, Ekşioğlu Vakfı Meclis Başkanı Hızır Eksi, Ekşioğlu Vakfı Başkanı Ali Eksi, Rüzgarlı köyü Derneği adına Erhan Köymen, Çağrankaya Derneği adına Melik Nihat Azaklı, Demirkapı Köylüleri Derneği Başkanı İsmail Turanlı ve daha pek çok sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri İstanbul Anadolu yakasındaki "Çamlıca Konakları Tesislerinde" bir araya geldiler. "İkizdere Vadisi Elimizden Gidiyor mu?" sorusuna yanıt bulmak için fikir

alışverişinde bulundular.

Elbette ki, ülkemizin dolayısıyla yörelerimizin doğal kaynaklarını aktif hale getirmek mutluluk verici bir olaydır. Ancak birkaç kilovat elektrik elde edebilmek için dünyada en güzel ikiyüz vadiden biri olan "İkizdere Vadisi"ni yok etmenin bir çelişki olduğu, son yıllarda turizme kapılarını aralayan bu vadinin turistik değerlerinin öne çıkarılması gerektiği, doğal kaynakları aktif hale getirirken turistik değerlerin de mutlaka korunması gerektiği görüşü ağırlık kazandı.

Konu masaya yatırıldı...

Hasan Köseoğlu

İkitidere Belediye Başkanı

Toplantıda İkitidere Belediye Başkanı Hasan Köseoğlu uzunca bir konuşma yaptı. İkitidere Vadisi'nde yapımı planlanan barajlar ve su tünellerine ilişkin ayrıntılı teknik bilgiler verdi.

Özellikle Dereköy Barajı, Tozköy Barajı ve Cevizlik santrallerinin İkitidere Vadisi'nin yok olmasına yeterli olacağını altını çizdi.

Son yıllarda önemli ölçüde turizme kapılarını aralayan vademizin turistik değerlerini korumak yöre halkının görevi olduğunu belirten Köseoğlu, bir dernek marifetiyle hukuki zeminlerde mücadele edilmesi gerektiğini ifade etti.

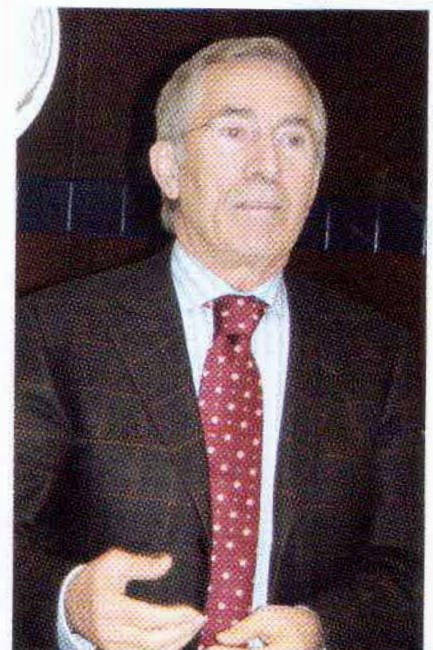

Kemal Köse

Güneyce Belediye Başkanı

Toplantıda Güneyce Belediye Başkanı Kemal Köse söz aldı. Yöre halkının ve sivil toplum kuruluşların duyarlılığından yakındı. Çevre bilinci ve duyarlılığının bir bütünlük oluşturması gerektiğinin altını çizdi.

Cebri borular ve tünellerle yapılacak santrallerin vadiye zarar vermeyeceğini savundu. İkitidereli işadamlarının bölgeye istihdam yaratmaları gerektiğini, yeterli oranda suyun vadiye bırakılması halinde vadinin zarar görmeyeceğini düşündüğünü ifade etti. Orman idaresince gerçekleştirilen orman katliamının durdurulması gerektiğinin altını çizdi.

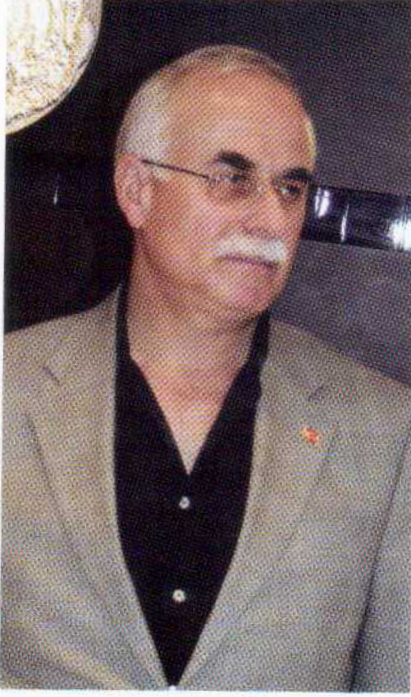
Hızır Ekşi

Ekşioğlu Vakfı Meclis Başkanı

Ekşioğlu Vakfı Meclis Başkanı Hızır Ekşi söz aldı. Santraller konusunda İkitidere Vadisi'nin yakınmalarına bakarak bu yola çıktıklarını ifade etti. İkitidere Vadisi'ne bir dizi baraj ve santralin kurulup kurulamayacağına İkitidere'liler karar vermelidir dedi.

İkitidere Vadisi dünyanın en güzel ikiye vadisinden biri olduğunun altını çizerek, bu doğanın baraj ve santrallerle yok edilmesi yerine bir turizm merkezi haline getirilmesi gerektiğini, yöre insanının mutlu geleceği bu yönde olduğunu ifade etti. Ayrıca otantik mimarinin de korunması gerektiğini söyledi.

Diğer konuşmacılar

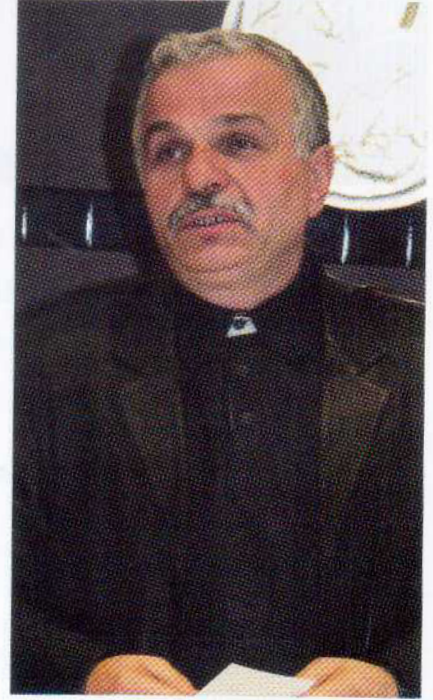
Hasan Ekşi

KASTOB Genel Başkanı -
İş Adamı

Mahmut Ekşi

İş Adamı - Anavatan, MKYK
üyeleri teşkilat Başkanı Yrd.

**Bozkurt Yaşar
Öztürk**

İstanbul Eski Milletvekili

Karadeniz Sivil Toplum Kuruluşları Birliği Genel Başkanı Hasan Ekşi söz aldı. Doğu Karadeniz'de 11 adet vadinin bulunduğunu, İkizdere Vadisi bunların en önemlilerinden biri olduğunu, İkizdere Vadisi'nin doğal yapısının yok edilmesine karşı olduklarını, İkizdereliler elele vererek hukuki zeminlerde bu vadinin korunması için gereken girişimlerde bulunulması gerektiğini, bölgenin sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri bu mücadelede yer almaları gerektiğini. Ayrıca, son zamanlarda yörede yanlış bir yapılaşmanın olduğunu, yöreye özgü otantik mimariden sapmalar gerektiğini vurgulayan sayın Ekşi kurulacak komisyonda görev alabileceğini ayrıca ifade etti.

Ekşioğlu Vakfı Meclis Üyesi ve işadamlarımızdan Mahmut Ekşi söz aldı. İkizdere ile bağlantılarının olmayışı İkizdere'den vazgeçtikleri anlamına gelemeyeceğini, çünkü kendisinin ve Ekşioğlu ailesinin en büyük dedesi merhum Hacı İbrahim Ağa'nın orada yattığını, son yıllarda İkizdere'de turizm açısından çok önemli bir kıpırdanmanın olduğunu, dağ ve yayla turizmi ülkemizde ve dünyada giderek önem kazandığını, bu nedenle İkizdere Vadisi'nin doğası ve yaylalarının koruma altına alınması gerektiğini, hukuki zeminlerde bu baraj ve santrallerin İkizdere Vadisi'ne yapacağı doğa tahribatının önlenmesi için mücadele verilmesi gerektiğini söyledi.

İstanbul eski Milletvekili Bozkurt Yaşar Öztürk söz aldı. İkizdere Vadisi'ne ilişkin görüş açıklamakta herkesin özgür olduğunu ifade etti. Karadeniz TV bu konuda herkese kapılarını açtığının altını çizdi.

Ayrıca, İkizdere Vadisi'nde planlanan baraj ve santrallerle ilgili yöre halkı üzerinde yapılan anketlerde %95 oranında "hayır" çıktığını, İkizdere'ye bu çalışmaların neler götürüp neler getireceğini en iyi bilen yine İkizdereliler olacağını, İkizdereliler onaylamadıkça onların vadilerine dokunmamak gerektiğini, stratejik açıdan İkizdere Vadisi'nin Fırtına Vadisi'nden daha önemli olduğunu, çünkü İkizdere Vadisi'nin önünün açık olduğunu, Karadeniz'i Erzurum'a bağlayan en kısa yolun bu vadiden geçtiğini, bu nedenlerle vadinin korunması gerektiğini söyledi.

neler söyledi..?

İbrahim Ekşi

HEKTAŞ Gurubu Başkanı

İsmail Turanlı

Demirkapı Köyü Derneği
Başkanı

Ercan Köymen

Rüzgârlı Köyü Derneği
Temsilcisi

73

HEKTAŞ Grubu Başkanı İbrahim Ekşi söz aldı. İkizdere Belediye Başkanı'nın bu konuda bilgili ve birikimli olduğunu, vermiş olduğu teknik bilgilerin gerçeği yansıttığının altını çizerek sözlerini sürdüren Sayın Ekşi, İkizdere Vadisi'nin en güzel vadilerden biri olduğunu, bu vadinin korunması için geç bile kalındığını, bu barajlar ve santraller mutlak surette yapılacaksa şayet, yüklenici firmalardan can suyunu bırakmalarına ilişkin taahhütnameler alınması için girişimlerde bulunulması gerektiğini, halkın çoğunluğunun benimsemediği bir tahribatin gerçekleştirilmemesi gerektiğini, ilgili bakanlığın bu konuda duyarlı olması gerektiğinin altını çizen Ekşi İkizdere Vadisi'nin korunması gerektiğini vurguladı.

İkizdere-Demirkapı Köylüleri Kültür ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu Başkanı İsmail Turanlı komisyona yazılı bir bildiri sundu. Bildiri Komiyon Sekreteri tarafından okundu.

Özet olarak, İkizdere Vadisi'nin doğasını ve güzelliğini bozacak her tür işleme karşı olduklarını, İkizdere'nin ve İkizdereli'nin geleceği dağ ve yayla turizmine bağlı olduğunu, adı geçen vadide planlanan barajların ve tünel türü santrallerin eşine ender rastlanan İkizdere Vadisi'nin turistik değerlerini yok edeceğini, son zamanlarda turizme kapılarını aralayan İkizdere Vadisi'nin turistik altyapısının tahrip olacağını, ama doğal su kaynaklarının aktif hale getirilmesine de karşı olmadıklarını ifade ettiler.

İkizdere Rüzgârlı Köyü Derneği Temsilcisi ve Maltepe Belediyesi Meclis Üyesi Ercan Köymen söz aldı.

Elektrik dağıtım sisteminde var olan elektrik kaçakları önlenebilse, İkizdere Vadisi'nde üretilecek enerjinin iki katı bir enerji elde edilir savında bulundu. Vadiye barajların vereceği tahribat bir yana tünellerden çıkartılacak hafriyatın vadiye boşaltılması sonucu meydana gelecek olumsuzluk vadinin dengesini bozacağını, İkizdere Rüzgârlı Köylüleri olarak bu mücadelede önemli mesafeler aldıklarını, özellikle Rüzgârlı Deresi üzerinde kurulması planlanan santral adeta köyün ana damarını kurutmaya yönelik olduğunu, köyde yaşama şanslarının artık kalmayacağını, bu nedenle hukuki zeminlerde mücadelelerine devam edeceklerini ifade etti.

Benim Doğduğum Köyler...

Benim doğduğum köylerde ceviz ağaçları vardı
Ağaçların her türünden.
Ağaçlar uzun, kısa
Bir ana yavrusunu sarar gibi köylerimi sarardı.
Ben o ağaçlardan sakız, fındık, kestane toplardım.
Ve baharda doğanın defilesi sürerken
Köylav'da gezerdim ben, Manle'de gezerdim...
Velküye çıkar, Kapse'ye inerdim.

Benim doğduğum köylerde çağlayan dereler vardı.
Her mayısta kabarıp birkaç kişiyi yutan
Ağustosta temiz, berrak bembeyaz köpük misali...
Ben, o derelerde yüzer, alabalık tutardım.

Benim doğduğum yörelerde yaylalar vardı.
O yaylalarda yeşil bir battaniye gibi yaylımlar
Anlatmak zor Legiş'i, Zorkalı, Övit'i...
O yeşillikler içinde gezer, oynar sevdalanır,
Atma türküler atardık...

Benim doğduğum yaylalarda insanlar gülerdi.
Menfaat yoktu, ekmeğimizi bölerdik.
Yayık çalarken sevdalanırdık. Ne güzel...
Hoşmer'e kaşık çalardık ortaklaşa, susardık.
Buz gibi sulardan içerdik.

Benim doğduğum köylerde hoşgörü, saygı vardı.
Tertemiz duygularla yaylalarda başlayan,
Ve köylere inince nedense biten
Sevdalar vardı.

Benim doğduğum köyleri geceleri eşkiyalar basamazdı.
Çünkü yol bulamazlardı, ya da dedem bırakmazdı.
Fakat sevdalar basardı dağları, vadileri dört mevsim...
Dedem hiç karışmazdı...

Benim doğduğum köylerde kuzey rüzgarları eserdi.
O rüzgarlar mısır tarlalarını yalar, püskülleri nazlı nazlı salllardı.
Ve ben o tarlaların arasında kaybolup mısır toplardım.

Benim köylerim özeldi, benim köylerim güzeldi.
Hüzün dolu, duygu yüklüydü köylerim.
Yaylalarımıza bakarken Sivrikaya'dan, içim burkulur dalarım biraz.
Hüznü ve sevgiyi birlikte yaşarım.
İşte hocam ben bu yüzden köylerime hasretim
Gel güdelim bu yaz...

Fehmi Ekşi
Vakıf Eski Başkanı

Öğretmenim

Çağdaşlaşma yolunda kahramanlık türkünü,
Bilgi yoksullarının nasıl döktün yükünü,
Anlat cefakeş asker taş çatlatan öykünü,
Seni gönülden seven 24 Kasım günü...

Küçümseyenlere sor, "Mimarın kimdir senin"?
Anan bilir bir de o, ak mı kara mı tenin.
Anlat özgür sesinle medeniyet eserini,
Sana mutluluk veren 24 Kasım günü...

Cehalet ülkemize yaralar açtığını,
Masum günahsızlara zehirler saçtığını,
Anlat seni görünce bırakıp kaçtığını,
Meş'alene gül seren 24 Kasım günü...

Karanlık köşelerde ısıklar yaktığını,
Körpçük dimağlara bilgiler kattığını,
Anlat bir dağ başında ekmezsiz kaldığını,
Senin için kurulan 24 Kasım günü...

En büyük amirinin vicdanının olduğunu,
Dumansız bir bacanın özlemin duyduğunu,
Anlat eserlerini kimlerin yolduğunu,
Kalbinde seni deren 24 Kasım günü...

Atatürk'ün yolundan adımlar attığını,
Zemheri geceleri yorgansız yattığını,
Anlat terminallerde ayranlar sattığını,
Sana övgüler dizen 24 Kasım günü ...

Bir harf öğretenlere köle olduğunu,
Senin ise kaç adet kölen bulunduğunu,
Anlat patika yoldan nasıl yürüdüğünü,
Halini candan soran 24 Kasım günü...

Yakup Ekşi
Emekli Öğretmen
Editör

Dil Yarası

Yaraların en acısı,
Dil yarası olmalı
Gecer kılıç yarası,
Ama kalır dil yarası.

Söylediğin söze,
Dikkat et!
Düşünerek söyle,
Yoksa telafi gerek.

Düşün öyle konuş,
Yoksa pişman olursun,
Geçen zamanın,
Hiç faydası olmaz.

Hilal Dilara Ekşi
6-B 360
Şener Birsöz İ.Ö.O

Büyük ihtirasların ve hüsrانların adamı Enver Paşa

(Enverpaşa ve Eşi)

76

Osmanlı Devleti'nin kaderinde söz sahibi olan "İttihat ve Teraki'nin en aktif üç paşasından biridir. (Talat, Cemal ve Enver) 1881'de İstanbul'da doğdu. Soğukçeşme Askeri Rüştiyesi'nde öğrenim gördü. 1903'te kurmay yüzbaşı olarak Harp Akademisi'nden mezun oldu. Selanik'teki 3. Ordu'nun emrine girdi.

1906 binbaşı oldu. İttihat ve Terakki Cemiyeti kurucuları arasına katıldı. 1; Meşrutiyet'in ilan edilmesinde önemli rol oynadı.. 1908 'de Kurmay Albay Niyazi Bey'i Teğmen İsmail Canbolat Efendi'ye vurdurduğu, kısa bir süre sonra İsmail Canbolat'ın Dahiliye Nazırı olmasını sağladığı söylenir. 1909'da Berlin Askeri Ataşeliğine atanınca müthiş bir Alman taraftarı oldu. 31 Mart olayında Hareket Ordusu'na katıldı. Cephe komutanı olarak İtalyan saldırısına karşı koydu. 1912' de yarbay oldu. 23 Ocak 1913 'de İttihat ve Terakki tarafından düzenlenen Babiâli

baskınına katıldı. Sadrazam Kamil Paşa'nın istifasını sağladı. Böylece İttihat ve Terakki Cemiyeti iktidarını ele geçirdi. Edirne'nin kurtarılmasında önemli rol oynadı. Bu başarısından sonra Albaylığa. ardından da tuğgeneralliğe yükseldi.

1914'te Sait Halim Paşa hükümetinde "Harbiye Nazırı" oldu. Şehzade Süleyman'ın kızı Emine sultanla evlenerek saraya damat oldu.

Orduda Fransız modelini terkedip, Alman stilini uyguladı. Birinci Dünya Savaşı'nda büyük bir sorumsuzlukla hareket ederek memleketi Almanlar'ın yanında savaşa sürükledi. En büyük hüsrانını Ruslar'a saldırı emrini vermesiyle yaşadı. Sarıkamış harekâtıyla 90.000 mevcutlu ordunun büyük bir bölümü, ağır kış şartlarında "Allahüekber dağları"nda donarak öldü. Enver Paşa da İstanbul'a döndü. Savaşın kaybedilmesi ve Talat Paşa kabinesinin istifası ile bakanlığı sona erdi. (14Ekim 1918)

Osmanlı'yı Sevr Antlaşması'na sürükleyen çöküşün ardından ordudan atıldı ve ülkeyi terk etti. İttihat ve Terakki'nin ileri gelenleriyle beraber bir Alman deniz altısıyla Almanya'ya gitti.

1919 Anadolu'daki milli mücadele hareketine katılmak istediye de kabul edilmedi. 1920 Eylül'ünde Bakü'de "Doğu Ulusları toplantısı"na katıldı ve Batum'da Türkiye Şuraları Partisini kurarak Türkistan'ı kurtarma hareketini başlattı. Hatta Türkistan'da bir Türk devleti kurmak çabası içerisinde oldu. Ancak Ruslar karşısında başarılı olamadı. 4 Ağustos 1922'de Tacikistan 'da bir çarpışmada öldüğünde 42 yaşında yenik ve yalnız bir adamdı. Çeğen köyüne defnedildi.

Son derece maceracı ve ve hırslı bir kişiliği olduğu Mustafa Kemal'i çok kıskandığı söylenir. Milli Mücadeleye katılma talebinin reddedilmesinde bu kıskanç, hırçın ve maceracı tabiatının etkisi olduğu öne sürülür.

Kaynakça: 1 - Küçük Ansiklopedi, 2- Vatan Gazetesi

Talat Paşa

İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin Kurucuları arasında yer aldı. İkinci Meşrutiyet sonrası Hüseyin Hilmi Paşa kabinesinde İçişleri Bakanlığı görevinde bulundu. Ermenilerin boy hedefiydi.

1874 yılında Edirne'de doğdu. Edirne Askeri Rüştiyesini bitirdikten sonra bir süre öğretmenlik ve katiplik yaptı. Genç yaşta iken siyasetle ilgilenmeye başladı.

II Abdülhamit Yönetimine karşı faaliyetlerde bulunduğu gerekçesiyle tutuklandı. 1899 yılında Selanik'e sürgün edildi. "İttihat ve Terakki Cemiyeti"nin kurucuları arasında yer aldı. Hatta II Meşrutiyet sonrası Milletvekili oldu. Hüseyin Hilmi Paşa kabinesinde İçişleri Bakanı olarak görev yaptı.

Gönüllü olarak Birinci Balkan Savaşı'na katıldı. Edirne'nin Bulgarlar tarafından işgal edilmesinin ardından orduları harekete geçirerek Edirne'nin geri alınmasını sağladı.

Ermeni tarihçiler tarafından "Soykırım" emrini vermekle suçlandı. 1917 yılında Sadrazam oldu. Sadrazamlığı bir yıl sürdü. Osmanlı İmparatorluğu Birinci Dünya Savaşı'nı kaybedince Talat paşa Almanya'ya iltica etti.

Kurtuluş savaşı'nın kazanılmasından sonra Türkiye'ye dönmeye hazırlanıyordu. 15 Mart 1921 günü Almanya Berlin'in merkezi "kurfürstendamm" Caddesinde Ermeni Komitaci "Salomon Tehlirian" tarafından öldürüldü.

Katil Tehlirian olaydan kısa süre sonra silahıyla birlikte yakalandı. Berlin Savcılığı 15 gün içinde iddianemesini hazırladı. 2 Haziran 1921 de başlayan duruşma bir günde sona erdi. Suçunu itiraf eden sanık "Beraat etti". Ailesinin Anadolu'da öldürüldüğünü savunan Tehlirian'ın savunması mahkemece hiçbir araştırma yapılmadan "doğru"

olarak kabul edilerek adeta Türkiye yargılandı.

Savcılık Beraat kararını önce temyiz etti. Daha sonra siyasi baskılar nedeniyle temyiz başvurusunu geri aldı.

Bu beraat kararından sonra, 6 Aralık 1921 de Sait Halim Paşa Roma'da Osmanlı Sadrazamı Bahattin Şeker ile eski Trabzon Valisi Prof Cemal Azmi 17 Nisan 1922 günü Berlin'de, Cemal Paşa 25 Temmuz 1922 günü Tiflis'te, Enver Paşa 4 Ağustos 1922 günü Buhara'da Ermeni Terör Örgütü "Nemesis" tarafından katledildi.

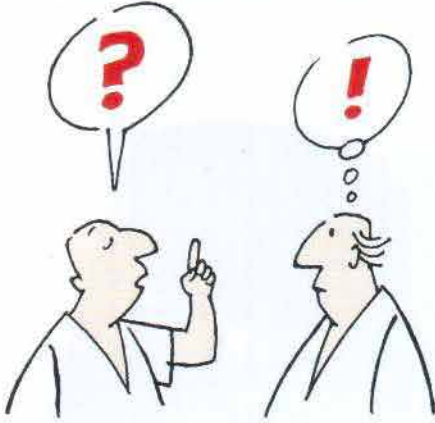
(Ermeni Komitaci Salomon)

(Talat Paşa)

Kaynakça 1- Küçük Ansiklopedi 2-13 Şubat 2006 Vatan Gazetesi

Son imparatora öğütler

Gürültü - patırtının ortasında sükunetle dolaş; sessizliğin içinde huzur bulunduğunu unutma. Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe herkesle dost olmaya çalış.

Sana bir kötülük yapıldığında verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun.

Bağışla ve unut. Ama kimseye teslim olma.

İçten ol; telaşsız, ve açık seçik konuş. Başkalarına da kulak ver. Aptal ve cahil oldukları zaman bile, dinle onları; Çünkü dünyada herkesin bir öyküsü vardır.

Yalnız planlarının değil, başarılarının da tadını çıkarmaya çalış.

İşinle, ne kadar küçük olursa olsun ilgilen. Hayattaki dayanağın odur.

Seveceğin bir iş seçersen yaşamında bir an bile çalışmış yorulmuş olmazsın.

İşini öyle sev ki başarılarının bedelini ve yüreğini güçlendirirken, verdiklerinle de yepyeni hayatlar başlamış olsun.

Olduğun gibi görün ve görüldüğün gibi ol.

Sevmediğin zaman sever gibi yapma.

Çevrene önerilerde bulun ama hükmetme.

İnsanları yargılasan onları sevmeye zamanın kalmaz.

Ve unutma ki, insanlığın yüzyıllardır öğrendikleri, sonsuz uzunluktaki bir kumsalda tek bir kum taneciğinden daha fazla değildir.

Aşka burun kıvrma sakın. O çöl ortasındaki yemyeşil bir bahçedir. O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazanca tercih et. İlkini acısı bir an, ötekinin vicdan azabı bir ömür boyu sürer.

Bazı idealler o kadar değerlidir ki, Bu dünyada bırakacağın en büyük miras dürüstlüktür.

Yılların geçmesine öfkelenme! Gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek teslim et geçmişe.

Yapamayacağın şeylerin yapabileceklerine engel olmasına izin verme.

Sabırlı sevecen, erdemli ol.

Ara sıra isyana yönelecek olsan da hatırla ki, evreni yargılamak imkansızdır.

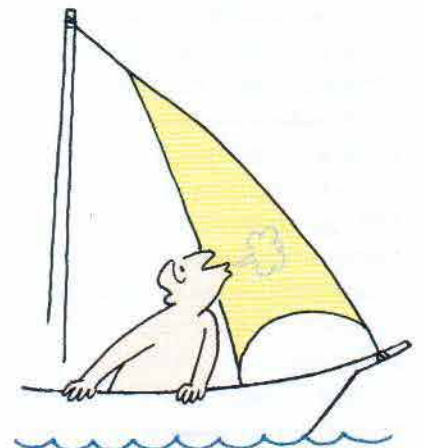
Onun için kavgalarını sürdürürken bile kendinle barış içinde ol.

Hatırlar mısın doğduğun zamanları? Sen ağlarken herkes sevinçe gülüşüyordu.

Öyle bir ömür geçir ki, herkes ağlasın öldüğünde, sen mutlulukla gülümse.

Önünde sonunda bütün servetin sensin.

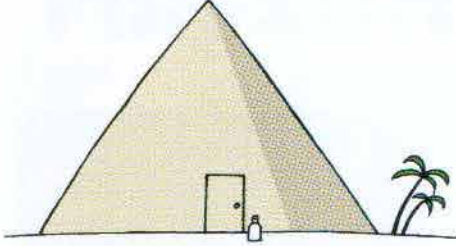
Görmeye çalış ki, bütün pisliğine ve kallesliğine rağmen dünya yine de insanoğlunun biricik güzel mekânıdır.

Rüzgârın yönünü değiştiremediğin zaman, yelkenlerini rüzgara göre ayarla. Çünkü dünya, karşılaştığın fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getirmediğinle ilgilenir.

XSETIUS M.Ö.9. Yüzyıl "Bilim Toplumu" adlı kitaptan alınmıştır.

Bunları biliyor musunuz?

Kahire'de bulunan "Keops" piramitinin 12 ton ağırlığında ikibuçuk milyon taş bloktan meydana geldiğini, günde on blok taş yerleştirilmesi halinde yapımın 664 yıl süreceğini, piramitin üstünden geçen meridyenin karaları ve denizleri tam eşit iki parçaya böldüğünü, piramitin dünyanın ağırlık merkezinin tam ortasında bulunduğunu, yüksekliğinin (164 m.) bir milyarla çarpıldığında güneşle dünyamız arasındaki uzaklığı verdiğini, taban alanının yüksekliğinin iki katına bölünmesinin sonucunda (Pi) sayısının temin edildiğini biliyor muydunuz?.."

Piramitlerin içerisinde ultrasound, radar, sonar gibi cihazların çalışmadığını, kirletilmiş suyun birkaç gün piramitin içerisine bırakıldığında arıtılmış olarak bulunduğunu, piramitin içerisinde sütun birkaç gün süreyle taze kaldığını, sonunda bozulmadan yoğurt haline geldiğini, bitkilerin piramit içerisinde daha hızlı büyüdüklerini, çöp bidonu içindeki yemek artıklarının hiç koku yaymadığından mumyalastıklarını, kesik yanık, sıyrık ve yaraların piramitin içinde daha çabuk iyileştiğini, piramitin içinin yazın serin kışın sıcak olduğunu, piramit kimin adına yapıldıysa onun bulunduğu odaya yılda iki kez güneş girdiğini ve bu günlerin, o kişinin doğduğu ve tahta geçtiği günler olduğunu biliyor musunuz?..

12 Ağustos 1915 Çanakkale Savaşı'nda İngilizlerin 54. tümenine ait Norfolk Taburu'nun küçük Anafartalar ovasında bir tepeye tırmandığını, tepenin üzerindeki somun ekmek biçimindeki bir bulutun içine girdiklerini, son asker de bulutun içine kaybolduktan sonra bulutun yavaşça havalandığını rüzgârın aksi yönde esmesi suretiyle 250 asker, 16 subay ve bir albayın hiçbir iz bırakmadan kaybolup gittiğini ve bunlardan bir daha haber alınamadığını biliyor muydunuz?..

Zürafaların yüzemez olduklarını, yılanların da duyamaz olduklarını biliyor muydunuz?..

Karıncaların kendi ağırlıklarının 50 katını taşıyabildiklerini, çakmağın kibritten önce bulunduğunu biliyor muydunuz?..

Kargaların ortalama 120 yıl yaşadıklarını, farelerin ise kusamadıklarını biliyor muydunuz?..

Yeryüzünün en soğuk yerinin 88 derece ile Antartika'nın Vostok (Rusya bölgesi olduğunu, ördeğin vakvaklamasının yankı yapmayacağını, domuzların vücut yapılarından ötürü hiçbir zaman başlarını kaldırıp gökyüzünü göremediklerini biliyor muydunuz?..

Bir köstebeğin sadece bir gecede 90 m. tünel kazabildiğini, Paraguayın dünyanın en yağışlı bölgesi olduğunu, dünya nüfusunun yaklaşık %50'sinin hiç telefonla konuşmadığını biliyor muydunuz?..

Abdi İpekçi'de Harlem Rüzgarı

"Dünyaca ünlü basketbol şov takımı Harlem Globetrotters (Harlem Gezginleri), İstanbul'da basketbol severler ile Abdi İpekçi Spor Salonu'nda buluştu. Harlemin şovunda **Hasan Ekşioğlu** da yer aldı.

Turne kapsamında Türkiye'de bulunan Harlem, Abdi İpekçi Spor Salonu'nda İstanbullularla buluştu. Abdi İpekçi Spor Salonu gösteri maçında tamamen dolarken şovu Devlet Bakanı Beşir Atalay, Gençlik ve Spor Genel Müdürü Mehmet Atalay, İstanbul Gençlik ve Spor İl Müdürü Tamer Taşpınar, usta gazeteciler Uğur Dündar ve Güneri Civaoglu da izledi. Harlem Gezginleri'nin sevimli maskotu Globe tarafından yapılan şovlarla başlayan gösteride zaman zaman çeşitli yaş gruplarından izleyiciler de sahaya alınarak gösteriye dahil

edildi. Gösteride **Ali Ekşioğlu**'nun oğlu **Hasan Ekşioğlu**'da yer aldı. İstanbullu basketbolseverlerin alkış yağmuruna tuttuğu Harlem Gezginleri gösteri maçını 86-70 kazandı.

Maçtan sonra çok sayıda izleyici sahaya inerek Harlem takımı oyuncularından imza aldı. Başkanlığını Mannie Jackson'ın yaptığı Harlem Gezginleri'nin geçen yıl katıldığı turnelerde toplam 3.000.000 kişi tarafından izlendi

1927'de kurulan ve o tarihten bu yana yaklaşık 100 farklı ülkede 20.000'den fazla maç yapan, her gittikleri ülkede büyük ilgiyle karşılanan 25 kişilik Harlem grubunun başkanlığını Mannie Jackson, antrenörlüğünü ise Henry Clark, Tellis Frank, Charles Harrison ve Clyde Sinclair'den oluşan 4 kişilik grup yapıyor.

Gürbüz Doğan EKŞİOĞLU

İSTANBUL'UN ORTA YERİ

ninhoTRIO

Göztepe'de 90 konut, Ekim 2007'de teslim

Alice Prensipleri

- ÇAĞDAŞ MİMARLIK ANLAYIŞI
- ÇEVRECİ YAKLAŞIM
- AKILLI TEKNOLOJİ KULLANIMI
- İNSAN ODAKLI TASARIM
- SAĞLAM ZEMİN ÖNCELİĞİ
- TAM GÜVENLİK
- YARIM YÜZYILI AŞKIN TECRÜBE
- MEMNUNİYET ÖN KOŞULU

- ✓ E-5 Ünalın'da
- ✓ 3000 m² arazi üzerinde
- ✓ 7 katlı 3 blok
- ✓ Toplam 90 konut
- ✓ 90 araçlık kapalı otopark
- ✓ Bahçe & yeşil alanlar
- ✓ Sosyal yaşam alanları
- Özel dinlenme alanları, Cafe, Çocuk kulübü, Sauna, Buhar odası, Fitness salonu, Kapalı yüzme havuzu

- ✓ Farklı konut seçenekleri
- 22 dubleks daire
- 68 daire
- 51 m²'den 290 m²'ye
- 2 + 1'den 5 + 1'e
- ✓ Uygun koşullarda kredi
- NinhoTrio, Banka Anlaşmalı Proje olup, bütçenize göre belirleyeceğimiz vadelerde ve uygun faiz oranlarıyla kredilendirilmektedir.

FINANSBANK

TEB

Konut Kredisi imkânlarıyla

 Alice

Alice İnşaat
Ünalın Mah. Baraj Yolu Sok. A4 Blok D.5
Göztepe / İstanbul

0216 470 65 90 - 91
www.ninhotrio.com

 EKŞİOĞLU
Ticari ve Kurumsal

Dursun - Yemen - Ali EKŞİOĞLU